

Giê-rê-mi

¹ Đây là lời của Giê-rê-mi, con trai Thầy Tế lễ Hinh-kia, một trong các thầy tế lễ ở A-na-tốt, xứ Bên-gia-min.

² Lời Chúa Hằng Hữu truyền dạy Giê-rê-mi bắt đầu từ năm thứ mười ba triều Vua Giô-si-a, con A-môn, nước Giu-đa.

³ Chúa Hằng Hữu lại truyền dạy trong triều Vua Giê-hô-gia-kim, con Giô-si-a, và cứ tiếp tục như thế cho đến năm thứ mười một triều Vua Sê-đê-kia, một con trai khác của Giô-si-a. Vào tháng tám năm thứ mười một, dân thành Giê-ru-sa-lem bị bắt đi lưu đày.

Giê-rê-mi Được Kêu Gọi và Khải Tượng Thứ Nhất

⁴ Chúa Hằng Hữu ban cho tôi sứ điệp này:

⁵ “Ta đã biết con trước khi tạo nên con trong lòng mẹ.

Trước khi con sinh ra, Ta đã dành riêng con và chỉ định con làm tiên tri cho các dân tộc.”

⁶ Tôi thưa: “Lạy Chúa Hằng Hữu Chí Cao, con chẳng biết ăn nói làm sao! Con còn quá trẻ!”

⁷ Nhưng Chúa Hằng Hữu phán: “Đừng nói ‘Con còn quá trẻ,’ vì con sẽ đến những nơi Ta sai con đi, và nói những lời Ta dạy con.

⁸ Đừng sợ những người đó, vì Ta ở với con luôn và sẽ bảo vệ con. Ta, Chúa Hằng Hữu, đã phán vậy!”

9 Rồi Chúa Hằng Hữu đưa tay chạm vào miệng tôi và phán:

“Này, Ta đặt lời Ta trong miệng con!

10 Ngày nay Ta chỉ định con để đứng lên chống lại các dân tộc và các vương quốc.

Vài nơi con phải nhổ lên và phá sập, tiêu diệt và lật đổ.

Có những nơi con phải xây dựng và trồng lại.”

11 Rồi Chúa Hằng Hữu phán bảo tôi: “Này, Giê-rê-mi! Con thấy gì?”

Tôi thưa: “Con thấy một cành cây hạnh nhân.”

12 Chúa Hằng Hữu phán: “Con thấy rất đúng vì Ta đang tỉnh thức* để xem lời Ta tiên đoán thành sự thật!”

13 Chúa Hằng Hữu lại hỏi: “Con thấy gì?”

Tôi thưa: “Con thấy một nồi nước sôi, đổ xuống từ phương bắc.”

14 Chúa Hằng Hữu giải thích: “Đúng, đó là tai họa từ phương bắc đổ lên mọi người sống trên đất nước này.

15 Kìa! Ta sẽ gọi các đội quân của vương quốc phương bắc đến Giê-ru-sa-lem. Ta, Chúa Hằng Hữu, đã phán vậy!

Họ sẽ đặt ngai mình

tại các cổng thành.

Họ sẽ tấn công các tường lũy

và đánh phá thành của xứ Giu-đa.

* 1:12 Từ “tỉnh thức” trong tiếng Hê-bơ-rơ đọc âm giống như cây hạnh, là cây “thức dậy” vì trong các loài thảo mộc, nó trở hoa đầu tiên sau khi mùa đông chấm dứt

16 Ta sẽ tuyên án trừng phạt
trên dân Ta vì tất cả sự gian ác của chúng—
vì chúng lia bỏ Ta và dâng hương tế các thần lạ.
Phải, chúng đã thờ lạy các thần tượng do tay
chúng tạo ra!

17 Vậy, con hãy đứng dậy, mặc áo sẵn sàng.
Hãy đi ra và bảo chúng tất cả lời Ta dạy con.
Đừng sợ chúng nó,
kẻo Ta sẽ khiến con run rẩy trước mặt
chúng.

18 Nay, ngày nay Ta khiến con mạnh mẽ
như một thành kiên cố không thể phá sập,
như một cột sắt hay tường đồng.
Con sẽ chống lại cả xứ—
là các vua, các quan tướng, các thầy tế lễ,
và cư dân Giu-đa.

19 Chúng sẽ tranh đấu với con, nhưng chúng sẽ
thất bại.
Vì Ta ở với con, và Ta sẽ chăm sóc con.
Ta, Chúa Hằng Hữu, phán vậy!”

2

Lời Chúa Hằng Hữu Quở Trách Dân Ngài

¹ Chúa Hằng Hữu ban cho tôi một sứ điệp
khác. Ngài phán:

² “Hãy đi và nói lớn sứ điệp này cho Giê-ru-sa-
lem. Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:
Ta vẫn còn nhớ lòng trung thành của người khi
tuổi xuân thì
như một cô dâu trẻ từ ngày đầu,
tình yêu của người với Ta thế nào và đã theo Ta

vào vùng hoang mạc cần cỗi.

³ Trong những ngày đó, Ít-ra-ên là dân thánh của Chúa Hằng Hữu,

là trái đầu mùa của các hoa lợi Ngài.

Dân tộc nào tiêu diệt dân Ngài sẽ mắc tội và nhiều tai họa giáng trên chúng.

Ta, Chúa Hằng Hữu, đã phán vậy!”

⁴ Hãy lắng nghe lời của Chúa Hằng Hữu, hỡi dòng họ Gia-cốp—tất cả đại tộc của Ít-ra-ên!

⁵ Đây là lời của Chúa Hằng Hữu phán:

“Tổ tiên các ngươi thấy Ta đã làm gì sai mà khiến chúng lìa bỏ Ta?

Chúng theo những thần hư không, mà làm cho mình chẳng còn giá trị gì.

⁶ Chúng không hỏi: ‘Chúa Hằng Hữu ở đâu, Đấng đã đem chúng ta ra khỏi Ai Cập và dẫn chúng ta vượt qua hoang mạc cần cỗi—

vùng đất hoang mạc và đầy hàm hố,

vùng đất hạn hán và chết chóc,

nơi không một bóng người sinh sống hay lai vãng?’

⁷ Khi Ta đưa các ngươi vào vùng đất phì nhiêu đầy hoa quả,

các ngươi ăn trái, hưởng lộc thỏa thuê,

nhưng các ngươi đã làm ô uế đất Ta

và phá hủy sản nghiệp mà Ta đã hứa cho các ngươi.

⁸ Các thầy tế lễ không còn hỏi:

‘Chúa Hằng Hữu ở đâu?’

Những người dạy lời Ta* chống lại Ta,
 những người cai trị quay lưng chống lại Ta,
 và các tiên tri nhân danh thần Ba-anh truyền
 bá lời xằng bậy,
 và dành thời gian theo đuổi những chuyện
 hão huyền.

9 Vì thế, Ta sẽ tiếp tục buộc tội các người,
 Chúa Hằng Hữu phán.

“Ta sẽ buộc tội cháu chắt các người
 trong những năm kế đến.

10 Hãy đi hướng tây và nhìn đất Kít-tim;
 hãy đi hướng đông và tìm đến xứ Kê-đa xem
 xét cho kỹ.

Có ai từng nghe điều gì
 lạ lùng như thế không?

11 Có dân tộc nào thay đổi thần dễ dàng như các
 người

mặc dù chúng không phải là thần linh gì cả?

Thế mà dân Ta đã đổi Đức Chúa Trời vinh quang
 để lấy những thần tượng vô ích!

12 Các tầng trời đã sửng sốt về một việc như thế
 và đã co rút lại vì ghê tởm và khiếp đảm,
 Chúa Hằng Hữu phán vậy.

13 “Vì dân Ta đã phạm hai tội nặng:

Chúng đã bỏ Ta—

là nguồn nước sống.

Chúng tự đào hồ chứa cho mình, nhưng hồ rạn
 nứt

* 2:8 Ctd lãnh đạo tinh thần

không thể chứa nước được!”

Hậu Quả Tội Lỗi của Ít-ra-ên

- 14 “Tại sao Ít-ra-ên trở thành nô lệ?
 Tại sao nó bị đem đi như bị cướp giạt như
 thế?
 15 Sự tử găm rống vang dậy chống lại nó,
 và đất nó bị tiêu diệt.
 Thành thị nó bây giờ bị bỏ hoang,
 và không ai sống trong các thành thị đó nữa.
 16 Người Ai Cập, diều hành từ thành Nốp và Tác-
 pha-nết,
 đã hủy diệt vinh quang và quyền lực của Ít-
 ra-ên.
 17 Người đã rước lấy tai họa đó
 vì người lìa bỏ Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa
 Trời người,
 trong khi Ngài dắt người đi trên đường!
 18 Các người được lợi gì khi liên minh với Ai Cập
 và kết ước với A-sy-ri?
 Có gì tốt cho người khi uống nước suối Si-ho[†]
 hay uống nước Sông Ơ-phơ-rát?
 19 Sự gian ác người sẽ trừng phạt người.
 Sự bội đạo người sẽ quở trách người.
 Người sẽ thấy những hậu quả đắng cay độc hại
 vì đã lìa bỏ Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời
 người và không kính sợ Ngài.
 Ta, là Chúa, Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, đã
 phán vậy!

- 20 Từ lâu, người đã tự bẻ ách áp bức người

[†] 2:18 Một nhánh của Sông Nin

- và phá xiềng nô lệ của người,
nhưng người vẫn cứ nói:
'Tôi không phụng sự Ngài nữa.'
Trên mỗi đồi cao và dưới mỗi gốc cây xanh,
người đã cúi đầu trước thần tượng như gái
mãi dâm.
- 21 Nhưng Ta là Đấng đã trồng người,
chọn lọc từ giống nho thuần chủng—loại tốt
nhất.
Thế tại sao người biến giống nho tốt thành
nho hoang?
- 22 Không có xà phòng hay thuốc tẩy nào có thể
làm người sạch.
Ta vẫn thấy các vết hoen ố tội lỗi người.
Ta, Chúa Hằng Hữu Chí Cao, đã phán vậy!"

Ít-ra-ên, Người Vợ Bất Trung

- 23 "Người dám nói: 'Tôi đâu bị ô uế!
Tôi đâu có thờ lạy thần tượng Ba-anh!
Nhưng sao người có thể nói vậy?
Hãy đi và nhìn vào bất cứ thung lũng nào
trên đất!
Hãy đối diện với tội lỗi ghê rợn người đã làm.
Người giống như lạc đà cái nhảy tung tăng
liều mạng tìm kiếm người bạn đời.
- 24 Người như lửa rừng quen sống giữa đồng
hoang,
hít gió lúc động tình.
Ai có thể ngăn chặn được tham muốn của nó?
Kẻ nào ham muốn nó không cần phải tìm
kiếm,
vì nó sẽ chạy đến tìm chúng.

- 25 Khi nào người sẽ ngừng chạy?
Khi nào người sẽ thôi mong muốn chạy theo
các thần?
Nhưng người đáp: 'Vô ích!
Tôi đã yêu thích các thần nước ngoài,
và bây giờ tôi không thể ngừng yêu chúng!'
- 26 Ít-ra-ên như kẻ trộm
chỉ cảm thấy xấu hổ khi bị bắt quả tang.
Chúng nó, cùng vua, các quan viên, thầy tế lễ,
và tiên tri—
tất cả đều giống nhau.
- 27 Chúng thưa với các tượng chạm bằng gỗ rằng:
'Ngài là cha tôi.'
Chúng nói với các tượng khắc bằng đá rằng:
'Ngài đã sinh thành tôi.'
Chúng đã quay lưng với Ta,
Tuy nhiên, đến khi gặp hoạn nạn chúng lại
kêu cầu Ta:
'Xin đến giải cứu chúng con!'
- 28 Sao không kêu cầu các thần mà các người đã
tạo ra?
Hãy để các thần ấy ra tay cứu giúp người
trong ngày hoạn nạn.
Vì người có nhiều thần tượng
bằng số các thành trong Giu-đa.
- 29 Người còn khiếu nại gì nữa?
Tất cả các người đã bội phản Ta,"
Chúa Hằng Hữu phán vậy.
- 30 "Ta đã hình phạt con cháu người,
nhưng chúng không chịu sửa mình.
Chính người đã giết các tiên tri

như sư tử tàn ác.

- 31 Ôi dân Ta, hãy lắng nghe lời Chúa Hằng Hữu phán dạy!
 Có phải Ta là hoang mạc trong Ít-ra-ên không?
 Phải chăng Ta là một vùng đất tối tăm mù mịt?
 Tại sao dân Ta nói: ‘Chúng tôi được tự do khỏi Đức Chúa Trời!
 Chúng tôi không cần Chúa nữa!’
- 32 Có thiếu nữ nào quên đồ trang sức của mình không?
 Có cô dâu nào quên áo cưới trong giờ hôn lễ?
 Thế mà dân Ta quên Ta từ lâu,
 từ ngày nào không ai nhớ được.”
- 33 “Người đã quá khéo léo trong việc tìm kiếm yêu đương,
 các phụ nữ xấu nét có thể học từ nơi người!
- 34 Nơi vạt áo người cũng đã vấy máu của người vô tội và người nghèo,
 dù người không bắt quả tang họ phá cửa vào nhà người!
- 35 Tuy thế, người vẫn nói:
 ‘Tôi không làm gì sai trật.
 Chắc chắn Đức Chúa Trời không nổi giận với tôi!’‡
 Nhưng bây giờ Ta sẽ trừng phạt người
 vì người tự cho là mình vô tội.
- 36 Đầu tiên chỗ này, rồi đến chỗ kia—

‡ 2:35 Nt đã xây khỏi tội

người đổi từ đồng minh này đến đồng minh khác để cầu xin sự giúp đỡ.
 Nhưng bạn mới của người tại Ai Cập cũng sẽ làm người thất vọng,
 như A-sy-ri đã làm trước kia.
 37 Trong nỗi tuyệt vọng, người sẽ bị dẫn đi đày với hai tay đặt trên đầu người, vì Chúa Hằng Hữu đã bỏ những dân tộc người nương cậy.
 Chúng chẳng giúp ích gì cho người cả.”

3

1 “Nếu một người nam ly dị một người nữ rồi người ấy đi và lấy chồng khác, thì người nam không thể lấy nàng trở lại, vì điều đó chắc chắn sẽ làm ô uế xứ. Nhưng người đã thông dâm với nhiều người tình, vậy tại sao người còn định trở lại với Ta?”
 Chúa Hằng Hữu hỏi.
 2 “Hãy xem các miếu thờ trên các đỉnh đồi. Có nơi nào người chưa làm vấn đục bởi sự thông dâm của người với các thần đó không?
 Người ngồi như gái mãi dâm bên vệ đường chờ khách.
 Người ngồi đơn độc như dân du cư trong hoang mạc.
 Người đã làm như bán cả xứ với những trò dâm dục của người
 và những trò đồi bại của người.

- ³ Đó là tại sao không một giọt mưa rơi xuống cho đến cuối mùa.
Vì người là một gái mãi dâm trơ tráo, không chút thẹn thùng.
- ⁴ Từ nay, người sẽ kêu xin Ta:
'Thưa Cha, Ngài đã dịu dặt con khi con trẻ dại.
- ⁵ Lẽ nào Ngài nổi giận mãi mãi!
Chắc Ngài sẽ không quên điều đó!
Tuy người nói như thế,
nhưng người vẫn tiếp tục làm điều tội ác,
chiều theo dục vọng."

Giu-đa Theo Gương của Ít-ra-ên

⁶ Vào thời cai trị của Vua Giô-si-a, Chúa Hằng Hữu phán bảo tôi: "Con có thấy những tội ác của Ít-ra-ên đã làm không? Như một người vợ phạm tội ngoại tình, Ít-ra-ên đã thờ phượng các thần trên mỗi ngọn đồi và dưới mỗi cây xanh.

⁷ Ta vẫn nhấn nhọc tự bảo: 'Sau khi nó làm xong mọi việc này, nó sẽ quay về với Ta.' Nhưng nó chẳng trở về, em gái Giu-đa bất trung của nó đã trông thấy.

⁸ Nó thấy Ta ly dị Ít-ra-ên bất trung vì tội ngoại tình. Nhưng em gái Giu-đa phản trắc của nó vẫn không sợ, và bây giờ cũng vậy, nó đã bỏ Ta để tiếp tục hành dâm như gái điếm.

⁹ Ít-ra-ên coi thường sự gian dâm, nó đã làm như bản đất nước và hành dâm cả với đá, với gỗ.

10 Gương đã sờ sờ ra đó mà Giu-đa, đứa em gái phản trắc của nó, vẫn không hết lòng quay về với Ta. Nó chỉ giả vờ hối lỗi. Ta, Chúa Hằng Hữu, phán vậy!”

Hy Vọng cho Ít-ra-ên Bướng Bỉnh

11 Rồi Chúa Hằng Hữu phán bảo tôi: “Ngay cả Ít-ra-ên bất trung cũng ít tội hơn Giu-đa phản trắc!

12 Vì thế, hãy đi và rao những lời này cho Ít-ra-ên. Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:

Ôi Ít-ra-ên, dân bất trung của Ta,

hãy trở về nhà Ta,*

vì Ta đầy lòng thương xót.

Ta sẽ không căm giận người đời đời.

13 Chỉ cần nhận biết tội lỗi mình.

Thừa nhận đã phản trắc chống lại Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời người, và phạm tội thông dâm chống nghịch Ngài qua việc thờ thần tượng dưới mỗi bóng cây xanh.

Người đã không lắng nghe tiếng Ta.

Ta, Chúa Hằng Hữu, phán vậy!”

14 Chúa Hằng Hữu phán:

“Hãy trở về, hỡi con cái bướng bỉnh,

vì Ta là Chúa Tể của các người.

Ta sẽ đem các người đến Si-ôn—

mỗi thành một người và mỗi gia tộc hai người—

từ bất cứ nơi nào người lưu lạc.

* 3:12 Nt làm cho mặt Ta đỏ sập trên người

15 Ta sẽ cho các người những người chăn vừa lòng Ta,
họ sẽ lấy tri thức và sáng suốt mà nuôi các người.”

16 Chúa Hằng Hữu phán: “Khi các người sinh sản và gia tăng dân số trong xứ, người sẽ không còn nuôi tiếc ‘những ngày xưa tốt đẹp’ khi người chiếm giữ Hòm Giao Ước của Chúa Hằng Hữu. Người sẽ không lưu luyến những ngày ấy hay trí người không còn nhớ chúng, và cũng không cần đóng một Hòm khác nữa.

17 Đến thời ấy, người ta sẽ gọi Giê-ru-sa-lem là ‘Ngôi Chúa Hằng Hữu.’ Các dân tộc sẽ tập họp tại đó để vinh danh Chúa Hằng Hữu. Họ sẽ không còn đi theo sự cứng cõi của lòng gian ác mình nữa.

18 Đến thời ấy, người Giu-đa và Ít-ra-ên sẽ cùng nhau trở về từ xứ lưu đày ở phương bắc. Họ sẽ trở về xứ mà Ta đã ban cho tổ phụ họ làm cơ nghiệp đời đời.

19 Ta tự nghĩ:
‘Ta vui lòng đặt các người giữa vòng các con Ta!’
Ta ban cho các người giang sơn gấm vóc,
sản nghiệp đẹp để trong thế gian.
Ta sẽ chờ đợi các người gọi Ta là ‘Cha,’
và Ta muốn người sẽ chẳng bao giờ từ bỏ Ta.

20 Nhưng người đã bất trung với Ta, hỡi dân tộc Ít-ra-ên!
Người như một người vợ phụ bạc từ bỏ chồng mình.
Ta, Chúa Hằng Hữu, phán vậy.”

21 Có tiếng than khóc vang dội trên các nơi cao,
đó là tiếng năn nỉ của dân tộc Ít-ra-ên.
Vì họ đã đi vào đường quanh quẹo, gian tà
mà quên Chúa Hằng Hữu là Đức Chúa Trời
của họ.

22 Chúa Hằng Hữu phán: “Hỡi con cái bội
nghịch,
hãy trở về với Ta, Ta sẽ chữa lành sự bội
nghịch của ngươi.”

Dân chúng đáp: “Chúng con xin đến với Chúa
vì Ngài là Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời
chúng con.

23 Các cuộc thờ phượng tà thần trên đồi
và các cuộc truy hoan trác táng trên núi
cũng chỉ lừa gạt chúng con.

Chỉ có Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng
con,
là Đấng giải cứu Ít-ra-ên.

24 Từ lúc còn niên thiếu, chúng con đã thấy
mọi thứ mà tổ phụ chúng con đã lao nhọc—
các bầy bò và bầy chiên, con trai và con gái
của họ—
đã bị các tà thần nuốt chửng.

25 Chúng con nằm rạp trong sỉ nhục
và bị bao trùm trong nỗi hoang mang xao
xuyến,

vì chúng con và tổ phụ chúng con đã phạm tội
nghịch với Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời
chúng con.

Từ khi còn niên thiếu đến nay,
chúng con chưa bao giờ vâng theo Ngài.”

4

¹ Chúa Hằng Hữu kêu gọi: “Ít-ra-ên ơi,
ước gì người trở về, quay lại với Ta.
Nếu người loại bỏ các thần tượng đáng ghê tởm
và không còn lang bang nữa.

² Và khi người thề trong Danh Ta, người nói:
‘Thật như Chúa Hằng Hữu hằng sống,’
người có thể làm vậy
với những lời chân thật, công bằng, và công
chính.

Khi ấy người sẽ là nguồn phước cho các nước
trên thế giới
và mọi dân tộc sẽ đến và tôn ngợi Danh Ta.”

Sự Phán Xét Chống Nghịch Giu-đa

³ Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán bảo người
Giu-đa và Giê-ru-sa-lem:

“Hãy cày xới tấm lòng cứng cõi của các người!
Đừng gieo giống tốt giữa gai gốc.

⁴ Hỡi cư dân Giu-đa và Giê-ru-sa-lem,
hãy từ bỏ sự kiêu ngạo và sức mạnh của các
người.

Hãy thay đổi lòng các người trước mặt Chúa
Hằng Hữu,
nếu không, cơn thịnh nộ Ta sẽ cháy hực như
ngọn lửa phừng
vì việc ác các người đã làm.

⁵ Hãy tuyên cáo trong xứ Giu-đa và Giê-ru-sa-
lem!

Thổi kèn vang khắp đất nước và la to:
'Hãy trốn chạy vì sự sống của các người!
Hãy trốn vào các thành được phòng thủ kiên
cố!'

⁶ Hãy dựng cờ báo hiệu hướng về Si-ôn:
'Hãy trốn ngay! Đừng trì hoãn!
Vì Ta sẽ đem một tai họa khủng khiếp từ
phương bắc
giáng trên các người.'

⁷ Một sư tử hiện ngang đã ra từ hang động,
tức kẻ tiêu diệt các nước.
Nó đã xuất quân hướng về đất của các người.
Nó sẽ tàn phá đất nước các người!
Các thành của các người sẽ đổ xuống điêu tàn,
không còn một bóng người.

⁸ Hãy mặc áo tang tiếc thương,
và kêu khóc với lòng đau đớn,
vì cơn thịnh nộ khủng khiếp của Chúa Hằng Hữu
đang giáng trên chúng ta.

⁹ Chúa Hằng Hữu phán: "Trong ngày ấy,
vua và các quan của các người sẽ run sợ kinh
hãi.
Các thầy tế lễ sẽ sững sốt,
và các tiên tri đều kinh hoàng."

¹⁰ Tôi liền thưa: "Lạy Chúa Hằng Hữu Chí Cao,
dân này đã bị gạt bởi những điều Chúa nói,
Chúa đã hứa cho Giê-ru-sa-lem được bình an.
Thế mà lưỡi gươm đang kề cổ họ!"

11 Khi đến kỳ, Chúa Hằng Hữu sẽ nói với cư dân Giê-ru-sa-lem:

“Hỡi dân yêu dấu của Ta, một ngọn gió nóng sẽ thổi từ hoang mạc, không phải để sấy lúa hoặc để quét sạch bụi bặm.

12 Đó là ngọn gió mạnh Ta sai đến!
Bấy giờ Ta sẽ tuyên báo sự hủy diệt của chúng!”

13 Kẻ thù chúng ta sẽ xông đến như mây cuộn cuộn!

Các chiến xa nó tiến như vũ bão.
Kỵ binh nó nhanh hơn đại bàng.
Khốn cho chúng ta vì bị cướp phá!

14 Giê-ru-sa-lem ơi! Hãy rửa lòng ngươi cho sạch gian ác,

hầu cho ngươi được cứu.

Ngươi còn ấp ủ những tư tưởng hư hoại cho đến khi nào?

15 Sự hủy diệt ngươi đã được loan báo từ xứ Đan và từ đồi núi Ép-ra-im.

16 “Hãy cảnh báo các nước chung quanh và hãy tuyên cáo tin này đến Giê-ru-sa-lem:

Kẻ thù đang kéo đến từ xứ xa xôi, bao vây và tấn công các thành Giu-đa.

17 Chúng vây chặt Giê-ru-sa-lem như người canh giữ ruộng,

vì dân Ta đã phản loạn với Ta,”
Chúa Hằng Hữu phán vậy.

18 “Nếp sống* và việc ác người là nguyên nhân của các tai họa này. Hình phạt người thật cay đắng, thâm nhiễm vào lòng người!”

Giê-rê-mi Than Khóc vì Dân Chúa

19 Ôi, lòng dạ tôi, lòng dạ tôi—tôi quẫn quại trong cơn đau!

Lòng tôi dày xé như cắt! Tôi không thể chịu nổi.

Vì tôi đã nghe tiếng kèn thúc trận của quân thù và tiếng la hò xung trận của chúng.

20 Cơn sóng hủy diệt đang cuồn cuộn trên khắp đất,

cho đến khi nó ngã gục trong đổ nát hoàn toàn.

Bỗng nhiên lều của tôi bị tàn phá;
trong chốc lát nơi cư trú của tôi bị hủy hoại.

21 Tôi còn phải thấy cảnh chiến tranh tàn phá và nghe kèn trận xung phong cho đến bao giờ?

22 “Dân Ta thật là điên dại,
chẳng nhìn biết Ta,” Chúa Hằng Hữu phán.

“Chúng ngu muội như trẻ con
không có trí khôn.

Chúng chỉ đủ khôn ngoan để làm ác
chứ chẳng biết cách làm lành!”

Giê-rê-mi Thấy Khải Tượng Suy Vong Gần Đến

23 Tôi quan sát trên đất, nó trống rỗng và không có hình thể.

* 4:18 Nt đường lối

Tôi ngẩng mặt lên trời, nơi ấy không một tia sáng.

24 Tôi nhìn lên các rặng núi cao và đồi,
chúng đều rúng động và run rẩy.

25 Tôi nhìn quanh, chẳng còn một bóng người.
Tất cả loài chim trên trời đều trốn đi xa.

26 Tôi nhìn, ruộng tốt biến thành hoang mạc.
Các thành sầm uất sụp đổ
tan tành bởi cơn thịnh nộ dữ dội của Chúa
Hằng Hữu.

27 Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:

“Cả nước này sẽ bị sụp đổ,
nhưng Ta sẽ không hủy diệt hoàn toàn.

28 Khắp đất sẽ khóc than,
và bầu trời sẽ mặc áo tang
vì nghe Ta tuyên án dân Ta.
Nhưng Ta đã quyết định và sẽ không đổi ý.”

29 Tất cả dân chúng đều khiếp sợ chạy trốn
khi nghe tiếng lính cỡi ngựa và lính bắn tên.

Họ trốn vào bụi rậm
và ẩn nấp trên rừng núi.

Tất cả thành trì đều bỏ ngỏ—
không một ai sống trong đó nữa!

30 Các người đang làm gì,
hỡi kẻ bị diệt vong?

Tại sao các người mặc áo đẹp
và đeo các thứ trang sức bằng vàng?

Tại sao các người lấy mực vẽ mắt cho đẹp?
Dù các người tô điểm đến đâu cũng vô ích!

Ngay cả các nước đồng minh là những người
 tình của các người
 cũng trở mặt và âm mưu giết hại các người.
³¹ Tôi nghe tiếng khóc la, như người đàn bà trong
 cơn chuyển bụng,
 tiếng rên của sản phụ sinh con đau lòng.
 Đó là tiếng của con gái Si-ôn xinh đẹp
 thở hổn hển và rên rỉ:
 “Khốn cho tôi! Tôi bất lực trước bọn giết
 người!”

5

Tội Ác của Giê-ru-sa-lem

- ¹ Chúa Hằng Hữu phán: “Hãy lùng khắp các
 đường phố Giê-ru-sa-lem,
 nhìn từ nơi cao đến nơi thấp; tìm kiếm mọi
 ngõ ngách của thành!
 Nếu tìm được một người công chính và chân
 thật,
 Ta sẽ không hủy diệt thành này.
- ² Nhưng dù chúng thề:
 ‘Thật như Chúa Hằng Hữu hằng sống,’
 thì cũng là thề dối!”
- ³ Lạy Chúa Hằng Hữu, mắt Chúa lưu ý đến người
 chân thật.
 Chúa đánh phạt dân Ngài
 mà họ chẳng quan tâm.
 Chúa tàn hại họ
 mà họ không chịu sửa đổi.
 Họ tự làm cho mặt mình cứng hơn đá tảng;

họ vẫn ngoan cố không chịu quay về.

4 Rồi tôi nói: “Chúng ta có thể trông mong gì từ người nghèo?

Họ thật ngu muội.

Họ không biết đường lối Chúa Hằng Hữu.

Họ không hiểu luật pháp của Đức Chúa Trời.

5 Vậy tôi sẽ đến và nói với các lãnh đạo của họ.

Chắc hẳn họ biết rõ đường lối Chúa Hằng Hữu

và thông thạo luật pháp* của Đức Chúa Trời.”

Tuy nhiên, các lãnh đạo này cũng vậy, toa rập nhau

mà bề cong ách của Đức Chúa Trời

và bứt đứt xiềng xích của Ngài.

6 Vậy bây giờ, sự tử sẽ ra khỏi rừng để tấn công họ;

lang sói từ hoang mạc sẽ kéo đến chia mồi.

Hùm beo sẽ rình rập gần các thành,

để cắn xé những ai liều lĩnh bước ra.

Vì tội phản loạn của họ quá lớn,

và tội ác họ quá nhiều.

7 “Làm sao Ta có thể ân xá cho người?

Ngay cả con cái người cũng trở mặt với Ta.

Chúng đã thờ lạy† các thần mà không phải là thần gì cả!

Ta nuôi dưỡng dân Ta cho mập béo.

Nhưng rồi chúng phạm tội gian dâm

và họp nhau trong nhà gái điếm.

* 5:5 Ctd cách xử đoán † 5:7 Nt thờ bỏi

- 8 Chúng chạy lung như ngựa béo động tình buổi sáng,
mỗi người sẵn bắt vợ người lân cận.”
- 9 Chúa Hằng Hữu hỏi: “Liệu Ta không đoán phạt tội ác đó sao?
Thần Ta chẳng báo thù một dân tộc gian dân như thế sao?”
- 10 Hãy xuống từng luống nho và chặt phá,
nhưng đừng phá hết.
Hãy tĩa các cành của nó,
vì dân này không thuộc về Chúa Hằng Hữu.
- 11 Vì nhà Ít-ra-ên và nhà Giu-đa
đã đối xử với Ta đầy lửa lọc,”
Chúa Hằng Hữu phán vậy.
- 12 Chúng đã dối gạt Chúa Hằng Hữu
và nói: “Chúa sẽ không làm phiền chúng ta
đâu!
Tai họa sẽ không giáng trên chúng ta.
Và sẽ không có chiến tranh hay đói kém.
- 13 Các tiên tri của Đức Chúa Trời chỉ biết bịa chuyện
chứ họ đâu có lời của Chúa.
Cứ để tai họa họ nói đó sẽ giáng trên họ!”
- 14 Vì thế, Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời Vạn Quân phán:
“Vì người xuyên tạc sự thật,
nên lời của Ta sẽ như lửa cháy trong miệng người
và thiêu hủy cả dân người như đốt củi.
- 15 Ôi Ít-ra-ên, Ta sẽ đem một đất nước từ xa đến
xâm lăng người,”

- Chúa Hằng Hữu phán vậy.
“Đó là một quốc gia hùng mạnh,
một quốc gia thời cổ,
dân của nó nói ngôn ngữ người không biết,
chúng nói thứ tiếng người không thể hiểu.
16 Khí giới của chúng giết hại thật nhiều;
chiến sĩ của chúng thật mạnh bạo.
17 Chúng sẽ ăn hết mùa màng của người;
chúng sẽ ăn sống con trai và con gái người.
Chúng sẽ nuốt sạch các bầy bò và bầy chiên;
chúng sẽ gấu nghiền cả cây nho và cây vả.
Chúng sẽ phá hủy các thành kiên cố của người,
tiêu diệt nơi nào người nghĩ là an toàn.”
- 18 Chúa Hằng Hữu phán: “Dù sao, trong ngày
đoán phạt, Ta sẽ không tuyệt diệt các người.
19 Một khi dân chúng thắc mắc: ‘Tại sao Chúa
Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng ta, phạt chúng
ta quá nặng thế này?’ Con hãy đáp: ‘Các người
đã từ khước Chúa và thờ lạy các thần tượng
nước ngoài trên quê hương mình. Giờ đây, các
người sẽ phải phục dịch các dân tộc nước ngoài
trên đất không phải của các người.’ ”

Lời Cảnh Báo cho Dân Đức Chúa Trời

- 20 “Hãy tuyên cáo cho nhà Gia-cốp,
và công bố trong đất Giu-đa:
21 Này, dân tộc ngu dại u mê,
có mắt mà không thấy,
có tai mà không nghe, hãy lắng lòng nghe.
22 Người không kính sợ Ta sao?
Người không run rẩy trước mặt Ta sao?
Ta, Chúa Hằng Hữu, lấy cát biển làm ranh giới

- như một biên giới đòi đòi, nước không thể vượt qua.
Dù sóng biển hung hăng và gằm thét,
cũng không thể vượt được ranh giới Ta đã đặt.
- 23 Nhưng dân Ta có lòng ương ngạnh và phản loạn.
Chúng đã quay lưng và từ bỏ Ta.
- 24 Họ chẳng bao giờ tự bảo trong lòng:
'Bây giờ chúng ta hãy kính sợ Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng ta,
là Đấng ban mưa đầu mùa và mưa cuối mùa,
cùng cho chúng ta mùa gặt đúng kỳ.'
- 25 Gian ác người đã tước đoạt phước hạnh tuyệt diệu của người.
Tội lỗi người đã chặn đứng tất cả điều tốt đẹp.
- 26 Giữa dân Ta có những kẻ ác,
nằm đợi nạn nhân như thợ săn ẩn núp trong nơi kín.
Chúng gài bẫy để bắt người.
- 27 Nhà chúng đầy những âm mưu lừa bịp,
như một lồng đầy ắp chim.
Vì thế chúng cường thịnh và giàu có.
- 28 Chúng mập mạp và đầy đà,
chẳng có giới hạn nào cho việc gian ác của chúng.
- Chúng từ chối cung cấp công lý cho cô nhi
và phủ nhận công chính của người nghèo."

- 29 Chúa Hằng Hữu phán: “Lẽ nào Ta không báo ứng tội ác ấy?
Lẽ nào Thần Ta không trả thù dân tộc hiểm độc ấy?”
- 30 Một biến cố khủng khiếp
đã xảy ra trên đất nước—
- 31 Các tiên tri rao giảng những sứ điệp giả dối,
và các thầy tế lễ cai trị với bàn tay sắt.
Thế mà dân Ta vẫn ưa thích những điều ám muội đó!
Nhưng người sẽ làm gì khi ngày cuối cùng
đến?”

6

Lời Cảnh Báo Cuối Cùng cho Giê-ru-sa-lem

- 1 “Hãy trốn chạy vì mạng sống, hỡi người Bê-ni-gia-min!
Hãy ra khỏi Giê-ru-sa-lem!
Hãy lên tiếng báo động tại Thê-cô-a!
Hãy gửi hiệu báo tại Bết Hát-kê-rem!
Đội quân hùng mạnh đang đến từ phương bắc,
chúng đến với tai họa và hủy diệt.
- 2 Ôi con gái Si-ôn, người là con gái đẹp đẽ và yêu kiều của Ta—
nhưng Ta sẽ hủy diệt người!
- 3 Quân thù sẽ đến chung quanh người, như người chẵn cắm trại chung quanh thành.
Mỗi người chiếm một phần đất cho bày mình ăn.
- 4 Chúng la to: ‘Hãy chuẩn bị chiến đấu!
Tấn công lúc giữa trưa!’

‘Nhưng không, đã trễ rồi; ngày đã gần tàn,
và bóng chiều đã xế.’

⁵ ‘Hãy đứng lên, tấn công trong đêm tối,
triệt hạ các lâu đài của nó!’ ”

⁶ Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân phán:
“Hãy đốn cây để làm cọc nhọn.

Hãy đắp lũy để tấn công vào tường thành
Giê-ru-sa-lem.

Thành này đã bị trừng phạt,
vì tội ác của nó đầy dẫy.

⁷ Các tội ác của nó như hồ chứa đầy tràn nước
ra.*

Cả thành đều vang động vì những việc tàn bạo
và hủy diệt.

Ta luôn thấy những cảnh bệnh hoạn và
thương tích trầm trọng.

⁸ Hỡi Giê-ru-sa-lem! Hãy nghe lời khuyên dạy,
nếu không, Ta sẽ từ bỏ ngươi trong ghê tởm.
Này, hay Ta sẽ khiến ngươi thành đồng đổ nát,
đất ngươi không còn ai sinh sống.”

⁹ Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân phán:
“Dù chỉ còn vài người sót lại trong Ít-ra-ên
cũng sẽ bị nhật sạch,
như khi người ta xem xét mỗi dây nho lần thứ
hai
rồi mót những trái nho còn sót lại.”

Ít-ra-ên Tiếp Tục Phản Nghịch

¹⁰ Tôi sẽ cạnh cáo ai?
Ai sẽ lắng nghe tiếng tôi?

* **6:7** Nt như hồ chứa nước giữ cho nước tươi mát thể nào, nó cũng giữ sự gian ác nó cho tươi mới thể ấy

Này, tai họ đã đóng lại,
nên họ không thể nghe.

Họ khinh miệt lời của Chúa Hằng Hữu.
Họ không muốn nghe bất cứ điều gì.

11 Vậy bây giờ, lòng tôi đầy tràn cơn giận của
Chúa Hằng Hữu.

Phải, tôi không dần lòng được nữa!

“Ta sẽ trút cơn giận trên trẻ con đang chơi ngoài
phố,

trên những người trẻ đang tụ họp,
trên những người chồng và người vợ,
và trên những người già và tóc bạc.

12 Nhà cửa của họ sẽ giao cho quân thù,
kể cả ruộng nương và vợ của họ cũng bị
chiếm đoạt.

Vì Ta sẽ đưa tay quyền năng của Ta
để hình phạt dân cư xứ này,”
Chúa Hằng Hữu phán vậy.

13 “Từ người hèn mọn đến người cao trọng,
tất cả chúng đều lo trục lợi cách gian lận.

Từ các tiên tri đến các thầy tế lễ
đều gian dối lừa gạt.

14 Chúng chữa trị cầu thả
những vết thương trầm trọng của dân Ta.
Chúng còn quả quyết bình an
khi chẳng có bình an chi hết.

15 Lẽ nào chúng không xấu hổ về những hành
động ghê tởm của mình?

Không một chút nào—không một chút then
thùng đổ mặt!

Vì thế, chúng sẽ ngã chết giữa những người
nằm xuống.

Đến ngày Ta hình phạt, chúng sẽ bị đánh
ngã,”

Chúa Hằng Hữu phán vậy.

Ít-ra-ên Khước Từ Đường Lối Chúa Hằng Hữu

¹⁶ Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:

“Hãy đứng trên các nẻo đường đời và quan sát,
tìm hỏi đường xưa cũ, con đường chính
đáng, và đi vào đường ấy.

Đi trong đường đó, các người sẽ tìm được sự
an nghỉ trong tâm hồn.

Nhưng các người đáp: ‘Chúng tôi không thích
con đường đó!’

¹⁷ Ta cũng đặt người canh coi sóc các người và
dặn bảo:

‘Hãy chú ý nghe tiếng kèn báo động.’

Nhưng các người khước từ:

‘Không! Chúng tôi không thềm nghe!’

¹⁸ Vì thế, các dân tộc, hãy nghe.

Hãy quan sát điều Ta làm cho dân Ta.

¹⁹ Khắp đất, hãy nghe!

Ta sẽ giáng tai họa trên dân Ta.

Thật ra đây chỉ là hậu quả của suy tư chúng nó,
vì chúng đã không nghe Ta.

Chúng khước từ lời Ta.

²⁰ Thật vô dụng khi các người dâng lên Ta trầm
hương từ Sê-ba.

Hãy giữ cho người mùi hương xương bồ
nhập từ xứ xa xôi!

Ta không nhậm tế lễ thiêu của các người.
Lễ vật của các người chẳng phải là mùi
hương Ta hài lòng.”

²¹ Vậy Chúa Hằng Hữu phán:

“Ta sẽ làm cho đường sá của dân Ta đầy chướng
ngại vật.

Cả cha và con sẽ đều vấp ngã.

Láng giềng và bạn bè đều cùng nhau ngã
chết.”

Xâm Lăng từ Phương Bắc

²² Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:

“Này! Có một đội quân hùng mạnh đến từ
phương bắc!

Đó là một đại cường quốc ở rất xa đến chống
lại người.

²³ Quân đội chúng được trang bị cung tên và
gươm giáo.

Chúng hung dữ và bất nhân.

Tiếng cỡi ngựa reo hò như sóng biển.

Chúng chinh tề hàng ngũ, sẵn sàng
tấn công người, hỡi con gái Si-ôn.”

²⁴ Vừa nghe tin báo về đội quân ấy,
tay chân chúng tôi rã rời.

Buồn rầu thảm thiết, lòng quặn thắt
như đàn bà đang khi sinh nở.

²⁵ Đừng ra ngoài đồng ruộng!

Đừng bèn mảng đến các đường sá!

Lưỡi gươm của quân thù ở mọi nơi,
khủng bố chúng ta khắp chốn.

²⁶ Dân tôi ơi, hãy mặc áo tang

và ngồi giữa bụi tro.
Hãy khóc lóc và than vãn đắng cay, như khóc vì
mất con trai một.
Vì đội quân hủy diệt sẽ thành linh giáng trên
các người!

27 “Giê-rê-mi ời, Ta đã đặt con lên làm người thử
nghiệm

và kiểm tra tính hạnh dân Ta.

28 Chúng đều phản loạn với Ta,
đi đạo để vu khống.

Lòng của chúng cứng như đồng, như sắt,
chúng chỉ biết phá hoại.

29 Dưới ngọn lửa thối phùng dữ dội
để thiêu rụi sự thối nát.

Nhưng lửa cũng không làm sạch được chúng
vì tội ác vẫn còn đó.

30 Ta sẽ gọi dân này là ‘Bạc Phế Thái,’
vì Ta, Chúa Hằng Hữu, đã khai trừ nó.”

7

Giê-rê-mi Nói tại Đền Thờ

1 Chúa Hằng Hữu ban một sứ điệp khác cho
Giê-rê-mi. Chúa phán:

2 “Hãy vào Đền Thờ của Chúa Hằng Hữu, và
báo tin này cho dân chúng: ‘Hỡi người Giu-đa,
hãy nghe sứ điệp này từ Chúa Hằng Hữu! Hãy
lắng nghe, hỡi những người đang thờ phượng
tại đây!

3 Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức
Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán:

Ngay bây giờ, nếu các người từ bỏ đường gian ác, thì Ta sẽ cho các người còn ở lại quê hương xứ sở.

⁴ Đừng ngu muội bởi những người hứa với các người những lời đơn giản rằng Đền Thờ của Chúa Hằng Hữu ở đây. Chúng nguêu ngao: “Đền Thờ của Chúa Hằng Hữu ở đây! Đền Thờ của Chúa Hằng Hữu ở đây!”

⁵ Nhưng Ta sẽ thương xót các người nếu các người sửa lại đường lối và hành vi cẩn thận, cư xử công bằng đối với người thân cận;

⁶ nếu các người không ức hiếp ngoại kiều, cô nhi, và quả phụ; nếu các người không giết người vô tội; và không thờ lạy thần tượng để tự hại mình.

⁷ Khi đó Ta sẽ để các người tiếp tục an cư lạc nghiệp tại quê hương xứ sở mà Ta đã ban cho tổ phụ các người từ thuở xưa cho đến đời đời.

⁸ Đừng ngu muội nghĩ rằng các người sẽ không bao giờ khốn khổ vì Đền Thờ ở đây. Đó là lời lừa gạt!

⁹ Các người nghĩ rằng các người có thể trộm cắp, giết người, gian dâm, thề dối, và dâng hương cho Ba-anh, cùng cúng tế các thần lạ,

¹⁰ rồi đến Đền Thờ Ta, đứng trước mặt Ta và rêu rao rằng: “Chúng tôi được an toàn rồi!”—để rồi lại trở về tiếp tục phạm đủ các thứ tội ác đó hay sao?

¹¹ Các người xem Đền Thờ này, là nơi cầu khẩn Danh Ta, như sào huyết bọn trộm cướp sao? Nay, chính Ta đã thấy mọi mảnh khốe lừa bịp xảy ra

tại đó. Ta, Chúa Hằng Hữu, đã phán vậy!

¹² Bây giờ, hãy đi lên Si-lô, nơi đặt Danh Ta trong Đền Tạm ngày trước. Hãy nhìn những gì Ta đã làm tại đó vì tất cả tội ác của Ít-ra-ên, dân Ta.

¹³ Trong khi các người còn đang thực hiện những việc ác này, Chúa Hằng Hữu phán, Ta đã phán bảo các người nhiều lần, nhưng các người không nghe. Ta gọi các người, nhưng các người không trả lời.

¹⁴ Vì thế, Ta sẽ hủy diệt Si-lô, bây giờ Ta sẽ tàn phá Đền Thờ xưng bằng Danh Ta, là Đền Thờ các người trông cậy, nơi Ta đã ban cho các người và tổ phụ các người.

¹⁵ Ta sẽ đày ải các người khỏi mặt Ta, như Ta đã làm với tất cả anh em các người là dòng dõi Ép-ra-im.’ ”*

Giu-đa Ngoan Cố Thờ Thần Tượng

¹⁶ “Giê-rê-mi, con đừng cầu thay cho dân này nữa. Đừng khóc lóc hay cầu nguyện cho chúng, và đừng nài xin Ta giúp chúng, vì Ta sẽ không lắng nghe đâu.

¹⁷ Con không thấy những việc ghê tởm chúng làm ở khắp các thành Giu-đa và các đường phố Giê-ru-sa-lem sao?

¹⁸ Làm sao Ta không nổi giận! Con có thấy trẻ con lượm củi và cha nhóm lửa tế lễ. Còn các bà

* **7:15** Chỉ về mười đại tộc ly khai gọi là “nước Ít-ra-ên” ở miền bắc mà thủ đô chính trị và tôn giáo là Si-chem, thuộc đại tộc Ép-ra-im

nhồi bột làm bánh tế Nữ Vương trên trời. Chúng còn làm lễ tưới rượu cho các thần tượng khác!

¹⁹ Không phải chúng làm cho Ta nổi cơn giận sao?” Chúa Hằng Hữu phán hỏi. “Nhưng trên hết, chính chúng đã tự làm tổn thương và tự sỉ nhục mình.”

²⁰ Vì thế, đây là điều Chúa Hằng Hữu Chí Cao phán: “Ta sẽ giáng những hình phạt dữ dội† trên nơi này. Cả loài người, loài vật, cây cỏ, và mùa màng đều sẽ cháy thiêu trong ngọn lửa thịnh nộ không hề tàn tắt của Ta.”

²¹ Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: “Hãy lấy các tế lễ thiêu và các sinh tế khác của các người mà ăn chúng đi!

²² Khi Ta dẫn tổ phụ các người ra khỏi Ai Cập, Ta không đòi họ dâng lễ vật và sinh tế cho Ta.

²³ Đây là điều Ta phán bảo họ: ‘Hãy vâng lời Ta, Ta sẽ là Đức Chúa Trời của các người, và các người sẽ là dân Ta. Hãy làm theo những điều Ta phán dạy, để các người được phước!’

²⁴ Nhưng dân Ta không nghe Ta. Chúng cứ làm theo những gì chúng muốn, cứ thực hiện những dục vọng gian ác và ngoan cố của mình. Chúng cứ đi ngược thay vì phải tiến tới.

²⁵ Từ ngày tổ phụ các người ra khỏi Ai Cập đến nay, ngày này sang ngày khác, Ta cứ liên tục sai các tiên tri Ta đến kêu gọi họ.

† 7:20 Ctd cơn giận, cơn giận xung thiên

26 Nhưng dân Ta bịt tai, chẳng thềm vâng lời. Chúng cứng lòng và phản loạn—còn xảo quyết hơn tổ phụ của chúng nữa!

27 Hãy nói với chúng mọi điều này, nhưng đừng tưởng chúng sẽ nghe lời. Hãy lớn tiếng cảnh cáo, nhưng đừng mong chúng đáp ứng.

28 Hãy bảo chúng: ‘Đây là dân tộc không vâng lời Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời mình, và không chịu nghe lời giáo huấn. Sự chân thật không còn ở giữa chúng; không còn được nghe lời thật trên môi chúng nữa.

29 Hãy cạo đầu trong buồn rầu, và than khóc trên các núi cao. Vì Chúa Hằng Hữu đã khước từ và loại bỏ thế hệ gian ác này trong cơn thịnh nộ của Ngài.’ ”

Thung Lũng Tàn Sát

30 Chúa Hằng Hữu phán: “Con cháu Giu-đa đã làm bao nhiêu tội ác trước mắt Ta. Chúng dám đặt thần tượng trong Đền Thờ được gọi bằng Danh Ta để làm ô nhiễm nó.

31 Chúng xây các bàn thờ trên các núi đồi để thờ thần tượng tại Tô-phết, tức là thung lũng Ben Hi-nôm, để thiêu sống con trai con gái mình dâng cho thần tượng. Đó là điều Ta chẳng bao giờ dặn bảo; thật không thể tưởng tượng được!

32 Vậy, hãy coi chừng, vì hạn kỳ sắp đến, nơi rác rưởi này sẽ không còn gọi là Tô-phết, hoặc thung lũng Ben Hi-nôm, nhưng sẽ gọi là Thung Lũng Tàn Sát. Chúng sẽ chôn cất nhiều thi thể trong Tô-phết cho đến khi không còn chỗ cho chúng nữa.

³³ Xác của dân Ta trở thành mồi cho thú rừng và chim trời, không còn một người sống sót để đánh đuổi chúng đi.

³⁴ Ta sẽ chấm dứt tiếng ca hát, cười đùa vui nhộn trong các đường phố Giê-ru-sa-lem và các đô thị Giu-đa. Không còn ai nghe tiếng vui cười của chàng rể và cô dâu nữa. Cả đất nước sẽ điêu tàn thê thảm.”

8

¹ Chúa Hằng Hữu phán: “Trong ngày ấy, kẻ thù sẽ đào hài cốt các vua Giu-đa, các quan tướng, các thầy tế lễ, các tiên tri, và các thường dân Giê-ru-sa-lem.

² Chúng sẽ lấy xương khô rải ra trên đất dưới ánh mặt trời, mặt trăng, và các vì sao—tức các thần mà dân Ta yêu chuộng, phục vụ, và thờ lạy. Không ai buồn đi lượm các xương khô ấy để cải táng, nhưng cứ để cho mục nát làm phân bón.

³ Số phận của đám dân sống sót còn thê thảm hơn, họ mong được chết đi để khỏi chịu đựng cảnh lưu đày nhục nhã nơi các xứ lạ mà Ta đưa họ đến. Ta, Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, đã phán vậy!”

Sự Lừa Gạt của Các Tiên Tri Giả

⁴ “Giê-rê-mi, hãy rao truyền cho dân chúng: ‘Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:

Khi người ta vấp ngã, chẳng lẽ họ không đứng dậy sao?

Khi biết mình đi sai đường, họ không quay lại sao?

- 5 Nhưng tại sao dân này cứ tiếp tục đi sâu vào
con đường sai lạc?
Tại sao người Giê-ru-sa-lem không chịu trở
lại?
- 6 Ta nghe chúng chuyện trò với nhau,
nhưng chẳng nghe một lời chân thật.
Không một ai hối lỗi vì đã làm điều sai sao?
Có ai nói rằng: “Tôi đã làm một việc thật
khủng khiếp” không?
Không! Tất cả đều vội vàng tiến nhanh trên con
đường tội ác
như đàn ngựa chạy ra mặt trận!
- 7 Ngay cả đàn cò bay trên trời
còn biết phân biệt mùa di chuyển,
như chim cu, chim nhạn, và chim sếu.
Chúng còn biết mùa nào phải trở về.
Nhưng dân Ta thì không!
Chúng chẳng biết quy luật của Chúa Hằng
Hữu.
- 8 Sao các người còn dám tự hào: “Chúng tôi
khôn ngoan vì chúng tôi hiểu lời của Chúa Hằng
Hữu,”
khi các thầy dạy của các người đã xuyên tạc
lời Ta và lừa bịp các người?
- 9 Những người tự coi mình khôn ngoan sẽ té ngã
trong bẫy ngu muội của mình,
vì chúng đã khước từ lời Chúa Hằng Hữu.
Chúng còn khôn ngoan được sao?
- 10 Ta sẽ giao vợ của chúng cho người khác
và ruộng vườn của chúng cho người lạ.
Từ thường dân cho đến người cao trọng,
chúng đều trục lợi cách gian lận.

Phải, ngay cả tiên tri và thầy tế lễ cũng vậy.

Tất cả chúng đều lừa gạt, dối trá.

11 Chúng chữa trị cầu thả
những vết thương trầm trọng của dân Ta.

Chúng còn quả quyết bình an
khi chẳng có chút bình an nào.

12 Lẽ nào chúng không xấu hổ về những hành
động ghê tởm của mình?

Không một chút nào—không một chút thẹn
thùng đỏ mặt!

Vì thế, chúng sẽ ngã chết giữa những người
tử trận.

Đến ngày Ta thăm phạt, chúng sẽ bị diệt
vong,

Chúa Hằng Hữu phán vậy.

13 Ta sẽ thiêu đốt chúng.

Vườn vả, vườn nho của chúng cũng tan
hoang.

Cây ăn trái của chúng đều khô héo.

Tất cả phước lành Ta đã ban cho chúng sẽ
không còn nữa.

Ta, Chúa Hằng Hữu, đã phán vậy!

14 Lúc ấy, nhiều người sẽ bảo nhau:

‘Lẽ nào chúng ta đành khoanh tay chịu chết?

Hãy trốn vào các thành kiên cố rồi chết tại
đó.

Vì Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng ta đã
hủy diệt chúng ta

và cho chúng ta uống chén thuốc độc

vì chúng ta phạm tội chống nghịch Chúa
Hằng Hữu.

15 Chúng ta mong bình an, nhưng bình an không đến.
Chúng ta trông được chữa lành, mà chỉ gặp
toàn cảnh khủng bố kinh hoàng.'

16 Tiếng khịt mũi của ngựa chiến cũng có thể
nghe được
trên mọi nẻo đường từ phía bắc của thành
Đan!
Cả đất nước rúng động vì quân đội xâm lăng
tấn công như vũ bão,
chiếm đóng các thành, làng mạc, nuốt
chúng các bầy súc vật
và mùa màng, cầm tù và tàn sát dân.

17 Ta sẽ sai nhiều đội quân thù đến giữa người
như rắn độc, người không tài nào ém chú
được.

Chúng sẽ cắn người, và người sẽ chết.
Ta, là Chúa, phán vậy!"

Giê-rê-mi Than Khóc cho Tội Lỗi của Giu-đa

18 Tôi ước mong được an ủi vì tôi quá đau buồn;
lòng dạ tôi tan nát.

19 Có tiếng kêu khóc của dân tôi;
có thể nghe từ miền đất xa xôi.

Dân tôi hỏi: "Có phải Chúa Hằng Hữu đã từ bỏ
Giê-ru-sa-lem không?
Ngài không còn ngự trị Giê-ru-sa-lem sao?"

"Tại sao chúng chọc giận Ta bằng các tượng thần
và thờ lạy tà thần nước ngoài?" Chúa Hằng
Hữu phán vậy.

20 Dân chúng kêu khóc: “Mùa gặt đã qua,
và mùa hè đã hết,
mà chúng ta chưa được cứu!”

21 Tôi đau đớn với nỗi đau của dân tôi.
Tôi sầu muộn và kiệt sức lẫn khiếp sợ.

22 Lẽ nào không có thuốc men trong Ga-la-át?
Không có thầy thuốc nào tại đó sao?
Vì sao vết thương của dân tôi
không được chữa lành?

9

1 Than ôi! Ước gì đầu tôi là suối nước
và mắt tôi là nguồn lệ,
tôi sẽ khóc suốt ngày đêm không dứt
vì dân tôi bị tàn sát.

2 Ôi! Ước gì tôi tìm được một chỗ trọ trong hoang
mạc
để có thể xa lánh và quên hẳn dân tôi.
Vì tất cả đều là bọn gian dân,
là phường phản trắc.

Phán Xét vì Sự Bất Tuân

3 “Dân Ta uốn lưỡi như giương cung
bắn những mũi tên dối gạt.

Chúng không thềm tôn trọng sự thật giữa đất
nước.

Chúng càng đi sâu vào con đường tội ác.
Chúng không chịu nhìn biết Ta,”
Chúa Hằng Hữu phán vậy.

4 “Hãy để phòng hàng xóm láng giềng!
Ngay cả anh em ruột cũng không tin được!

Vì anh em đều cố gắng lừa gạt anh em,
và bạn bè nói xấu bạn bè.

⁵ Chúng dở thủ đoạn lừa bịp lẫn nhau;
không ai nói lời thành thật.

Chúng luyện tập lưỡi nói dối;
chúng thi đua nhau làm ác.

⁶ Chúng dựng cột đối trá ở trên đối trá
và chính vì lừa bịp mà chúng không chịu
nhìn biết Ta,”

Chúa Hằng Hữu phán vậy.

⁷ Vì thế, Chúa Hằng Hữu Vạn Quân phán:
“Này, Ta sẽ làm chúng tan chảy trong lò kim loại
và thử nghiệm chúng như sắt.

Còn có điều gì khác mà Ta làm cho dân Ta?

⁸ Vì lưỡi chúng như mũi tên tẩm thuốc độc.
Chúng nói lời thân mật với láng giềng
nhưng trong lòng thì nghĩ kế giết họ.”

⁹ Chúa Hằng Hữu hỏi: “Ta sẽ không đoán phạt
chúng về tội ác đó sao?

Thần Ta không báo trả một dân tộc gian trá
như thế sao?”

¹⁰ Tôi khóc lóc vì núi đồi trơ trọi
và than vãn vì đồng cỏ hoang vu.

Vì chúng bị tàn phá và không còn sự sống;
Tiếng của gia súc cũng không còn nghe nữa;
chim trời và thú rừng cũng trốn đi nơi khác.

¹¹ Chúa Hằng Hữu phán: “Ta sẽ tàn phá Giê-ru-
sa-lem thành đồng đổ nát.

Nó sẽ biến thành hang chó rừng.

Các thành của Giu-đa sẽ điêu tàn,

không còn ai ở nữa.”

12 Ai có đủ trí khôn để hiểu các biến cố này? Ai được sự chỉ dẫn của Chúa Hằng Hữu và có thể giải thích việc này? Tại sao cả xứ biến thành đồng hoang, không còn một bóng người qua lại?

13 Chúa Hằng Hữu đáp: “Việc này xảy ra vì dân Ta khước từ sự chỉ dẫn của Ta; chúng không vâng theo những gì Ta phán.

14 Thay vào đó, chúng đi theo lòng ngoan cố của chúng, thờ lạy các thần Ba-anh mà tổ phụ chúng dạy cho.

15 Vậy nên, đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: Này! Ta sẽ nuôi chúng bằng ngải cứu và cho uống nước độc.

16 Ta sẽ làm cho chúng lưu tán trong các nước mà chúng và tổ phụ chúng chưa hề biết, dù vậy Ta sẽ cho gươm đuổi theo cho đến khi Ta tiêu diệt chúng hoàn toàn.”

Than Khóc trong Giê-ru-sa-lem

17 Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân phán: “Hãy cân nhắc tất cả việc này, và gọi những người than khóc.

Hãy kéo bọn phụ nữ khóc mướn nơi tang chế.

18 Nhanh lên! Hãy bắt đầu than khóc!

Hãy để mắt chúng ta trào lụy đầm đìa.

19 Hãy nghe dân cư của Giê-ru-sa-lem* khóc than trong tuyệt vọng:

* 9:19 Nt Si-ôn

‘Than ôi! Chúng ta đã bị tàn phá! Chúng ta
tủi nhục vô cùng!
Chúng ta phải lìa bỏ xứ của mình,
vì nhà cửa của chúng ta đã bị kéo đổ!’ ”

²⁰ Các phụ nữ, hãy nghe lời Chúa Hằng Hữu;
hãy lắng tai nghe lời Ngài phán.
Hãy dạy con gái các người than vãn;
dạy lắng giềng bài ai ca.

²¹ Vì sự chết đã bò qua các cửa sổ của chúng ta
và len lỏi vào các lâu đài,
Nó giết hại lớp thanh xuân của chúng ta:
Không còn trẻ con chơi trên đường phố,
và không còn thanh niên tụ tập giữa quảng
trường.

²² Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:
“Thầy người sẽ bỏ ngặp đồng ruộng như phân
bón,
như các cọng rạ bị con gặt chà đạp dưới
chân.
Không ai lượm xác mà mai táng cả.”

²³ Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:
“Người khôn đừng tự hào là khôn sáng,
người mạnh đừng khoe về sức mạnh,
người giàu cũng đừng kiêu hãnh.

²⁴ Nhưng những ai có lòng tự hào
hãy tự hào trong đơn độc:
Rằng họ nhận biết Ta và thấu hiểu Ta là Chúa
Hằng Hữu,
Đấng bày tỏ lòng nhân ái,
Đấng mang công bình và công chính đến trên
đất,

và Ta ưa thích những việc ấy,
Ta, Chúa Hằng Hữu, đã phán vậy!”

²⁵ Chúa Hằng Hữu phán: “Sẽ đến ngày Ta đoán phạt mọi người chịu cắt bì thân thể mà không đổi mới tâm linh—

²⁶ tức người Ai Cập, Ê-đôm, Am-môn, Mô-áp, và những người cạo tóc nơi màng tang và sống trong hoang mạc, phải, ngay cả người Giu-đa. Vì tất cả các dân tộc đều không chịu cắt bì, còn dân tộc Ít-ra-ên không chịu cắt bì tâm linh.”

10

Mang Đến Sự Hủy Diệt

¹ Hỡi nhà Ít-ra-ên! Hãy nghe lời Chúa Hằng Hữu phán dạy.

² Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:

“Đừng để bị lôi cuốn* theo thói tục của các dân tộc,

dựa trên các vì sao để đoán biết tương lai mình.

Đừng sợ các điềm đoán trước của chúng, dù các dân tộc cũng kính sợ những điềm đó.

³ Vì thói tục của chúng là hư không và đại dột. Chúng đốn một cây, rồi thợ thủ công chạm thành một hình tượng.

⁴ Chúng giát tượng bằng vàng và bạc và dùng búa đóng đinh cho khỏi lung lay, ngã đổ.

⁵ Thần của chúng như

* **10:2** Nt bị thúc đẩy

bù nhìn trong đám ruộng dưa!
Chúng không thể nói,
không biết đi, nên phải khiêng đi.
Đừng sợ các thần ấy
vì chúng không có thể ban phước hay giáng
họa.”

⁶ Lạy Chúa Hằng Hữu, chẳng có thần nào giống
như Chúa!
Vì Chúa lớn vô cùng, và Danh Ngài đầy tràn
quyền năng.

⁷ Chúa là Vua của các nước, ai mà không sợ
Ngài?

Mọi tước hiệu đều thuộc riêng Ngài!
Giữa các bậc khôn ngoan trên đất
và giữa các vương quốc trên thế gian,
cũng không ai bằng Chúa.

⁸ Người thờ thần tượng là u mê và khờ dại.
Những tượng chúng thờ lạy chỉ là gỗ mà
thôi!

⁹ Chúng mang bạc lát mỏng mua từ Ta-rê-si
và vàng từ U-pha,
giao những vật liệu này cho thợ thủ công khéo
léo
tạo thành hình tượng.

Chúng khoác lên thần tượng này áo choàng
xanh và đỏ tía
được các thợ may điều luyện cắt xén.

¹⁰ Nhưng Chúa Hằng Hữu là Đức Chúa Trời chân
thật.
Chúa là Đức Chúa Trời Hằng Sống và là Vua
Đời Đời!

Cơn giận Ngài làm nổi cơn động đất.
Các dân tộc không thể chịu nổi cơn thịnh nộ
của Ngài.

11 Hãy nói với những người thờ thần tượng
rằng: “Các thần tượng không làm nên trời, cũng
không làm nên đất đều sẽ bị diệt vong, không
còn trên mặt đất và dưới bầu trời.”

12 Nhưng Đức Chúa Trời sáng tạo địa cầu bởi
quyền năng
và Ngài đã bảo tồn bằng sự khôn ngoan.

Với tri thức của chính Chúa,
Ngài đã giảng các tầng trời.

13 Khi Chúa phán liền có tiếng sấm vang,
các tầng trời phủ đầy nước.

Ngài khiến mây dâng cao khắp đất.

Ngài sai chớp nhoáng, mưa,
và gió bão ra từ kho tàng của Ngài.

14 Mọi người đều vô tri, vô giác, không một chút
khôn ngoan!

Người thợ bạc bị các thần tượng mình sỉ
nhục,

vì việc tạo hình tượng chỉ là lừa dối.

Tượng không có chút hơi thở hay quyền
năng.

15 Tượng không có giá trị; là vật bị chế giễu!

Đến ngày đoán phạt, tất cả chúng sẽ bị tiêu
diệt.

16 Nhưng Đức Chúa Trời của Gia-cốp không phải
là tượng!

Vì Ngài là Đấng Sáng Tạo vạn vật
và dựng nước Ít-ra-ên của Ngài.

Danh Ngài là Chúa Hằng Hữu Vạn Quân!

Cơn Trùng Phạt Lớn của Ba-by-lôn.

17 Hãy thu thập của cải và rời khỏi nơi này;
cuộc vây hãm sắp bắt đầu rồi.

18 Vì đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:
“Này, Ta sẽ tung vãi
dân cư đất này ra khắp nơi.
Ta sẽ cho chúng bị hoạn nạn,
hiếm nghèo, để chúng tỉnh thức.”

19 Vết thương của tôi trầm trọng
và nỗi đau của tôi quá lớn.
Bệnh tật của tôi không phương cứu chữa,
nhưng tôi phải gánh chịu.

20 Trại tôi bị tàn phá,
không còn một ai giúp tôi gây dựng lại.
Các con tôi đã bỏ tôi đi mất biệt,
tôi không còn thấy chúng nữa.

21 Những người chặn dân tôi đã đánh mất tri
giác.
Họ không còn tìm kiếm sự khôn ngoan từ
Chúa Hằng Hữu.

Vì thế, họ thất bại hoàn toàn,
và cả bầy súc vật của họ phải ly tán.

22 Này! Có tiếng ầm ầm dữ dội của đội quân
hùng mạnh
cuồn cuộn đến từ phương bắc.
Các thành của Giu-đa sẽ bị hủy diệt
và trở thành những hang chó rừng.

Lời Cầu Nguyện của Giê-rê-mi

23 Con biết, lạy Chúa Hằng Hữu, đời sống chúng con không là của chúng con.

Chúng con không thể tự ý vạch đường đi cho cuộc đời mình.†

24 Lạy Chúa Hằng Hữu, xin sửa dạy con; nhưng xin Chúa nhẹ tay.

Xin đừng sửa trị con trong thịnh nộ, để con khỏi bị tiêu diệt.

25 Xin đổ cơn đoán phạt trên các dân tộc khước từ Chúa—

là các dân tộc không chịu cầu khẩn Danh Ngài.

Vì chúng đã ăn nuốt nhà Gia-cốp;
chúng đã cắn xé và tiêu diệt họ,
khiến cho đất nước họ điêu tàn.

11

Giu-đa Bội Ước

1 Chúa Hằng Hữu ban một sứ điệp khác cho Giê-rê-mi. Chúa phán:

2 “Hãy nhắc nhở người Giu-đa và Giê-ru-salem về những lời giao ước của Ta với chúng.

3 Hãy bảo chúng: ‘Đây là điều Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên phán: Khốn cho người không vâng giữ các lời giao ước Ta!

4 Khi Ta đã lập giao ước với tổ phụ các người trong ngày Ta đem họ ra khỏi lò đúc sắt của Ai Cập, Ta đã phán: “Nếu các người vâng theo tiếng Ta và thực hành tất cả mệnh lệnh Ta, thì các

† 10:23 Nt con người không thể hướng dẫn các bước của mình

người sẽ làm dân Ta, và Ta sẽ làm Đức Chúa Trời các người.”

⁵ Ta đã phán vậy để thực hiện lời Ta thề hứa với tổ phụ các người, và ban cho họ một đất nước tràn sữa và mật như đã có ngày nay.’ ”

Tôi thưa: “A-men, Lạy Chúa Hằng Hữu! Xin điều ấy được nên.”

⁶ Chúa Hằng Hữu phán: “Con hãy công bố tất cả lời này trong các đường phố Giê-ru-sa-lem. Đi từ thành này đến thành khác trong cả xứ và bảo rằng: ‘Hãy nghe những lời giao ước này và thực hành đi.

⁷ Vì Ta đã chính thức cảnh cáo tổ phụ các người từ ngày Ta đem họ ra khỏi Ai Cập: “Hãy vâng lời Ta!” Ta đã lặp đi lặp lại lời cảnh cáo này cho đến ngày nay,

⁸ nhưng tổ phụ các người không vâng lời hay ngay cả không để tâm đến. Thay vào đó, họ còn ngoan cố sống theo lòng cứng cõi mình. Và vì họ không vâng lời Ta nên Ta sẽ giáng tai họa trên đầu họ, đúng như các lời nguyện rủa trong giao ước.’ ”*

⁹ Chúa Hằng Hữu còn phán bảo tôi: “Ta biết có âm mưu phản loạn giữa vòng người Giu-đa và người Giê-ru-sa-lem.

¹⁰ Chúng đã quay về với những điều tội ác của tổ phụ chúng, là những người không chịu nghe lời Ta. Chúng đã theo các thần khác và phục vụ các thần ấy. Nhà Ít-ra-ên và nhà Giu-đa đã bội giao ước Ta đã lập với tổ phụ chúng.

* **11:8** Xem Phục 28:1-68

11 Vì thế, đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: Này, Ta sẽ giáng tai họa xuống; chúng không thể tránh được. Dù chúng van xin, Ta cũng không chịu nghe.

12 Lúc ấy, người Giu-đa và người Giê-ru-sa-lem sẽ đi kêu cầu các thần chúng thờ lạy và dâng hương. Nhưng các thần ấy chẳng cứu giúp được chúng trong thời rối loạn!

13 Bấy giờ, hỡi người Giu-đa; các người có số thần nhiều bằng các thành phố. Số các bàn thờ dâng hương cho thần Ba-anh và vật ghê tởm cũng nhiều bằng số các đường phố Giê-ru-sa-lem.

14 Giê-rê-mi, con đừng cầu thay cho dân này. Đừng than khóc hay kêu xin cho họ, vì Ta sẽ không nghe tiếng họ kêu cầu trong thời rối loạn đâu.

15 Dân tộc Ta yêu có quyền gì bước vào Đền Thờ Ta,
khi chúng đã bất trung và thờ lạy các thần khác?

Thịt tế lễ dâng hiến có thể cứu chúng khỏi họa diệt vong chăng?

Thật, chúng đã làm ác cách thỏa thích!

16 Ta, Chúa Hằng Hữu, đã từng gọi chúng là cây ô-liu xanh tốt,
đẹp đẽ và sai trái.

Nhưng ngày nay, Ta đã sai quân thù dữ tợn dùng lửa
để thiêu đốt,
chúng chỉ còn lại than và gẫy vụn.

17 Ta, Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đấng vun trồng cây ô-liu này, đã ra lệnh tiêu hủy nó. Vì người Ít-ra-ên và Giu-đa đã làm điều ác, cố tình làm Ta giận bằng cách dâng hương cho thần Ba-anh.”

Âm Mưu Chống Lại Giê-rê-mi

18 Chúa Hằng Hữu cho tôi biết rõ những âm mưu độc ác của kẻ thù chống lại tôi.

19 Tôi như chiên non bị dẫn đi làm thịt. Tôi thật không ngờ rằng họ định giết tôi! Họ nói: “Giết nó đi và tiêu diệt sứ điệp nó truyền giảng. Hãy tiêu diệt nó để tên nó sẽ không còn được nhắc đến nữa.”

20 Lạy Chúa Hằng Hữu Vạn Quân,

Chúa là Quan Án công minh,

xin tra xét lòng dạ và ý đồ của họ.

Xin cho con thấy sự báo ứng của Chúa dành cho họ

vì con đã trình bày sự việc của con với Chúa.

21 Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán về người A-na-tốt, là dân muốn tôi chết. Họ nói rằng: “Chúng ta sẽ giết ngươi nếu ngươi không ngừng tiên tri về Danh Chúa Hằng Hữu.”

22 Vậy, đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân phán về họ: “Ta sẽ hình phạt chúng! Những trai tráng của chúng sẽ ngã chết trên chiến trường, những bé trai và bé gái của chúng sẽ chết đói.

23 Không một người nào đã tham gia vào âm mưu từ A-na-tốt sống sót, vì Ta sẽ giáng tai họa nặng nề trên chúng khi kỳ đoán phạt đến.”

12

Giê-rê-mi Thắc Mắc về Công Lý của Chúa Hằng Hữu

¹ Lạy Chúa Hằng Hữu, Ngài luôn xét xử công minh
mỗi khi con đến hầu tòa của Chúa.
Tuy nhiên, con xin trình bày một lời khiếu nại:
Tại sao người gian ác hưng thịnh?
Tại sao bọn phản trắc reo mừng sung sướng?

² Ngài trông chúng nó,
chúng đâm rễ và nảy lộc.
Miệng chúng luôn luôn nhắc đến Chúa,
nhưng lòng chúng xa cách Ngài.

³ Lạy Chúa Hằng Hữu, Ngài biết rõ con,
Ngài nhìn thấy con và tra xét tư tưởng con.
Xin Chúa kéo dân này đi như đàn chiên bị
đưa đi làm thịt!
Để riêng chúng ra cho lò sát sinh!

⁴ Đất nước này sẽ còn khóc than đến bao lâu?
Ngay cả cây cỏ đồng nội phải khô héo.
Các thú rừng và chim chóc bị quét sạch
vì sự gian ác lan tràn trong xứ.
Thế mà chúng vẫn nói:
“Chúa Hằng Hữu sẽ không thấy kết cuộc của
chúng ta!”

Chúa Hằng Hữu Đáp Lời Giê-rê-mi

⁵ “Nếu con chạy đua với người, mà còn mỗi mệt,
làm sao đua nổi với ngựa?
Đi giữa đất bằng, con còn vấp ngã,

làm sao con qua nổi rừng rậm Giô-đan?

⁶ Chính anh em con, gia đình con
còn trở mặt chống nghịch con.
Họ âm mưu xúi quạu chúng sát hại con.
Con đừng tin chúng
dù chúng nói những lời ngon ngọt.

⁷ Ta đã bỏ dân Ta, tức là cơ nghiệp Ta.
Ta đã giao nạp những người thân yêu cho
quân thù của chúng.

⁸ Dân Ta chọn đã kêu rống nghịch lại Ta như sư
tử trong rừng,
vì vậy Ta ghét chúng nó.

⁹ Dân Ta chọn hành động như kên kên vằn vện,
nhưng chính chúng bị kên kên vây quanh.
Hay gom các thú rừng đến rúc rĩa thịt chúng
nó!

¹⁰ Nhiều người chăn đã phá hoại vườn nho Ta,
giẫm đạp những cây nho,
biến khu vườn đẹp để thành đồng hoang hiu
quạnh.

¹¹ Chúng đã làm đất ấy ra hoang tàn;
Ta nghe tiếng nó khóc than rên rỉ.
Khắp đất điêu tàn,
không một ai lưu ý.

¹² Trên các đồi trọc,
có thể thấy quân thù đang cướp phá.
Lưỡi gươm của Chúa Hằng Hữu tàn sát dân,
từ đầu nước này đến nước khác.
Không một ai thoát khỏi!

¹³ Dân Ta gieo giống lúa mì

nhưng chỉ gặt gai gốc.
Chúng làm việc đầu tắt mặt tối,
nhưng chẳng thu hoạch được gì.
Chúng sẽ gặt hái mùa màng của tử hờ
vì cơn thịnh nộ phùng phùng của Chúa
Hằng Hữu.”

Sứ Điệp cho Láng Giềng của Ít-ra-ên

¹⁴ Nay, đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: “Ta sẽ bứng khỏi đất tất cả dân tộc gian ác đã chiếm đoạt sản nghiệp mà Ta đã ban cho Ít-ra-ên, dân Ta. Và Ta sẽ bứng nhà Giu-đa ra khỏi chúng.

¹⁵ Nhưng về sau, Ta sẽ quay lại và tỏ lòng thương xót chúng. Ta sẽ đem chúng về quê hương, cho mỗi dân tộc được hưởng cơ nghiệp của mình.

¹⁶ Nếu các dân tộc này học hỏi nhanh chóng đường lối của dân Ta, và nhân danh Ta mà thề rằng: ‘Thật như Chúa Hằng Hữu hằng sống’ (như cách chúng dạy dân Ta thề trước Ba-anh), khi ấy chúng sẽ được vững lập giữa dân Ta.

¹⁷ Nhưng dân tộc nào không vâng lời Ta sẽ bị bứng lên và tiêu diệt. Ta, Chúa Hằng Hữu, đã phán vậy!”

13

Đai Vải Nịt Lưng của Giê-rê-mi

¹ Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán bảo tôi: “Hãy đi mua một dây đai vải và thắt vào lưng, nhưng đừng giặt nó.”

² Vậy, tôi đi mua dây đai như Chúa Hằng Hữu phán dặn, và thắt vào lưng.

³ Rồi Chúa Hằng Hữu cho tôi một sứ điệp khác:

⁴ “Hãy lấy dây đai vải đang thắt đem đến Sông Ơ-phơ-rát. Hãy giấu nó trong hốc đá.”

⁵ Tôi vâng lời, đem giấu dây đai tại Ơ-phơ-rát như Chúa Hằng Hữu đã dặn bảo.

⁶ Sau đó một thời gian, Chúa Hằng Hữu phán bảo tôi: “Hãy trở lại Ơ-phơ-rát và lấy dây đai mà Ta đã bảo con giấu ở đó.”

⁷ Vậy, tôi đến Ơ-phơ-rát và đào lên từ nơi tôi đã giấu dây đai trước kia. Nhưng dây đai đã mục và rã ra từng miếng. Dây đai không dùng được nữa.

⁸ Rồi tôi nhận sứ điệp này từ Chúa Hằng Hữu:

⁹ “Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: Ta sẽ làm cho sự kiêu ngạo của Giu-đa và Giê-ru-sa-lem mục nát như thế.

¹⁰ Dân gian ác này không chịu nghe lời Ta. Chúng cứng đầu làm theo tư dục và thờ lạy thần tượng. Vì thế, chúng sẽ như một dây đai mục nát và vô dụng.

¹¹ Như dây đai thắt chặt vào lưng người, Ta đã cho Giu-đa và Giê-ru-sa-lem thắt chặt với Ta, Chúa Hằng Hữu phán vậy. Chúng là dân Ta, sự mãn nguyện của Ta, vinh quang của Ta, hương thơm của Danh Ta. Nhưng chúng chẳng vâng lời Ta.

¹² Con hãy bảo chúng: ‘Đây là điều Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên phán: Chúc tất cả bình của người đều sẽ đầy rượu.’ Chúng sẽ

đáp: ‘Dĩ nhiên! Những bình được tạo ra để chứa rượu!’

¹³ Rồi con nói với chúng: ‘Không, đây là ý của Chúa Hằng Hữu: Ta sẽ khiến mọi người trong xứ này say sưa—từ vua đang ngồi trên ngai Đa-vít đến các thầy tế lễ và các tiên tri, cả những dân thường của Giê-ru-sa-lem.

¹⁴ Ta sẽ làm cho người này nghịch cùng người khác, ngay cả cha mẹ cũng nghịch với con cái, Chúa Hằng Hữu phán vậy. Ta sẽ không thương xót hay khoan dung hoặc tiếc nuối trước cảnh diệt vong của chúng.’ ”

Cảnh Cáo về Sự Kiêu Ngạo

¹⁵ Hãy lắng nghe và chú ý!

Đừng kiêu ngạo, vì Chúa Hằng Hữu đã phán dạy.

¹⁶ Hãy dâng vinh quang lên Chúa Hằng Hữu,
Đức Chúa Trời người
trước khi quá trễ.

Hãy nhận biết Ngài trước khi Ngài cho đêm tối
phủ xuống người,
để chân các người vấp ngã và té nhào trên
các vùng núi mù mịt.

Khi đó, các người trông đợi ánh sáng,
nhưng Chúa biến nó ra bóng tối tử vong, dày
đặc.

¹⁷ Nếu các người không nghe,
linh hồn Ta sẽ khóc thầm về sự kiêu ngạo
các người.

Mắt Ta sẽ đầm đìa giọt lệ

vì bày chiên của Chúa Hằng Hữu đã bị bắt đi.

18 Hãy nói với vua và mẹ người rằng:
“Xin xuống khỏi ngai mình
và ngồi trên đất,
vì vương miện vinh quang
sẽ sớm bị giựt lấy khỏi đầu các người.”

19 Các thành Nê-ghep đã đóng chặt cổng,
không ai có thể mở ra được.
Toàn dân Giu-đa sẽ bị bắt đi như tù nhân.
Tất cả sẽ bị bắt đi đày.

20 Hãy ngược mắt nhìn kỹ
những người đến từ phương bắc!
Bầy súc vật của các người—
là bầy súc vật đẹp đẽ—
mà Chúa đã ban cho các người đâu rồi?

21 Các người sẽ nói gì khi bị Chúa Hằng Hữu đoán phạt
và đặt các dân tộc liên minh cai trị các người?

Nổi đau đón tội cùng sẽ bám chặt các người,
như người đàn bà trong cơn chuyển dạ!

22 Các người sẽ tự hỏi:
“Vì sao các tai họa này xảy đến cho tôi?”
Chính vì tội lỗi nặng nề của các người!

Đến nổi vạt áo các người bị tốc lên
và gót chân các người bị giập.

23 Người Ê-thi-ô-pi có thể đổi màu da của mình
không?
Hay con beo có đổi được vằn nó không?

Nếu được thì các người quen làm ác
có thể bắt đầu làm việc lành.

24 “Vì thế, Ta sẽ rải các người ra khắp nơi
như rơm rác bị gió sa mạc đùa đi.

25 Đó là số phận các người,
là hình phạt Ta dành cho các người,
vì các người đã quên Ta
và trông cậy sự giả dối,”
Chúa Hằng Hữu phán vậy.

26 “Ta sẽ làm cho các người bị trần truồng,
và phơi bày sự sỉ nhục người.

27 Ta biết rõ tội bội đạo,* bất trung của các
người,
và tội thờ thần tượng ghê tởm của các người
trong đồng ruộng và trên đồi núi.

Hỡi Giê-ru-sa-lem, khốn cho các người!
Bao giờ các người mới được sạch tội?”

14

Đại Hận Khủng Khiếp trong Giu-đa

¹ Đây là lời Chúa Hằng Hữu phán dạy Giê-rê-
mi để giải thích lý do đất nước Giu-đa bị hạn
hán:

² “Giu-đa tàn héo;
mọi giao thương tại các cổng thành đều
dừng lại.

Tất cả dân chúng ngồi trên đất than khóc,
tiếng kêu la vang lên từ Giê-ru-sa-lem.

³ Người quyền quý sai đầy tớ đi lấy nước,

* 13:27 Nt ngoại tình

nhưng tất cả giếng nước đều khô ráo.
Các đầy tớ xách bình không trở về,
xấu hổ và bối rối,
trùm kín đầu mình trong khổ sở.

⁴ Mặt đất khô nẻ,
rạn nứt vì không có mưa.
Các nhà nông vô cùng khốn đốn;
họ cũng phải trùm đầu mình lại.

⁵ Ngay cả nai để con ngoài đồng
rời bỏ con chạy vì không có cỏ.

⁶ Lừa rừng đứng trên nơi cao,
thở dốc như chó rừng khát nước.

Chúng căng mắt tìm kiếm cỏ,
nhưng không tìm được gì.”

⁷ Dân chúng nói: “Chúa Hằng Hữu, tội lỗi
chúng con làm chứng chống lại chúng con,
xin Chúa vì Danh Ngài mà hành động.

Vì chúng con sa ngã rất nhiều lần
và phạm tội phản chống Ngài.

⁸ Ôi, Đấng Hy Vọng của Ít-ra-ên, Đấng Cứu Rỗi
chúng ta trong thời hoạn nạn,
tại sao Chúa trở thành khách lạ giữa chúng
con?

Tại sao Chúa như lũ khách đi ngang xứ,
chỉ ngừng lại để trọ qua đêm?

⁹ Có phải Chúa nhằm lần chãng?
Lẽ nào Đấng Tướng của chúng con không
cứu giúp chúng con?

Lạy Chúa Hằng Hữu, Ngài vẫn ngự giữa
chúng con.

Chúng con vẫn còn là dân Ngài.

Xin Chúa đừng lia bỏ chúng con!”

¹⁰ Vậy, đây là điều Chúa Hằng Hữu phán bảo dân Ngài:

“Các người thích đi lang thang xa rời Ta,
chẳng biết kiềm chế chân mình.
Vì thế, Ta sẽ không nhận các người làm dân Ta
nữa.
Ta sẽ nhớ sự gian ác của các người
và hình phạt tội lỗi của các người.”

Chúa Hằng Hữu Cấm Giê-rê-mi Can Thiệp

¹¹ Rồi Chúa Hằng Hữu phán bảo tôi: “Đừng cầu xin cho dân này nữa.

¹² Khi chúng kiêng ăn cầu nguyện, Ta sẽ không nghe. Khi chúng dâng tế lễ thiêu và của lễ chay, Ta sẽ không chấp nhận. Thay vào đó, Ta sẽ tiêu diệt chúng bằng chiến tranh, đói kém, và dịch bệnh.”

¹³ Tôi thưa: “Ôi, lạy Chúa Hằng Hữu Chí Cao, các tiên tri thường bảo dân: ‘Mọi sự đều tốt đẹp—sẽ không có chiến tranh hay đói kém. Chắc chắn Chúa Hằng Hữu sẽ ban hòa bình cho đất nước này.’ ”

¹⁴ Chúa Hằng Hữu phán: “Các tiên tri này nhân danh Ta truyền giảng những lời giả dối. Ta chẳng bao giờ sai chúng hoặc phán bảo chúng điều gì. Chúng nói tiên tri các khả tượng và những mạc khải mà chúng chưa bao giờ thấy hoặc nghe. Chúng nói lời hào huyền với tâm địa lừa gạt.

¹⁵ Vì thế, đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: Ta sẽ trừng phạt các tiên tri giả dối này, vì chúng

đã nhân danh Ta nói tiên tri dù Ta không hề sai phái chúng. Chúng nói sẽ không có chiến tranh và đói kém, nhưng chính các tiên tri ấy sẽ chết vì chiến tranh và đói kém!

¹⁶ Những người nghe chúng nói tiên tri cũng vậy—thi hài của chúng sẽ bị ném ngoài đường phố Giê-ru-sa-lem,* chúng là nạn nhân của chiến tranh và đói kém. Sẽ không có ai chôn cất chúng. Chồng, vợ, con trai, con gái—tất cả đều sẽ chết. Vì Ta sẽ đổ tội ác của chúng trên đầu chúng.

¹⁷ Bây giờ, Giê-rê-mi, hãy nói điều này với chúng:

Đêm và ngày mắt tôi tuôn trào giọt lệ.

Tôi không ngớt tiếc thương,
vì trinh nữ của dân tộc tôi
đã bị đánh ngã
và thương tích trầm trọng.

¹⁸ Nếu tôi đi vào trong cánh đồng,
thì thấy thi thể của người bị kẻ thù tàn sát.

Nếu tôi đi trên các đường phố,
tôi lại thấy những người chết vì đói.

Cả tiên tri lẫn thầy tế lễ tiếp tục công việc mình,
nhưng họ không biết họ đang làm gì.”

Cầu Xin Chữa Lành

¹⁹ Lạy Chúa Hằng Hữu, có phải Chúa đã từ bỏ Giu-đa không?

Có phải Ngài gớm ghét Si-ôn không?

Tại sao Chúa làm khổ chúng con đến nỗi không chữa lành được?

* **14:16** Nt thủ đô

Chúng con trông mong hòa bình, nhưng hòa bình không đến.

Chúng con hy vọng được chữa lành, nhưng chỉ thấy nỗi khiếp kinh.

²⁰ Lạy Chúa Hằng Hữu, chúng con xưng nhận tội lỗi mình

và tội lỗi của tổ phụ chúng con.

Tất cả chúng con đã phạm tội chống lại Chúa.

²¹ Nhưng vì Danh Chúa, xin đừng từ bỏ chúng con.

Xin đừng ruồng bỏ ngôi vinh quang của Ngài.

Xin nhớ đến chúng con,

và xin đừng bỏ giao ước Chúa đã lập với chúng con.

²² Có các thần vô quyền nào của các nước có thể làm mưa không?

Bầu trời tự nó làm sao sa mưa móc xuống?

Không, Chúa là Đấng đó, lạy Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng con!

Chỉ có Chúa mới có năng quyền làm những việc này.

Vì vậy, chúng con trông mong Chúa cứu giúp chúng con.

15

Số Phận của Giu-đa

¹ Chúa Hằng Hữu phán bảo tôi: “Dù Môi-se và Sa-mu-ên đứng trước mặt Ta nài xin cho dân này, Ta cũng không hướng về dân này nữa. Hãy đuổi chúng đi khuất mắt Ta!

² Nếu chúng hỏi con: ‘Chúng tôi phải đi đâu?’
Hãy nói với chúng rằng: ‘Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:

Những ai bị định cho chết, sẽ chết;
những ai bị định cho chiến tranh, sẽ lâm
cảnh chiến tranh;
những ai bị định cho chết đói, sẽ bị chết đói;
những ai bị định cho lưu đày, sẽ bị lưu đày.’
”

³ Chúa Hằng Hữu phán: “Ta sẽ giáng trên
chúng bốn tai họa: Gươm sát hại, chó xé xác,*
chim trời rĩa thịt, và thú rừng cắn nuốt những
gì còn lại.

⁴ Vì việc làm gian ác của Ma-na-se, con Ê-xê-
chia, vua Giu-đa, đã phạm tại Giê-ru-sa-lem,
nên Ta sẽ làm cho chúng trở thành ghê tởm đối
với các vương quốc trên đất.

⁵ Giê-ru-sa-lem, ai sẽ thương xót ngươi?

Ai sẽ than khóc vì ngươi?

Ai sẽ hoài công thăm hỏi ngươi?

⁶ Người đã khước từ Ta

và trở mặt với Ta,”

Chúa Hằng Hữu phán.

“Vì thế, Ta sẽ ra tay tiêu diệt ngươi.

Ta không thể tỏ lòng thương xót nữa được.

⁷ Ta sẽ quạt chúng nó như quạt lúa tại các cổng
thành

và cắt đi những người thân yêu của chúng.

Ta sẽ tiêu diệt chính dân Ta,

vì chúng không bỏ con đường tội ác.

⁸ Khi đó, sẽ có nhiều góa phụ,

* 15:3 Nt kéo đi

chúng đông hơn cát trên bãi biển.
 Ta đã sai đến một kẻ phá hoại giữa trưa
 để hại các bà mẹ của bọn thanh niên.
 Ta sẽ gây đau khổ và khủng khiếp
 bất ngờ ập đến chúng.
 9 Người mẹ có bầy đứa con kiệt sức như gần trút
 hơi;
 mặt trời của người đã lặn giữa ban ngày.
 Bây giờ, người ngời đó không con,
 hổ thẹn và nhục nhã.
 Ta sẽ giao những người còn sống
 cho gươm của quân thù.
 Ta, Chúa Hằng Hữu, phán vậy!”

Giê-rê-mi Phàn Nàn

10 Rồi tôi nói:
 “Thật khốn khổ thân con, mẹ ơi.
 Phải chi, con chết khi vừa sinh ra!
 Con chán ghét mọi nơi con đi.
 Con không cho vay tiền lấy lãi, cũng chẳng vay
 mượn ai,
 thế mà con bị mọi người nguyên rủa.”
 11 Chúa Hằng Hữu đáp:
 “Ta sẽ chăm sóc con, Giê-rê-mi.
 Quân thù con sẽ cầu xin con trong thời kỳ
 hoạn nạn và áp bức.
 12 Ai có thể bẻ gãy một thanh sắt từ phương bắc
 hay một thanh đồng?
 13 Ta sẽ phó cửa cải và bảo vật của các người
 cho kẻ thù tước đoạt,
 chúng không phải trả một giá nào,
 vì tội lỗi đã tràn ngập trong xứ các người.

14 Ta sẽ khiến kẻ thù giải các ngươi
đến một xứ các ngươi không biết.

Vì cơn giận Ta phùng lên như lửa,
sẽ thiêu đốt mãi mãi.”

15 Tôi thưa:

“Lạy Chúa Hằng Hữu, Chúa biết điều đang xảy
đến cho con.

Xin Chúa nhớ đến và cứu giúp con. Báo trả
những người cố tâm hại con!

Xin cho con thêm thời gian; xin đừng để con
phải chết sớm.

Đó là vì mục đích của Ngài mà con chịu khổ.

16 Khi con khám phá được lời Chúa, con đã ăn
nuốt rồi.

Lời Chúa là niềm hoan hỉ của con và là vui
thích của linh hồn con,

vì con được mang tên Chúa,

Lạy Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời Vạn
Quân.

17 Con không bao giờ theo bọn người hay tiệc
tùng.

Con ngồi một mình vì tay Chúa ở trên con.

Tội lỗi chúng khiến con vô cùng tức giận.

18 Sao nỗi đau của con vẫn tiếp tục?

Sao vết thương của con vẫn không lành?

Sự cứu giúp của Chúa dường như không kiên
định như suối theo mùa,

như dòng nước khô cạn.”

19 Đây là điều Chúa Hằng Hữu đáp:

“Nếu con quay lại với Ta, Ta sẽ phục hồi con
vậy con sẽ tiếp tục phục vụ Ta.

- Nếu con nói những điều quý báu hơn những
điều vô giá trị,
Ta sẽ cho con làm người phát ngôn của Ta.†
Con phải ảnh hưởng chúng;
chứ đừng để chúng ảnh hưởng con!
- 20 Chúng sẽ tấn công con như tấn công một đạo
quân,
nhưng Ta sẽ khiến con vững chắc như một
thành lũy kiên cố.
Chúng sẽ không thắng nổi con,
vì Ta ở với con để bảo vệ và giải cứu con.
Ta, Chúa Hằng Hữu, đã phán vậy!
- 21 Phải, Ta sẽ giải thoát con khỏi quân thù độc
ác
và cứu con khỏi những bàn tay hung bạo.”

16

Giê-rê-mi Bị Cấm Kết Hôn

- 1 Chúa Hằng Hữu lại cho tôi một sứ điệp nữa.
Chúa phán:
2 “Con đừng cưới vợ, sinh con trong xứ này.
3 Vì đây là điều Chúa Hằng Hữu phán về
những đứa trẻ sinh trong thành này, cùng mẹ
và cha của chúng:
4 Chúng đều sẽ chết vì những chứng bệnh
đáng sợ. Không còn ai khóc than hay chôn cất
chúng, nhưng thân chúng sẽ phủ khắp mặt đất
như phân bón. Chúng sẽ chết vì chiến tranh và
đói kém, và thân chúng sẽ bị chim trời và thú
rừng cắn xé.”

† 15:19 Nt con sẽ trở nên như miệng Ta

Sự Trường Phạt Giu-đa Gần Đến

⁵ Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: “Đừng đi đến tang lễ mà than khóc và tỏ lòng thương tiếc những người này, vì Ta đã cất sự bảo vệ và bình an khỏi chúng. Ta đã chấm dứt tình yêu và lòng thương xót của Ta.

⁶ Cả người cao trọng và người hèn mọn đều sẽ chết trong đất này. Không ai chôn cất hay than khóc chúng. Bọn hữu chúng cũng chẳng cắt thịt hay cạo đầu* để than khóc.

⁷ Không còn ai đãi tiệc cho người đến thương tiếc người chết—dù tang lễ của mẹ hay cha. Không có ai bưng rượu cho người ta uống giải sầu.

⁸ Con đừng đến phòng tiệc† và lễ lạc của chúng. Đừng ăn và uống gì với chúng.

⁹ Vì đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: Trong suốt cuộc đời con, ngay trước mắt con, Ta sẽ chấm dứt tiếng reo mừng hoan ca và tiếng cười vui trong xứ này. Những tiếng vui mừng của chú rể và cô dâu sẽ không còn nghe nữa.

¹⁰ Khi nghe con thuật những lời ấy, dân chúng sẽ hỏi: ‘Tại sao Chúa Hằng Hữu kết án chúng tôi nặng nề như thế? Chúng tôi đã làm gì mà đến nông nỗi này? Chúng tôi đã phạm tội chống nghịch nào với Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng tôi?’

* **16:6** Cách để tang của người Do Thái ngày xưa † **16:8** Nt nhà tiệc

11 Rồi con hãy nói với chúng lời Chúa Hằng Hữu đáp: ‘Đó là vì tổ phụ các người đã bất trung với Ta. Chúng đã thờ lạy và phục vụ các thần khác. Chúng đã khước từ Ta và không vâng giữ luật pháp Ta.

12 Các người lại làm ác hơn các tổ phụ các người! Các người cứ ngoan cố sống theo lòng ác mình, không chịu nghe Ta.

13 Vì thế, Ta sẽ trục xuất các người ra khỏi quê hương, đem các người đến một xứ xa lạ mà các người và tổ phụ các người chưa hề biết. Tại đó, các người sẽ phục vụ các tà thần suốt ngày và đêm—và Ta sẽ không còn ban ơn cho các người nữa!’ ”

Hy Vọng Dù trong Thảm Họa

14 Chúa Hằng Hữu phán: “Sẽ có một ngày dân chúng không còn thè: ‘Thật như Chúa Hằng Hữu hằng sống, Đấng đã đem con dân Ít-ra-ên ra khỏi Ai Cập.’

15 Thay vào đó, chúng sẽ nói: ‘Thật như Chúa Hằng Hữu hằng sống, Đấng đã đem con dân Ít-ra-ên trở về quê hương từ vùng đất phía bắc và từ các nước mà Chúa đã đày chúng con đến.’ Vì Ta sẽ đem chúng trở về đất mà Ta đã ban cho tổ phụ chúng nó.

16 Nay, Ta sẽ tìm nhiều tay ngư phủ để bắt chúng nó,” Chúa Hằng Hữu phán. “Ta sẽ sai tìm nhiều thợ săn để lục lọi chúng từ khắp núi, đồi, và hang động.

17 Ta chăm chú theo dõi chúng, không một chi tiết hoặc một tội lỗi kín đáo nào Ta không thấy được.

18 Ta sẽ báo trả gấp đôi các tội ác chúng phạm, vì chúng đã dựng thần tượng ghê tởm đầy khắp xứ, làm nhơ bẩn đất Ta, tức là cơ nghiệp Ta.”

Giê-rê-mi Tin Cây Cầu Nguyện

19 Lạy Chúa Hằng Hữu, Ngài là sức mạnh và đồn lũy con,

là nơi con ẩn náu trong ngày hoạn nạn!

Các dân tộc khắp các nước

sẽ quay về với Chúa và nhìn nhận:

“Tổ phụ chúng con đã để lại cho chúng con cơ nghiệp hư không,

vì họ đã thờ lạy các thần giả dối.

20 Con người làm sao sáng tạo thần linh?

Các thần loài người tạo ra chỉ là giả dối!”

21 Chúa Hằng Hữu đáp:

“Bây giờ Ta sẽ tỏ cho chúng quyền năng của Ta; Ta sẽ cho chúng biết sức mạnh của Ta.

Cuối cùng, chúng sẽ nhận biết và thông hiểu rằng Ta là Chúa Hằng Hữu.”

17

Tội Lỗi và Hình Phạt của Giu-đa

1 “Tội lỗi của Giu-đa,

tức tấm lòng cứng cõi của chúng— phải khắc bằng mũi kim cương trên bia lòng của chúng

và trên các sừng bàn thờ tà thần.

2 Kể cả con cái chúng cũng đi phục vụ

tại các bàn thờ tà thần và trụ thờ A-sê-ra,
dưới mỗi gốc cây xanh

và trên mỗi đồi cao.

³ Vậy, Ta sẽ phó núi thánh Ta—
cùng tất cả của cải và bảo vật các người
và các tượng tà thần—
như bị kẻ thù tước đoạt,

vì tội lỗi các người chất đầy trong xứ.

⁴ Các cơ nghiệp Ta đã dành cho các người
sẽ bị lấy khỏi tay các người.

Ta sẽ khiến quân thù bắt các người
đi phục dịch tại một xứ xa lạ.

Vì cơn giận Ta phùng lên như lửa
sẽ thiêu đốt mãi mãi.”

Sự Khôn Ngoan từ Chúa Hằng Hữu

⁵ Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:

“Đáng nguyên rửa cho người tin cậy loài người,
nương dựa sức mạnh của xác thịt
và trở lòng lìa bỏ Chúa Hằng Hữu.

⁶ Chúng giống như thạch thảo trong hoang mạc,
không có hy vọng* về tương lai.

Chúng sẽ sống trong hoang mạc cằn cỗi,
trong vùng nước mặn đồng chua.†

⁷ Nhưng phước cho người tin cậy Chúa Hằng
Hữu

và chọn Chúa Hằng Hữu là nơi đặt hy vọng
và sự tin cậy.

⁸ Người ấy giống như cây trồng gần dòng sông,
đâm rễ sâu trong dòng nước.

* **17:6** Nt không thấy phước đến † **17:6** Nt đất muối

Gặp mùa nóng không lo sợ
 hay lo lắng vì những tháng dài hạn hán.
 Lá vẫn cứ xanh tươi,
 và không ngừng ra trái.

9 Lòng người gian dối hơn mọi vật,
 liều lĩnh gian ác.

Ai có thể biết tộ đến mực nào?

10 Nhưng Ta, Chúa Hằng Hữu, dò xét tâm khảm,
 và thử nghiệm trí óc.‡

Ta sẽ báo ứng đúng theo nếp sống§
 và kết quả của hành động của mỗi người.”

Giê-rê-mi Tin Cây nơi Chúa Hằng Hữu

11 Như gà rừng lo nuôi đàn con không do trứng
 nó nở ra,
 chỉ một thời gian rồi chúng bỏ đi hết.

Người làm giàu phi nghĩa sẽ mất của cải mình;
 đến cuối cùng, họ sẽ trở nên nghèo nàn ngu
 dại.

12 Còn chúng con thờ phượng nơi ngai Ngài—
 ngai vĩnh cửu, chí cao, và vinh quang!

13 Lạy Chúa Hằng Hữu, là niềm hy vọng của Ít-
 ra-ên,
 tất cả ai trở mặt với Chúa đều sẽ bị hổ nhục.
 Họ sẽ bị ghi tên trong bụi đất,
 vì họ đã từ bỏ Chúa Hằng Hữu, là nguồn
 nước sống.

14 Lạy Chúa Hằng Hữu, nếu Ngài chữa cho con,
 con sẽ được lành;

‡ 17:10 Ctd tâm can § 17:10 Nt đường đi

nếu Ngài cứu con, con sẽ được giải thoát.
Vì chỉ có Chúa là Đấng con tôn ngợi!

15 Người ta chế giễu con:

“Ông nói gì về ‘sứ điệp của Chúa Hằng Hữu’?
Tại sao ông không làm ứng nghiệm những lời ấy?”

16 Lạy Chúa Hằng Hữu, con không bỏ chức vụ
mình
là chức vụ chăn dắt dân của Chúa.
Con không nài nỉ Chúa giáng cơn hình phạt.
Chúa đã biết rõ mọi lời con đã nói.

17 Lạy Chúa Hằng Hữu, xin đừng để con khiếp
sợ!
Chỉ có Chúa là nơi con trú ẩn trong ngày
hoạn nạn.

18 Xin Chúa làm cho những người hại con bị xấu
hổ và khiếp đảm,
nhưng bảo hộ con khỏi xấu hổ và khiếp
đảm.

Xin giáng trên họ ngày hoạn nạn.

Phải, xin giáng tai họa gấp bội trên họ!

Tuân Giữ Ngày Sa-bát

19 Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán bảo tôi:
“Hãy đi và đứng tại các cổng thành Giê-ru-sa-
lem, trước hết là nơi cổng vua thường ra vào,
rồi lần lượt đứng tại mỗi cổng thành.

20 Và nói với dân rằng: ‘Hãy nghe lời Chúa
Hằng Hữu, hỡi các vua của Giu-đa, toàn dân Giu-
đa, và mọi người sống tại Giê-ru-sa-lem.

²¹ Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: Hãy lắng nghe lời cảnh báo của Ta! Đừng khiêng gánh hàng hóa vào cửa thành Giê-ru-sa-lem trong ngày Sa-bát.

²² Đừng làm việc gì trong ngày Sa-bát, nhưng hãy giữ ngày thánh lễ. Ta đã truyền cho tổ phụ các người điều ấy,

²³ nhưng chúng không nghe và không vâng lời Ta. Chúng ngoan cố khước từ lời khuyên dạy của Ta.

²⁴ Nhưng nếu các người vâng lời Ta, Chúa Hằng Hữu phán, không khiêng gánh ra vào các cổng thành, cũng không làm việc trong ngày Sa-bát, và nếu các người giữ ngày thánh,

²⁵ thì các vua và các quan sẽ được ra vào các cổng này mãi mãi. Con cháu Đa-vít sẽ luôn ngồi trên ngai trong Giê-ru-sa-lem. Các vua cùng các quan sẽ đi xe hay cỡi ngựa, cùng với người Giu-đa mà vào, và thành này sẽ tồn tại mãi mãi.

²⁶ Và từ các vùng chung quanh Giê-ru-sa-lem, các thành của Giu-đa và Bên-gia-min, và các vùng đồi phía tây, từ các vùng núi đồi và khu Nê-ghep, dân chúng sẽ mang dâng tế lễ thiêu và các sinh tế. Họ sẽ mang của lễ chay, trầm hương, và của lễ tạ ơn dâng tại Đền Thờ của Chúa Hằng Hữu.

²⁷ Nhưng nếu các người không nghe lời Ta, không giữ ngày Sa-bát làm ngày thánh, và nếu các người tiếp tục khiêng gánh hàng hóa qua các cổng thành Giê-ru-sa-lem trong ngày Sa-bát, thì Ta sẽ nhóm một ngọn lửa đốt cháy các cổng

thành này. Ngọn lửa sẽ đốt luôn các cung điện, lâu đài Giê-ru-sa-lem, không ai dập tắt được.’ ”

18

Người Thợ Gốm và Đất Sét

¹ Chúa Hằng Hữu ban một sứ điệp khác cho Giê-rê-mi. Chúa phán:

² “Hãy đi xuống lò gốm, tại đó Ta sẽ phán bảo con.”

³ Tôi vâng lệnh Ngài tìm gặp người thợ gốm đang nắn bình đất trên bàn xoay.

⁴ Nhưng chiếc bình mà người thợ làm ra không vừa ý, nên người thợ đập bể bình ấy rồi lấy đất sét làm lại từ đầu.

⁵ Khi ấy, Chúa Hằng Hữu cho tôi sứ điệp này:

⁶ “Hỡi Ít-ra-ên, lẽ nào Ta không làm cho người điều người thợ gốm đã làm? Ít-ra-ên, người ở trong tay Ta như đất sét trong tay thợ gốm.

⁷ Nếu Ta công bố rằng một dân tộc vững chắc hay một vương quốc sẽ bị nhỏ, trục xuất, và tiêu diệt,

⁸ nhưng rồi dân tộc hay nước ấy từ bỏ con đường ác, thì Ta sẽ đổi ý về tai họa Ta định giáng trên họ.

⁹ Nhưng nếu Ta công bố rằng Ta sẽ gây dựng và củng cố* một dân tộc hay một vương quốc,

¹⁰ nhưng rồi dân tộc đó trở lòng làm ác và không còn vâng lời Ta nữa, thì Ta sẽ đổi ý, không ban phúc như Ta dự định.

* **18:9** Nt trồng

11 Vì thế, Giê-rê-mi, hãy đi và cảnh cáo người Giu-đa và Giê-ru-sa-lem. Hãy nói với chúng: ‘Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: Này, Ta hoạch định tai họa giáng trên các ngươi. Vậy, mỗi người hãy bỏ con đường ác và làm việc lành.’ ”

12 Nhưng dân chúng đáp: “Đừng tốn hơi. Chúng tôi sẽ tiếp tục sống theo ý mình muốn, mỗi người sẽ cứ ngoan cố theo lòng tội ác mình.”

13 Vì thế, đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: “Có ai đã từng nghe những việc như thế, dù ở giữa vòng các dân tộc ngoại bang chưa? Con gái đồng trinh Ít-ra-ên của Ta đã làm một việc rất ghê tởm!

14 Tuyết trên núi Li-ban có bao giờ lìa đỉnh chẳng?

Hay các dòng suối mát từ xa về có bao giờ ngưng chảy chẳng?

15 Thế mà dân Ta đã quên Ta, và đi dâng hương cho các tà thần.

Chúng vấp ngã trên những nẻo đường gồ ghề và bước đi trong những lối chưa xây đắp.

16 Vì thế, xứ của chúng sẽ trở nên điêu tàn, một kỷ niệm cho sự ngu dại của chúng.

Ai đi qua cũng sẽ ngạc nhiên và sẽ lắc đầu sửng sốt.

17 Ta sẽ làm cho dân Ta chạy tán loạn trước mặt quân thù

như đám bụi cát trước ngọn gió đông.

Trong ngày hoạn nạn, Ta sẽ quay lưng, ngoảnh mặt với chúng

và không đoái hoài đến chúng.”

Âm Mưu Chống Lại Giê-rê-mi

18 Chúng bảo nhau: “Ta hãy bàn định kế hoạch đối phó với Giê-rê-mi. Chúng ta có rất nhiều thầy tế lễ, người khôn ngoan, và tiên tri. Chúng ta không cần hẳn dạy dỗ, giúp ý kiến, hay nói tiên tri. Chúng ta hãy dùng lời lẽ công kích hẳn và đừng thềm nghe lời nào của hẳn cả.”

19 Lạy Chúa Hằng Hữu, xin nghe con và cứu giúp con!

Xin lắng tai nghe tiếng kẻ thù tính kế hại con.

20 Sao họ lại lấy việc ác báo điều lành?

Họ đào hầm chông để giết con,†

dù con cầu xin cho họ

và cố gắng bảo vệ họ khỏi cơn thịnh nộ của Ngài.

21 Vậy, xin Chúa cho con cái họ bị đói khát!

Xin cho họ bị gươm giết chết!

Xin cho vợ của họ phải góa bụa, không con.

Xin cho người già chết vì dịch bệnh,

và các thanh niên bị giết nơi chiến trường!

22 Xin cho nhà họ vang tiếng khóc than

khi quân thù tấn công bất ngờ.

Vì họ đã đào hầm, gài bẫy,

và giăng lưới để bắt con.

23 Lạy Chúa Hằng Hữu, Ngài biết mưu sâu kế độc của họ để giết con.

Xin đừng tha tội ác họ và đừng xóa tội họ.‡

† 18:20 Nt hại linh hồn con ‡ 18:23 Nt xóa tội họ khỏi trước mặt Ngài

Xin khiến họ chết trước mặt Ngài.
Đoán phạt họ trong lúc Ngài nổi giận.

19

Chiếc Bình Vỡ của Giê-rê-mi

¹ Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán bảo tôi: “Hãy đi và mua một chiếc bình gốm. Rồi mời vài lãnh đạo trong dân chúng và các thầy tế lễ cùng đi theo con.

² Hãy đi qua Cổng Gốm đến đóng rác trong thung lũng Ben Hi-nôm, và công bố sứ điệp này.

³ Nói với chúng rằng: ‘Hãy lắng nghe sứ điệp từ Chúa Hằng Hữu, hỡi các bậc vua Giu-đa và công dân Giê-ru-sa-lem! Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: Này, Ta sẽ giáng tai họa trên đất này đến nỗi ai nghe cũng lúng túng lổ tai!

⁴ Vì Ít-ra-ên đã bỏ Ta và biến thung lũng này thành một ổ tội ác ô nhục. Dân chúng đốt hương tế các tà thần lạ—những thần tượng mà thế hệ này hoặc các thế hệ trước, hay các vua của Giu-đa cũng chưa từng thờ lạy. Chúng đã làm cho nơi này đầy máu của trẻ em vô tội.

⁵ Chúng cũng xây các đền miếu trên các đỉnh núi đồi để thờ thần Ba-anh, tại đó, chúng thiêu con cái làm tế lễ dâng lên thần Ba-anh. Ta không bao giờ truyền lệnh chúng làm một việc ghê tởm ấy; thật Ta không thể tưởng tượng.

⁶ Vì thế, hãy coi chừng, sẽ có ngày đóng rác rưởi này không còn mang tên Tô-phết hoặc Ben

Hi-nôm nữa, nhưng sẽ được gọi là Thung Lũng Tàn Sát.

⁷ Vì Ta sẽ làm cho mưu đồ của Giu-đa và Giê-ru-sa-lem hoàn toàn thất bại. Ta sẽ để chúng cho quân thù tàn sát; Ta sẽ cho chim trời và thú rừng ăn thịt chúng trong thung lũng này.

⁸ Ta sẽ làm cho thành này đổ nát, điêu tàn, khiến nó thành nơi kỷ niệm cho sự ngu dại của chúng. Ai đi qua đó cũng phải giật mình kinh ngạc và khóc than.*

⁹ Ta sẽ khiến kẻ thù bao vây chúng trong thành cho đến khi không còn thức ăn. Khi ấy, những người bị nhốt bên trong sẽ ăn thịt con trai, con gái, và bạn bè mình. Chúng sẽ bị rơi vào cảnh tuyệt vọng.’

¹⁰ Rồi con hãy đập vỡ bình gốm ngay trước mắt những người cùng đi với con.

¹¹ Hãy bảo họ: ‘Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân phán: Ta sẽ đập tan dân tộc Giu-đa và Giê-ru-sa-lem như người ta đập vỡ bình gốm, không thể hàn gắn lại. Chúng sẽ chôn những xác chết tại Tô-phết, vùng đất rác rưởi, cho đến khi không còn chỗ chôn thêm.

¹² Đây là điều Ta sẽ làm cho đất này và dân cư của nó, Chúa Hằng Hữu phán. Ta sẽ phạt thành này trở thành ô uế như Tô-phết.

¹³ Phải, Ta sẽ làm cho nhà cửa trong Giê-ru-sa-lem, bao gồm cung điện của các vua Giu-đa, sẽ giống như Tô-phết—tất cả nhà nào đã đốt hương

* **19:8** Nt huyết gió

trên mái nhà để tế các ngôi sao trên trời, và dâng rượu cho các tà thần.’ ”

¹⁴ Rồi Giê-rê-mi rời Tô-phết, nơi ô uế, là nơi ông truyền rao những điều Chúa dạy, và ông đứng trong hành lang Đền Thờ Chúa Hằng Hữu. Tại đó, ông kêu gọi dân chúng:

¹⁵ “Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: ‘Này, Ta sẽ giáng tất cả tai họa lên thành này và các thành chung quanh đúng như lời Ta đã loan báo, vì dân tộc này ngoan cố không chịu nghe lời Ta.’ ”

20

Giê-rê-mi và Pha-ru-sơ

¹ Pha-su-rơ, con Y-mê, đang giữ tế lễ trong Đền Thờ Chúa Hằng Hữu, nghe những lời Giê-rê-mi truyền rao.

² Nên ông sai bắt Tiên tri Giê-rê-mi, đánh đòn và cùm chân ông trong nhà ngục ở Cổng Bên-gia-min trong Đền Thờ Chúa Hằng Hữu.

³ Qua ngày sau, Pha-su-rơ mở cùm cho ông, Giê-rê-mi nói: “Pha-ru-sơ, Chúa Hằng Hữu đã đổi tên cho ông. Từ giờ trở đi, ông sẽ được gọi là ‘Kinh Hãi Mọi Bề.’

⁴ Vì đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: ‘Này, Ta sẽ giáng nỗi kinh hoàng cho người và cho bạn bè người, người sẽ thấy bạn bè người bị lưỡi gươm của quân thù tàn sát. Ta sẽ nộp toàn dân Giu-đa vào tay vua Ba-by-lôn. Vua sẽ đày chúng qua xứ Ba-by-lôn và dùng gươm giết chúng.’

⁵ Ta sẽ để quân thù cướp phá Giê-ru-sa-lem. Tất cả tài nguyên của thành—bảo vật quý giá, vàng và bạc của các vua Giu-đa—sẽ bị đem về Ba-by-lôn.

⁶ Còn ông, Pha-su-rơ, ông cùng tất cả người nhà ông sẽ bị lưu đày qua Ba-by-lôn. Ông sẽ chết và chôn tại đó chung với những bạn bè đã nghe theo lời tiên tri giả dối của ông.’ ”

Giê-rê-mi Than Trách

⁷ Lạy Chúa Hằng Hữu, Chúa lừa dối con,
và con đã để mình bị lừa dối.

Chúa mạnh hơn con,
và Ngài chiến thắng con.

Bây giờ, ngày nào con cũng bị chế giễu;
mọi người đều nhạo cười con.

⁸ Mỗi khi con nói, con phải gào lên.
Con la rầy: “Bạo ngược và tàn phá.”
Vì sứ điệp của Chúa Hằng Hữu
mà con bị nhạo cười suốt ngày.

⁹ Nhưng nếu con nói con sẽ không đề cập đến
Chúa Hằng Hữu nữa
hay con sẽ không nhân danh Ngài mà nói
nữa,
thì lời Chúa liền đốt cháy lòng con.

Lửa hừng bọc kín xương cốt con!
Con mệt mỏi vì căm nín!
Không sao chịu nổi.

¹⁰ Con nghe nhiều tiếng thì thầm về con.
Họ gọi con là “Kinh Hãi Mọi Bè.”
Họ đe dọa: “Nếu người nói bất cứ gì, chúng
ta sẽ báo lại.”

Ngay cả các bạn thân của con
cũng đang chờ con gục ngã!

Họ bảo nhau: “Nó sẽ mắc bẫy
và chúng ta sẽ trả thù nó.”

11 Tuy nhiên, Chúa Hằng Hữu ở với con như một
chiến sĩ dũng mãnh.

Trước mặt Ngài, bọn bức hại con sẽ bị vấp
ngã.

Họ không thể đánh bại con.

Họ sẽ phải cúi mặt tủi hổ vì đã hành động
dại dột.

Họ không bao giờ quên sỉ nhục ấy.

12 Lạy Chúa Hằng Hữu Vạn Quân,

Ngài xét người công chính,
và Ngài thấu rõ tâm can họ.

Xin cho con thấy Ngài báo trả những người gian
ác

vì con đã trình bày duyên cớ với Ngài.

13 Ngợi ca Chúa Hằng Hữu!

Tôn vinh Chúa Hằng Hữu!

Vì dù con là người nghèo khổ và thiếu thốn,
Ngài đã giải cứu con khỏi nanh vuốt của bọn
người độc ác.

14 Đáng nguyện rửa cho ngày tôi chào đời!

Ước gì không ai mừng ngày tôi sinh ra.

15 Tôi nguyện rửa người báo tin cho cha tôi rằng:
“Chúc mừng—ông vừa có một con trai!”

16 Cầu cho người ấy bị tiêu diệt giống như các
thành

đã bị Chúa Hằng Hữu lật đổ không chút xót thương.

Cầu cho người ấy bị khủng khiếp bởi tiếng quân thù reo hò suốt ngày,

¹⁷ vì đã không giết tôi khi vừa mới sinh.

Ước gì tôi được chết trong lòng mẹ,

để bụng mẹ tôi trở thành nấm mồ của tôi.

¹⁸ Tại sao tôi phải lọt lòng mẹ?

Cuộc đời còn lại của tôi mang đầy

khổ nhọc, buồn phiền, và sỉ nhục?

21

Giê-ru-sa-lem Thất Thủ

¹ Chúa Hằng Hữu phán qua Giê-rê-mi khi Vua Sê-đê-kia sai Pha-sua, con Manh-ki-gia, và Thầy Tế lễ Sô-phô-ni, con Ma-a-xê-gia, đến thăm ông.* Họ khẩn xin Giê-rê-mi:

² “Xin ông cầu hỏi Chúa Hằng Hữu giúp chúng tôi và cầu xin Chúa cứu giúp chúng tôi. Vua Nê-bu-cát-nết-sa, nước Ba-by-lôn, đang tấn công vào Giu-đa. Biết đâu, Chúa Hằng Hữu sẽ khoan dung và ban những phép lạ quyền năng như Ngài từng làm trong quá khứ. Có thể Ngài sẽ khiến Nê-bu-cát-nết-sa rút quân về.”

³ Giê-rê-mi trả lời: “Hãy trở về và tâu cùng Vua Sê-đê-kia:

⁴ “Đây là điều Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: Này, Ta sẽ khiến những khí giới của các người ra vô dụng khi cầm để đánh vua Ba-by-lôn và người Ba-by-lôn từ ngoài thành

* **21:1** Nt Giê-rê-mi

sẽ tấn công các người. Ta sẽ gom kẻ thù của các người vào trung tâm của thành này.

⁵ Chính Ta sẽ dùng tay mạnh mẽ và cánh tay quyền năng chiến đấu chống lại các người, vì Ta rất phẫn nộ. Các người đã làm Ta nổi giận vô cùng!

⁶ Ta sẽ giáng dịch bệnh khủng khiếp trên thành này, và cả người và thú vật đều sẽ chết.

⁷ Sau cùng, Chúa Hằng Hữu phán, Ta sẽ nộp Vua Sê-đê-kia, thuộc hạ, và mọi người còn sống sót trong thành này là những người đã tránh khỏi dịch lệ, gươm giáo, và đói kém. Ta sẽ giao vào tay Vua Nê-bu-cát-nết-sa, nước Ba-by-lôn, và những kẻ thù khác của chúng. Vua ấy sẽ thẳng tay tàn sát, không chút nhân từ, thương xót, và khoan dung.'

⁸ Con cũng bảo dân: 'Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: Nay, Ta đặt trước mặt các người con đường sống và con đường chết!

⁹ Ai ở lại trong Giê-ru-sa-lem sẽ chết vì gươm đao, đói kém, và bệnh dịch, nhưng ai ra khỏi thành và đầu hàng người Ba-by-lôn sẽ sống. Phần thưởng của chúng là sự sống!

¹⁰ Vì Ta đã quyết tâm giáng họa chứ không ban phước cho thành này, Chúa Hằng Hữu phán. Nó sẽ bị giao nộp cho vua Ba-by-lôn, và vua ấy sẽ chiếm thành rồi thiêu đốt nó.' "

Sự Phán Xét Các Vua Giu-đa

¹¹ "Hãy nói với hoàng tộc Giu-đa rằng: 'Hãy nghe sứ điệp từ Chúa Hằng Hữu!

12 Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán về triều đại Đa-vít:

Mỗi buổi sáng hãy xét xử cách công minh!

Giải thoát người bị cướp bóc;
giải cứu người khỏi sự áp bức.

Nếu không, cơn thịnh nộ Ta sẽ bốc cháy như lửa hừng,
vì các việc ác các người đã làm.'

13 'Ta sẽ chống lại dân cư Giê-ru-sa-lem,†
pháo đài vững chắc—

các người khoác lác: "Không ai có thể đụng
đến chúng ta.

Không ai có thể lọt vào khu gia cư ở đây." '

14 Chúa Hằng Hữu phán:

Chính Ta sẽ hình phạt các người theo việc ác của
các người.

Ta sẽ nhóm lên một ngọn lửa trong rừng,
và sẽ đốt sạch mọi vật chung quanh các
người."

22

Sứ Điệp cho Các Vua Giu-đa

1 Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán bảo tôi:
"Hãy đi và nói trực tiếp với vua Giu-đa. Hãy nói
với vua:

2 'Xin lắng nghe sứ điệp của Chúa Hằng Hữu,
thưa vua Giu-đa, người đang ngồi trên ngai Đa-
vít. Xin để triều thần và toàn dân của vua cũng
được nghe.

† 21:13 Nt dân cư trong trũng và là tảng đá của đồng ruộng

³ Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: Hãy xét xử công bằng và chính trực. Hãy thi hành điều công chính. Hãy giải thoát người bị cướp bóc; giải cứu người bị áp bức. Hãy từ bỏ các việc gian ác! Đừng bóc lột ngoại kiều, cô nhi, và góa phụ. Đừng giết người vô tội!

⁴ Nếu các người cẩn thận thi hành mệnh lệnh Ta, thì con cháu Đa-vít sẽ tiếp tục trị vì trên ngai tại Giê-ru-sa-lem. Vua sẽ đi qua các cổng của cung điện này trong chiến xa và trên ngựa, có triều thần và dân chúng phò tá.

⁵ Nhưng nếu các người không nghe theo cảnh báo này, Ta lấy Danh Ta mà thề, Chúa Hằng Hữu phán, cung điện này sẽ thành đồng gạch đổ nát.’ ”

Sứ Điệp về Hoàng Cung

⁶ Đây là điều Chúa Hằng Hữu báo trước về hoàng cung Giu-đa:

“Dù Ta yêu quý người nhiều như xứ Ga-la-át màu mỡ,

như rừng xanh trên đỉnh Li-ban.

Nhưng Ta sẽ biến người thành hoang mạc,

không một ai sống trong các thành người.

⁷ Ta sẽ sai những kẻ phá hoại,

chúng sẽ mang đầy đủ vật dụng để triệt hạ người.

Chúng sẽ cưa gỡ các kèo cột bằng bá hương
và ném chúng vào lửa.

⁸ Dân cư từ nhiều nước sẽ đi qua thành này và hỏi nhau: “Tại sao Chúa Hằng Hữu tàn phá thành lớn này như thế?”

9 Người ta sẽ trả lời: ‘Vì họ đã từ bỏ giao ước với Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời của họ, quay sang thờ lạy các thần khác.’ ”

Sứ Điệp về Vua Giô-a-cha

10 Đền than khóc vì vua quá cố hay thương tiếc người đã mất.

Nhưng hãy khóc cho người bị vua bắt đi lưu đày!

Vì người sẽ chẳng bao giờ được trở về quê hương nữa.

11 Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán dạy về Sa-lum,* người kế vị cha mình, là Vua Giô-si-a, đã bị lưu đày: “Hắn sẽ không bao giờ trở lại.

12 Hắn sẽ chết tại đất lưu đày và sẽ chẳng còn thấy quê hương mình nữa.”

Sứ Điệp về Giê-hô-gia-kim

13 Chúa Hằng Hữu phán: “Khốn cho Giê-hô-gia-kim,†

người đã xây cung điện bằng sự bất chính.

Xây tường thành bằng sự bất công,

vì bắt người lân cận mình làm việc không công.

Nó không trả công cho họ.

14 Nó còn nói: ‘Ta sẽ xây cất cung điện nguy nga với những phòng rộng lớn trở nhiều cửa sổ.

Ta sẽ bọc các vách tường bằng gỗ bá hương thơm ngát

* **22:11** Sa-lum tức Vua Giô-a-cha trong 2 Vua 23:31-33 Trị vì được 3 tháng vào năm 609 TCN † **22:13** Là em và nối nghiệp Vua Giô-a-cha bị lưu đày, xem 22:18

và sơn đỏ thắm!’

- 15 Nhưng cung điện bằng bá hương xinh đẹp
không làm nên vị vua giỏi!
Cha nó, Giô-si-a, từng ăn và uống đầy đủ.
Người luôn công minh và chính trực trong
mọi việc làm.
Nên được Đức Chúa Trời ban phước.
- 16 Người xét xử công bằng và giúp đỡ người
nghèo khổ, túng thiếu,
nên mọi việc đều hanh thông.
Như thế không phải là biết Ta sao?”
Chúa Hằng Hữu phán.
- 17 “Còn người! Mắt và lòng người chỉ chăm lợi
bất nghĩa!
Người làm đổ máu người vô tội,
áp bức người nghèo khổ, và cai trị tàn
nhẫn.”
- 18 Vì thế, đây là điều Chúa Hằng Hữu phán về
Giê-hô-gia-kim, con Vua Giô-si-a:
“Người ta sẽ không than khóc vì người rằng:
‘Than ôi, anh em tôi! Than ôi, chị em tôi!’
Họ cũng không kêu gào:
‘Than ôi, chủ chúng tôi đã chết! Than ôi!
Oai nghiêm người đã mất!’
- 19 Người sẽ bị chôn như chôn con lừa chết—
bị kéo lết đi và ném ra ngoài cổng thành Giê-
ru-sa-lem!
- 20 Hãy khóc lóc vì những đồng minh của người
trên núi Li-ban.
Hãy gào thét vì chúng trên Ba-san.
Hãy tìm kiếm chúng trên đỉnh A-ba-rim.

Kìa, tất cả chúng đều bị tiêu diệt.

Không còn ai để cứu giúp người.

²¹ Ta đã cảnh cáo người trong thời bình an, nhưng người nói: ‘Đừng làm phiền tôi.’

Từ tuổi thanh xuân, tính người vẫn thế—
chẳng bao giờ chịu vâng lời Ta!

²² Gió sẽ đưa các đồng minh của người đi xa.
Tất cả bạn bè của người sẽ bị lưu đày.
Lúc ấy, người mới biết hổ nhục vì tất cả tội ác người.

²³ Người sống an nhàn trong cung điện nguy nga
với gỗ bá hương của Li-ban,
nhưng người sẽ kêu la rên rỉ khi cơn đau đổ
xuống trên người,
đau như đàn bà trong cơn sinh nở.”

Sứ Điệp về Giê-hô-gia-kin

²⁴ Chúa Hằng Hữu phán: “Thật như Ta hằng sống, Ta sẽ từ bỏ người, Giê-cô-nia,[‡] con Giê-hô-gia-kin, vua nước Giu-đa. Cho dù người là nhân làm ấn trong tay phải Ta đi nữa, Ta cũng sẽ ném bỏ.

²⁵ Ta sẽ phó người cho bọn tìm giết người, là bọn mà người khiếp sợ—tức Vua Nê-bu-cát-nết-sa, nước Ba-by-lôn, và quân đội Ba-by-lôn hùng mạnh.

²⁶ Ta sẽ tống người và mẹ người khỏi xứ này, và các người sẽ chết ở nước ngoại bang, không phải trên quê hương của mình.

[‡] 22:24 Tức Giê-hô-gia-kin

27 Người sẽ chẳng bao giờ được trở về xứ mà người trông mong trở về.

28 Tại sao Giê-cô-nia giống như một cái bình bị loại bỏ và vỡ nát?

Tại sao hãn và con cháu hãn bị đày đến một xứ xa lạ như thế?

29 Hỡi đất ơi, quê hương ơi, đất nước ơi!

Hãy lắng nghe sứ điệp của Chúa Hằng Hữu!

30 Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:

‘Hãy ghi nhận người này, Giê-hô-gia-kin, là người không con cái.

Một người thất bại,

vì không có hậu tự kế vị người trên ngai Đa-vít để cai trị Giu-đa.’ ”

23

Chời Công Chính

1 “Khốn cho những người lãnh đạo dân Ta—những người chặn chiên Ta—vì chúng làm tan tác và tiêu diệt bầy chiên của đồng cỏ Ta.” Chúa Hằng Hữu phán.

2 Vì thế, đây là điều Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán về những người chặn này: “Thay vì chặn giữ bầy chiên Ta và dẫn dắt chúng cách an toàn, các người đã rời bỏ chúng và đưa chúng vào đường hủy diệt. Nay, Ta sẽ đổ sự phán xét trên người vì sự gian ác mà các người đã làm với chúng.

3 Ta sẽ tập hợp các con còn sống sót của bầy Ta trong các xứ mà Ta đã lưu đày chúng. Ta sẽ

đem chúng về ràn chiên, và chúng sẽ sinh sôi nảy nở đông đúc.

⁴ Ta sẽ đặt những người chẵn xứng đáng để chặn giữ chúng, và chúng sẽ không còn sợ hãi nữa. Không một con nào bị mất hay thất lạc. Ta, Chúa Hằng Hữu, phán vậy!”

⁵ Chúa Hằng Hữu phán: “Sắp đến thời kỳ, Ta sẽ dấy lên một Chòi Công Chính từ dòng Vua Đa-vít.

Người sẽ là Vua trị vì cách khôn ngoan.

Người sẽ đem công bình và chính trực đến trên đất.

⁶ Và đây là danh hiệu của Người:

‘Chúa Hằng Hữu Là Đấng Công Chính của Chúng Ta.’

Trong ngày ấy Giu-đa sẽ được cứu, và Ít-ra-ên sẽ hưởng thái bình an lạc.”

⁷ Chúa Hằng Hữu phán: “Trong ngày ấy, khi người ta thề, họ sẽ không còn nói: ‘Thật như Chúa Hằng Hữu Hằng Sống, là Đấng đã giải cứu Ít-ra-ên ra khỏi Ai Cập,’

⁸ nhưng sẽ thề: ‘Thật như Chúa Hằng Hữu Hằng Sống, là Đấng đem Ít-ra-ên ở về quê hương, từ vùng đất phía bắc và từ các nước mà Chúa đã lưu đày.’ Lúc ấy dân chúng sẽ an cư lạc nghiệp tại quê hương mình.”

Phán Xét Các Tiên Tri Giả

⁹ Lòng tôi tan nát vì các tiên tri giả, xương cốt tôi rã rời.

Tôi loạng choạng như người say, như người mất tự chủ vì rượu,

vì lời thánh của Chúa Hằng Hữu
đã phán nghịch cùng họ.

¹⁰ Vì đất nước đầy dẫy bọn tà dâm,
và nằm dưới sự nguyên rủa.

Đất nước nó nằm trong sào thâm—
ruộng vườn khô héo và cháy khô.

Vì chúng toàn làm những việc ác
và lạm dụng quyền hành.

¹¹ “Ngay cả tiên tri và các thầy tế lễ
cũng vô luân gian ác.

Ta thấy những hành vi hèn hạ của chúng
ngay trong chính Đền Thờ của Ta,”
Chúa Hằng Hữu phán vậy.

¹² “Vì thế, con đường chúng chọn
sẽ trở nên trơn trượt.

Chúng sẽ bị rượt vào bóng tối,
và ngã trên con đường ấy.

Ta sẽ giáng tai họa trên chúng
trong thời kỳ đoán phạt.

Ta, Chúa Hằng Hữu, phán vậy!

¹³ Ta đã thấy các tiên tri Sa-ma-ri gian ác khủng
khiếp,
vì chúng nhân danh Ba-anh mà nói tiên tri
và dẫn Ít-ra-ên, dân Ta vào con đường tội
lỗi.

¹⁴ Nhưng giờ đây, Ta thấy các tiên tri Giê-ru-sa-
lem còn ghê tởm hơn!

Chúng phạm tội tà dâm và sống dối trá.

Chúng khuyến khích những kẻ làm ác
thay vì kêu gọi họ ăn năn.

Những tiên tri này cũng gian ác
như người Sô-đôm và người Gô-mô-rơ.”

15 Vì thế, đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân phán về các tiên tri ấy:

“Ta sẽ nuôi chúng bằng ngải cứu
và cho chúng uống thuốc độc.

Vì sự vô đạo từ các tiên tri Giê-ru-sa-lem
đã tràn lan khắp đất nước.”

16 Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân phán bảo dân Ngài:

“Đừng nghe các tiên tri này khi chúng nói tiên
tri với các người,

chúng chỉ làm các người hy vọng hão huyền.

Chúng nói mọi điều do chúng bịa đặt.

Không bởi lời của Chúa Hằng Hữu!

17 Chúng bảo những người khinh lờn lời Ta rằng:
‘Đừng lo lắng! Chúa Hằng Hữu phán các
người sẽ được bình an!’

Chúng trấn an những người ngoan cố rằng:
‘Các người sẽ không bị hoạn nạn!’ ”

18 “Có ai trong số tiên tri này đứng trước mặt
Chúa Hằng Hữu

để nghe những gì Ngài phán?

Có ai trong chúng quan tâm lắng nghe?

19 Kìa! Cơn giận của Chúa Hằng Hữu phừng lên
như cơn bão,

một trận bão trốt trùm đầu kẻ ác.

20 Cơn thịnh nộ của Chúa Hằng Hữu sẽ không
nguôi

cho đến khi Ngài thực hiện hoàn toàn ý định.

Đến ngày cuối cùng,
các người sẽ hiểu mọi việc cách tường tận.

21 Ta chưa sai chúng làm tiên tri,
chúng đã chạy quanh nhận nói cho Ta.

Ta chưa cho chúng sứ điệp nào,
chúng đã đi nói tiên tri.

22 Nếu chúng đứng trước Ta và lắng nghe Ta,
thì chúng công bố lời Ta cho dân chúng,
và chúng đã khiến dân Ta ăn năn,
liìa bỏ con đường tội ác và việc gian tà.”

23 Chúa Hằng Hữu phán: “Có phải Ta là Đức
Chúa Trời ở gần
mà không phải Đức Chúa Trời ở xa sao?

24 Có ai ẩn trốn vào nơi bí mật đến nỗi Ta không
thấy được không?
Có phải Ta ở mọi nơi trong các tầng trời và
đất?”
Chúa Hằng Hữu phán vậy.

25 “Ta đã nghe các tiên tri này nói: ‘Hãy nghe
điềm báo từ Đức Chúa Trời trong giấc mơ tôi
thấy tối qua.’ Và chúng vẫn tiếp tục lợi dụng
Danh Ta để nói điều giả dối.

26 Chúng sẽ còn bị bịp bợm đến bao giờ? Nếu
chúng là tiên tri, thì đó là tiên tri lừa gạt, khéo
bịa đặt những gì chúng nói.

27 Chúng âm mưu làm cho dân Ta quên Ta qua
các chiêm bao chúng kể, giống như tổ phụ chúng
đã làm để thờ lạy tà thần Ba-anh.

28 Cứ để các tiên tri thuật chuyện chiêm bao,

nhưng ai có lời Ta, hãy truyền giảng lời Ta trung thực.

Phải phân biệt rơm rạ và lúa mì!”*

29 Chúa Hằng Hữu hỏi:

“Lời Ta chẳng giống như lửa thiêu đốt sao?
Hay như chiếc búa lớn
đập tan vàng đá sao?”

30 Chúa Hằng Hữu phán: “Vì thế, Ta chống lại những tiên tri ăn cắp sứ điệp của nhau, rồi công bố rằng chúng đến từ Ta.

31 Ta sẽ chống lại các tiên tri uốn ba tấc lưỡi lừa gạt dân rằng: ‘Đây là lời tiên tri đến từ Chúa Hằng Hữu!’

32 Ta sẽ chống lại các tiên tri giả tạo. Chúng trắng trợn rao giảng những chiêm bao giả dối để kéo dân Ta vào con đường lầm lạc. Ta chẳng bao giờ sai chúng hoặc chỉ định chúng, và chúng cũng không có sứ điệp gì cho dân Ta cả. Ta, Chúa Hằng Hữu, đã phán vậy!”

Lời Tiên Tri Giả và Những Tiên Tri Giả

33 “Khi dân Ta, tiên tri, hay thầy tế lễ hỏi con: ‘Có lời tiên tri nào từ Chúa Hằng Hữu đè nặng trên ông không?’ Con hãy đáp: ‘Gánh nặng gì? Chúa Hằng Hữu phán Ngài sẽ từ bỏ ngươi!’

34 Nếu một tiên tri, một thầy tế lễ, hoặc một người nào nói: ‘Tôi có lời tiên tri từ Chúa Hằng Hữu,’ thì Ta sẽ trừng phạt người ấy cùng cả gia đình.

* 23:28 Ctd lúa mì với rơm rạ làm sao trộn lẫn với nhau?

³⁵ Các người có thể hỏi nhau: ‘Chúa Hằng Hữu giải đáp thế nào?’ hay ‘Chúa Hằng Hữu phán dạy điều gì?’

³⁶ Nhưng đừng bao giờ nói đến ‘tiên tri từ Chúa Hằng Hữu.’ Vì người dùng lời ấy cho tâm địa của riêng mình, như vậy là xuyên tạc lời của Đức Chúa Trời chúng ta, Đức Chúa Trời Hằng Sống, Chúa Hằng Hữu Vạn Quân.

³⁷ Đây là điều các người có thể hỏi tiên tri: ‘Chúa Hằng Hữu giải đáp thế nào?’ hoặc ‘Chúa Hằng Hữu phán dạy điều gì?’

³⁸ Nhưng các người cứ đòi họ đáp rằng: ‘Đây là lời tiên tri từ Chúa Hằng Hữu!’ Khi đó con hãy nói: ‘Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: Vì các người đã nói đến “lời tiên tri của Chúa Hằng Hữu,” dù Ta đã cảnh cáo các người không được nói,

³⁹ thì Ta sẽ quên hẳn các người. Ta sẽ tống người khỏi mắt Ta và khỏi xứ[†] mà Ta đã ban cho tổ phụ các người.

⁴⁰ Ta sẽ quở phạt các người và các người sẽ mang ô nhục đời đời.’ ”

24

Hai Giỏ Trái Vả

¹ Sau khi Vua Nê-bu-cát-nết-sa, nước Ba-by-lôn lưu đày Giê-cô-nia,* con Giê-hô-gia-kin, vua Giu-đa, với các quan tướng của Giu-đa, cùng tất cả thợ điêu khắc và thợ thủ công, Chúa Hằng

[†] 23:39 Nt Ta sẽ quên lửng các người và quăng các người ra xa

* 24:1 Tức Vua Giê-hô-gia-kin

Hữu cho tôi thấy khả tượng này. Tôi thấy có hai giỏ trái vả đặt trước Đền Thờ của Chúa Hằng Hữu trong Giê-ru-sa-lem.

² Một giỏ đựng trái vả tốt tươi như trái chín mọng đầu mùa, còn giỏ kia đựng trái vả thối hư không thể ăn được.

³ Chúa Hằng Hữu phán hỏi tôi: “Giê-rê-mi, con thấy gì?”

Tôi thưa: “Con thấy hai loại trái vả, trái tốt và trái xấu, hư thối không thể ăn được.”

⁴ Rồi Chúa Hằng Hữu cho tôi sứ điệp này:

⁵ “Đây là điều Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: ‘Trái vả tốt tượng trưng cho những người từ Giu-đa bị lưu đầy qua Ba-by-lôn.’[†]

⁶ Ta sẽ lưu ý và ban phước lành cho họ, và Ta sẽ đem họ trở về quê hương. Ta sẽ gây dựng chứ không hủy phá. Ta sẽ trồng chứ không nhổ lên.

⁷ Ta sẽ cho họ tấm lòng nhận biết Ta[‡] là Chúa Hằng Hữu. Họ sẽ làm dân Ta, và Ta sẽ làm Đức Chúa Trời của họ, vì họ sẽ hết lòng quay về với Ta.’ ”

⁸ Chúa Hằng Hữu phán tiếp: “Còn trái vả xấu tượng trưng cho Vua Sê-đê-kia, nước Giu-đa, với các quan chức, tất cả dân còn lại trong Giê-ru-sa-lem, và những người sống trong Ai Cập. Ta sẽ làm chúng như những trái vả hư thối không thể ăn được.

⁹ Ta sẽ khiến tất cả dân tộc trên đất ghê tởm chúng, coi chúng là gian ác, đáng phỉ nhổ. Họ

[†] 24:5 Nt đất người Canh-đê [‡] 24:7 Ctd lòng biết đáp ứng lời Ta

sẽ đặt những câu tục ngữ, những chuyện chế giễu, và những lời nguyên rủa về chúng trong tất cả nơi mà Ta lưu đày chúng.

¹⁰ Ta sẽ cho chiến tranh, đói kém, và bệnh dịch sát hại chúng cho đến khi chúng bị tuyệt diệt khỏi đất Ít-ra-ên mà Ta đã ban cho chúng và tổ phụ chúng.”

25

Bảy Mươi Năm Lưu Đày

¹ Đây là sứ điệp từ Chúa Hằng Hữu ban cho Giê-rê-mi phán về dân cư Giu-đa vào năm thứ tư Giê-hô-gia-kim cai trị Giu-đa. Đây cũng là năm Vua Nê-bu-cát-nết-sa bắt đầu cai trị Ba-by-lôn.

² Tiên tri Giê-rê-mi kêu gọi toàn dân Giu-đa và Giê-ru-sa-lem:

³ “Suốt hai mươi ba năm qua—từ năm thứ mười ba đời Giô-si-a, con A-môn, vua Giu-đa, đến nay—Chúa Hằng Hữu đã phán dạy tôi. Tôi đã trung tín truyền giảng lời Ngài cho các người, nhưng các người không chịu nghe.

⁴ Chúa Hằng Hữu đã liên tục sai các đầy tớ Ngài, tức các tiên tri kêu gọi các người, nhưng các người vẫn bịt tai không chịu nghe hay quan tâm.

⁵ Mỗi lần, sứ điệp đều dạy rằng: ‘Hãy từ bỏ con đường tội ác và chấm dứt những việc gian tà. Chỉ như vậy Ta sẽ cho các người được an cư lạc nghiệp trong xứ mà Chúa Hằng Hữu đã vĩnh viễn* ban cho các người và tổ phụ các người.

* 25:5 Nt từ đời đời cho đến đời đời

⁶ Đùng chạy theo các thần lạ, ðùng tạc tượng, thờ lạ các thần ấy mà cố tình làm Ta giận thì Ta không hình phạt các người.’ ”

⁷ Chúa Hằng Hữu phán: “Thế mà các người vẫn ngoan cố không chịu nghe Ta. Các người cứ thờ lạ thần tượng do tay người làm ra để làm Ta nổi giận, như vậy các người đã tự chuốc họa thương tâm cho mình.

⁸ Vì thế, bây giờ, Chúa Hằng Hữu Vạn Quân phán: Vì các người không nghe lời Ta,

⁹ nên Ta sẽ tập hợp các ðội quân phương bắc và Vua Nê-bu-cát-nết-sa, nước Ba-by-lôn, là người Ta ðã ủy quyền. Ta sẽ cho chúng ðến tấn công vào ðất này và dân của nó cùng các nước láng giềng. Ta sẽ tuyệt ðiệt chúng và biến nước chúng thành một nơi hoang vu, chúng trở thành ðối tượng cho người ta khinh khi và chê cười.

¹⁰ Ta sẽ chấm ðứt những hoan ca và tiếng cười mừng rỡ. Cả tiếng vui vẻ của cô ðâu và chú rể cũng sẽ không còn ðược nghe nữa. Tiếng của cối xay sẽ câm nín và ánh sáng trong nhà các người sẽ tiêu biến.

¹¹ Khắp xứ sẽ thành nơi hoang dã. Ít-ra-ên và các nước láng giềng sẽ phục dịch vua Ba-by-lôn trong bảy mươi năm.”

¹² Chúa Hằng Hữu phán: “Sau bảy mươi năm ấy, Ta sẽ hình phạt vua và người Ba-by-lôn về tội ác chúng. Ta sẽ khiến ðất nước Ba-by-lôn ðổ nát và ðiều tàn vĩnh viễn.

¹³ Ta sẽ thực hiện những lời Ta ðã phán về sự ðoán phạt các dân tộc mà Tiên tri Giê-rê-mi ðã

ghi chép trong cuộn sách này.

¹⁴ Vì nhiều đại đế và nhiều nước sẽ bắt người Ba-by-lôn làm nô lệ. Ta sẽ báo trả xứng đáng với việc ác chúng đã làm với dân Ta.”

Chén Thịnh Nộ của Chúa Hằng Hữu

¹⁵ Đây là điều Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên phán bảo tôi: “Hãy lấy chén rượu thịnh nộ này từ tay Ta và cho các dân tộc ấy uống.

¹⁶ Khi uống xong chén đó, chúng sẽ say sưa, ngây dại vì Ta sẽ để cho chúng bị chiến tranh tàn sát.”†

¹⁷ Vậy, tôi lấy chén thịnh nộ từ tay Chúa Hằng Hữu và để cho các dân tộc ấy uống—đến mỗi dân tộc mà Chúa Hằng Hữu đã sai tôi.

¹⁸ Tôi đến Giê-ru-sa-lem và các thành Giu-đa, các vua và các quan tướng đều phải uống chén đó. Từ đó đến nay, chúng phải chịu sự tàn phá và đổ nát, chúng trở thành đối tượng cho người ta khinh khi và chê cười.

¹⁹ Tôi đưa chén cho Pha-ra-ôn, vua Ai Cập, các thuộc hạ, các quan tướng, và toàn dân,

²⁰ cùng những ngoại kiều sống trong đất ấy. Tôi đưa chén cho các vua xứ U-xơ, các vua xứ Phi-li-tin, các thành Ách-ca-lôn, Ga-xa, Éc-rôn, và tàn dư của người Ách-đốt.

²¹ Rồi tôi đưa chén cho các dân tộc Ê-đôm, Mô-áp, và Am-môn,

²² cùng các vua của Ty-rơ và Si-đôn, các vua thuộc những xứ bên kia đại dương.

† 25:16 Nt lưới gươm Ta sai đến

23 Tôi đưa chén cho các xứ Ê-đan, Thê-ma, và Bu-xơ cùng các dân cắt tóc ở màng tang.

24 Tôi đưa chén cho các vua A-rập và các vua chúa của các sắc tộc hỗn tạp ở hoang mạc,

25 tất cả các vua Xim-ri, Ê-lam, và Mê-đi.

26 Và tôi cũng đưa chén cho các vua của các nước phương bắc, xa và gần, hết nước này đến nước khác—tất cả các vương quốc trên đất. Cuối cùng, Sê-sác, vua Ba-by-lôn cũng sẽ uống chén thịnh nộ của Chúa Hằng Hữu.

27 Rồi Chúa Hằng Hữu phán bảo tôi: “Con hãy bảo chúng: ‘Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: Hãy uống chén thịnh nộ của Ta. Hãy uống cho say và mửa ra; rồi ngã vật xuống không đứng dậy được, vì Ta sẽ để cho chiến tranh khủng khiếp chống lại các người.’”

28 Và nếu chúng không chịu uống chén này, con hãy bảo chúng: ‘Chúa Hằng Hữu Vạn Quân phán: Các người không có lựa chọn nào, các người phải uống.’”

29 Ta đã bắt đầu hình phạt Giê-ru-sa-lem, thành mang Danh Ta. Lẽ nào bây giờ các người được thoát nạn? Không, các người sẽ không thoát khỏi tai họa. Ta sẽ cho chiến tranh bùng nổ khắp nơi để đoán phạt tất cả dân tộc trên đất. Ta, Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, phán vậy!’

30 Bây giờ, con hãy rao lời tiên tri này để lên án chúng nó:

‘Chúa Hằng Hữu sẽ gài thét chống nghịch đất của Ngài

từ nơi ngự thánh của Ngài trên trời.
Chúa sẽ quất lên như thợ ép nước nho;

Chúa sẽ quở trách mọi người trên đất.

³¹ Tiếng la xét xử của Chúa sẽ vang thấu đến tận
cùng trái đất

vì Chúa Hằng Hữu buộc tội các dân tộc.

Chúa sẽ xét xử tất cả cư dân trên đất,
tàn sát bọn người độc ác bằng gươm đao.

Ta, Chúa Hằng Hữu, phán vậy! ”

³² Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân phán:
“Này! Tai họa sẽ lan tràn từ nước này sang
nước khác!

Một cơn bão tố dữ dội nổi lên

từ những miền xa xôi tận cùng trái đất!”

³³ Trong ngày ấy, những người bị Chúa Hằng Hữu xử tử sẽ nằm la liệt khắp mặt đất từ đầu này sang đầu kia địa cầu. Không ai than khóc hay tấm liệm để chôn cất chúng. Chúng sẽ bị vứt rải rác trên đất như phân bón.

³⁴ Hãy khóc than và kêu vang, hỡi những người
chăn chiên gian ác!

Hãy lăn trong bụi đất, hỡi những người chăn
chiên!

Ngày tàn sát của các ngươi đã đến.

Các ngươi sẽ ngã chết như dê đực bị người
ta làm thịt.

³⁵ Các ngươi sẽ không tìm được nơi ẩn núp;
cũng không có đường nào trốn thoát.

³⁶ Hãy nghe tiếng khóc điên cuồng của bọn chăn
bầy.

Bọn chăn chiên đang la khóc đau đớn,

- vì Chúa Hằng Hữu đã phá tan các đồng cỏ chúng.
- 37 Các dân đang an cư lạc nghiệp sẽ điêu linh khốn khổ vì cơn thịnh nộ phùng phùng của Chúa Hằng Hữu.
- 38 Chúa rời nơi Ngài như sư tử mạnh mẽ đi tìm mồi, đất nước của chúng sẽ bị đổ nát, điêu tàn vì lưỡi gươm của kẻ thù và vì cơn thịnh nộ phùng phùng của Chúa Hằng Hữu.

26

Giê-rê-mi Thoát Chết

¹ Sứ điệp này của Chúa Hằng Hữu ban cho Giê-rê-mi vào năm đầu triều của Giê-hô-gia-kim, con Giô-si-a, vua Giu-đa.

² “Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: Hãy đứng trong hành lang trước Đền Thờ Chúa Hằng Hữu, và nói cho dân chúng từ các thành Giu-đa lên đó thờ phượng. Hãy rao truyền sứ điệp này; đừng bỏ sót một lời nào.

³ Có lẽ chúng sẽ lắng tai và quay lại, lia bỏ con đường xấu. Rồi Ta sẽ đổi ý, không giáng xuống những hình phạt Ta đã hoạch định vì điều ác chúng đã làm.

⁴ Con hãy bảo chúng: ‘Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: Nếu các người không nghe Ta và không giữ lời Ta đã ban ra,

⁵ và nếu các người không vâng lời các đầy tớ Ta, là các nhà tiên tri—vì Ta đã liên tục sai họ

đến cảnh báo các người, nhưng các người vẫn không nghe—

⁶ thì Ta sẽ tiêu diệt Đền Thờ này như đã tiêu diệt Si-lô, là nơi đặt Đền Tạm. Ta sẽ khiến Giê-ru-sa-lem bị các dân tộc khấp đất nguyền rủa.’ ”

⁷ Các thầy tế lễ, các tiên tri, và tất cả dân chúng đều nghe Giê-rê-mi nói những lời ấy trước Đền Thờ của Chúa Hằng Hữu.

⁸ Nhưng khi Giê-rê-mi chấm dứt sứ điệp của Chúa, nói những lời Chúa Hằng Hữu đã phán dặn, thì các thầy tế lễ, các tiên tri, và tất cả dân chúng tại Đền Thờ đều xúm lại bắt Giê-rê-mi. “Hãy giết hắn!” Chúng hét lên.

⁹ “Sao người dám nhân danh Chúa mà tiên tri rằng Đền Thờ này sẽ bị tiêu diệt như Si-lô? Người có ý gì mà nói rằng Giê-ru-sa-lem sẽ bị tàn phá và không còn ai cư ngụ?” Tất cả dân chúng đều dọa nạt Giê-rê-mi khi ông đứng trước Đền Thờ.

¹⁰ Các quan chức Giu-đa nghe việc xảy ra, họ vội vã rời cung vua và đến ngồi tại Cổng Mới của Đền Thờ để canh giữ.

¹¹ Các thầy tế lễ và các tiên tri liền trình bày lời buộc tội của mình với các quan chức và dân chúng. “Người này phải chết!” Chúng nói. “Các ông đã nghe tận tai rằng hắn phản bội thể nào, hắn dám tiên tri chống nghịch thành này.”

¹² Rồi Giê-rê-mi biện hộ với các quan chức và dân chúng. Ông nói: “Chúa Hằng Hữu đã sai tôi nói tiên tri chống lại Đền Thờ này và thành

này. Chúa Hằng Hữu phán bảo tôi phải nói mọi lời Ngài.

¹³ Nhưng nếu các người ngưng làm việc ác và vâng theo tiếng phán dạy của Chúa Hằng Hữu, là Đức Chúa Trời của các người, thì Chúa sẽ đổi ý, không giáng các tai họa Ngài đã cảnh báo chống lại các người.

¹⁴ Còn về phần tôi, hiện ở trong tay các người —hãy xử tôi theo điều các người cho là phải.

¹⁵ Nhưng nếu các người giết tôi, thì đương nhiên toàn thể các người sẽ bị coi là đã giết một người vô tội! Trách nhiệm về hành động như thế sẽ nằm trên các người, trên thành này, và trên mỗi người sống trong thành. Vì đó thật là điều chắc chắn rằng Chúa Hằng Hữu đã sai tôi thuật đúng lời Chúa mà các người đã nghe.”

¹⁶ Nghe xong, các quan chức và dân chúng liền nói các thầy tế lễ và các tiên tri: “Người này không đáng bị tử hình, vì ông ấy chỉ nói với chúng ta nhân danh Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng ta.”

¹⁷ Có vài trưởng lão khôn ngoan đứng lên và nói cùng toàn dân đang tụ họp tại đó.

¹⁸ Họ nói: “Hãy nhớ rằng khi Mi-ca ở Mô-rê-sét cũng đã nói tiên tri vào đời Vua Ê-xê-chia, nước Giu-đa. Người nói với người Giu-đa rằng: ‘Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân phán:

Núi Si-ôn sẽ bị cày như ruộng;

thành Giê-ru-sa-lem sẽ bị sụp đổ!

Và núi nơi Đền Thờ ngự trị chỉ còn là một đỉnh cao.’

19 Nhưng có phải Vua Ê-xê-chia và dân chúng đã giết ông vì những điều này không? Không, họ đã quay lại, lìa bỏ tội lỗi mình, và thờ phượng Chúa Hằng Hữu. Họ đã nài xin ơn thương xót của Chúa. Rồi Chúa Hằng Hữu đã đổi ý, không giáng tai họa mà Ngài đã cảnh báo chống nghịch họ. Vì vậy, nếu chúng ta giết người là tự chuốc họa vào thân.”

20 Ngay lúc này, U-ri, con Sê-ma-gia, ở Ki-ri-át Giê-a-rim, cũng nhân danh Chúa nói tiên tri. Sứ điệp của U-ri giống hệt những lời Giê-rê-mi đã nói về thành này và dân tộc này.

21 Khi Vua Giê-hô-gia-kim, các quan chỉ huy quân đội, và quan chức nghe điều người vừa nói, vua liền sai người giết U-ri. Nhưng U-ri nghe được tin ấy, sợ hãi trốn sang Ai Cập.

22 Vua Giê-hô-gia-kim sai Ên-na-than, con A-c-bô, cùng vài người khác đến Ai Cập để bắt U-ri.

23 Họ dò ra tung tích và bắt U-ri giải người về Vua Giê-hô-gia-kim. Vua dùng gươm giết U-ri và ném xác người trong nghĩa địa thường dân.

24 Nhưng lần này, A-hi-cam, con Sa-phan, đã đứng lên bên vực Giê-rê-mi, và thuyết phục quan chức không giao nộp ông cho đám đông giết hại.

27

Giê-rê-mi Mang Ách Bò

1 Sứ điệp này của Chúa Hằng Hữu ban cho Giê-rê-mi vào năm đầu triều Sê-đê-kia, con Giô-si-a, vua Giu-đa.

² Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán bảo tôi: “Hãy làm một cái ách rồi dùng dây da buộc ách ấy vào cổ con.

³ Rồi gửi sứ điệp này cho các vua của Ê-đôm, Mô-áp, Am-môn, Ty-rơ, và Si-đôn thông qua các sứ giả của họ vừa đến gặp Vua Sê-đê-kia trong Giê-ru-sa-lem.

⁴ Dặn họ giao sứ điệp này cho chủ của họ: ‘Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán:

⁵ Chính Ta đã dùng quyền năng vĩ đại và cánh tay uy quyền tạo dựng trái đất với loài người và thú vật. Ta có quyền ban những điều của Ta cho người Ta chọn lựa.

⁶ Nay Ta giao tất cả đất nước các người vào tay Vua Nê-bu-cát-nết-sa, nước Ba-by-lôn, đây tớ Ta. Ta giao mọi thứ luôn cả thú rừng để phục dịch người.

⁷ Tất cả dân tộc này phải phục dịch người, con trai người, và cháu người cho đến hết thời hạn Ta đã định. Rồi nhiều dân tộc và các đại đế sẽ xâm chiếm và cai trị Ba-by-lôn.

⁸ Vậy, các người phải phục tùng các vua Ba-by-lôn và phục dịch người; hãy mang vào cổ cái ách của Ba-by-lôn! Ta sẽ trừng phạt nước nào từ chối làm nô lệ người, Chúa Hằng Hữu phán. Ta sẽ giáng chiến tranh, đói kém, và dịch bệnh trên nước ấy cho đến khi Ba-by-lôn bị xâm chiếm.

⁹ Đừng nghe lời các tiên tri giả, thầy bói, thầy đoán mộng, thầy chiêm tinh, hoặc thầy phù thủy của các người, chúng nói rằng: “Vua Ba-by-lôn

sẽ không xâm chiếm các người.”

¹⁰ Tất cả chúng nó đều giả dối, và điều giả dối của chúng sẽ khiến các người bị lưu đày biệt xứ. Ta sẽ tống khứ các người, các người sẽ bị diệt vong.

¹¹ Nhưng dân của nước nào chịu phục tùng vua Ba-by-lôn sẽ được an cư lạc nghiệp tại quê hương mình. Ta, Chúa Hằng Hữu, phán vậy! ”

¹² Tôi cũng nói với Vua Sê-đê-kia, nước Giu-đa, một sứ điệp tương tự: “Nếu vua muốn sống, hãy đầu phục dưới ách vua Ba-by-lôn và dân của người.

¹³ Tại sao vua và dân vua cứ khăng khăng chịu chết? Tại sao vua chọn chiến tranh, đối kềm, và dịch bệnh như các dân tộc không đầu phục vua Ba-by-lôn, đúng theo lời Chúa Hằng Hữu đã cảnh cáo?

¹⁴ Vua đừng nghe lời các tiên tri giả quả quyết rằng: ‘Vua Ba-by-lôn sẽ không xâm chiếm các người.’ Chúng là những người dối trá.

¹⁵ Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: ‘Ta chưa từng sai những tiên tri này! Chúng đã nhân danh Ta nói với các người điều giả dối, vì vậy, Ta sẽ tống các người ra khỏi đất này. Các người sẽ phải chết—các người và tất cả tiên tri này sẽ bị diệt vong.’ ”

¹⁶ Tôi cũng nói với các thầy tế lễ và toàn dân: “Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: ‘Đừng nghe lời các tiên tri đang quả quyết với các người rằng các khí dụng, bảo vật trong Đền Thờ của Ta chẳng bao lâu nữa sẽ được Ba-by-lôn trả lại.

Đó là lời tiên tri giả dối!

¹⁷ Đừng nghe chúng nói. Hãy đầu phục vua Ba-by-lôn, các người sẽ được sống. Tại sao phải để cả thành này bị tiêu diệt?

¹⁸ Nếu chúng thật là tiên tri và thật sự nói lời Chúa Hằng Hữu, thì để chúng cầu nguyện với Chúa Hằng Hữu Vạn Quân. Hãy để chúng cầu nguyện rằng các khí dụng, bảo vật còn sót trong Đền Thờ Chúa Hằng Hữu và trong cung vua và tại Giê-ru-sa-lem sẽ không bị đem qua Ba-by-lôn nữa!

¹⁹ Vì Chúa Hằng Hữu Vạn Quân đã phán về các cột trụ phía trước Đền Thờ, các chậu đồng gọi là Biển, các chân đế, và các bảo vật còn sót lại trong thành.

²⁰ Vua Nê-bu-cát-nết-sa, nước Ba-by-lôn, đã để chúng lại trong thành khi Giê-chô-nia, con Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa cùng tất cả quý tộc của Giu-đa và Giê-ru-sa-lem bị lưu đày.

²¹ Phải, đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán về những vật quý giá vẫn còn trong Đền Thờ và trong các cung điện của vua Giu-đa:

²² ‘Những bảo vật này sẽ bị đem hết qua Ba-by-lôn và giữ tại đó cho đến ngày Ta ấn định,’ Chúa Hằng Hữu phán. ‘Rồi đến ngày Ta sẽ đem chúng trở về Giê-ru-sa-lem.’ ”

28

Giê-rê-mi Kết Án Ha-na-nia

¹ Vào tháng thứ năm cùng năm đó—tức năm thứ tư trị vì đời Sê-đê-kia, vua Giu-đa—Ha-na-
nia, con A-xua, một tiên tri ở Ga-ba-ôn, gặp tôi
trong Đền Thờ, trước mặt các thầy tế lễ và toàn
thể dân chúng. Ông nói:

² “Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức
Chúa Trời của Ít-ra-ên phán: “Ta sẽ bẻ ách của
vua Ba-by-lôn khỏi cổ các người.

³ Trong vòng hai năm nữa, Ta sẽ mang về đây
tất cả bảo vật của Đền Thờ đã bị Vua Nê-bu-cát-
nết-sa đem qua Ba-by-lôn.

⁴ Ta cũng sẽ đem Giê-cô-
nia, con Giê-hô-gia-
kim, vua Giu-đa, và tất cả người bị lưu đày qua
Ba-by-lôn trở về. Ta chắc sẽ bẻ gãy ách mà vua
Ba-by-lôn đã đặt trên cổ các người. Ta, Chúa
Hằng Hữu, phán vậy!”

⁵ Giê-rê-mi liền đáp lời Ha-na-
nia ngay trước
mặt các thầy tế lễ và tất cả dân chúng đang đứng
tại Đền Thờ.

⁶ Ông nói: “A-men! Cầu xin lời tiên tri của ông
thành sự thật! Tôi hy vọng Chúa Hằng Hữu thực
hiện điều ông nói. Tôi hy vọng Chúa sẽ đem các
bảo vật của Đền Thờ cũng như tất cả người bị
lưu đày qua Ba-by-lôn trở về đây.

⁷ Nhưng xin nghe rõ lời nghiêm trọng tôi nói
với ông trước những người hiện diện tại đây.

⁸ Các nhà tiên tri cổ xưa trước đời anh và tôi
đã tiên tri về chiến tranh, tai họa, và dịch bệnh
giáng xuống nhiều dân tộc.

⁹ Vậy, một tiên tri báo bình an thì lời phải được
ứng nghiệm. Chỉ khi nào lời tiên tri của người

ấy thành sự thật, thì chúng ta biết người ấy thật là tiên tri của Chúa Hằng Hữu.”

¹⁰ Rồi Tiên tri Ha-na-nia tháo ách ra khỏi cổ Giê-rê-mi và bẻ ra từng mảnh.

¹¹ Và Ha-na-nia lại tuyên bố trước đám đông đang tụ họp: “Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: ‘Nơi cái ách đã bị bẻ gãy này, trong vòng hai năm nữa, Ta cũng sẽ bẻ cái ách áp bức của Vua Nê-bu-cát-nết-sa, nước Ba-by-lôn, đã đặt trên cổ các nước như vậy.’ ” Nghe vậy, Giê-rê-mi liền rời khỏi khu vực Đền Thờ.

¹² Không bao lâu sau cuộc chạm trán với Ha-na-nia, Chúa Hằng Hữu ban sứ điệp này cho Giê-rê-mi:

¹³ “Hãy đi và nói với Ha-na-nia rằng: ‘Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: Người đã bẻ ách bằng gỗ, nhưng người đã thay thế cái ách bằng sắt.’ ”

¹⁴ Chúa Hằng Hữu Vạn Quan, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: Ta đã đặt ách bằng sắt trên cổ các dân tộc này, buộc chúng phải phục dịch Vua Nê-bu-cát-nết-sa, nước Ba-by-lôn. Ta cũng cho người quản trị mọi thứ kể cả các thú rừng.’ ”

¹⁵ Kế đến, Tiên tri Giê-rê-mi cảnh cáo Ha-na-nia: “Hãy lắng nghe, hỡi Ha-na-nia! Chúa Hằng Hữu không sai phái ông, mà dân chúng lại tin tưởng chuyện giả dối của ông.

¹⁶ Vì thế, đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: ‘Người phải chết. Trong năm nay, cuộc sống người sẽ chấm dứt vì người đã nói những lời loạn nghịch cùng Chúa Hằng Hữu.’ ”

¹⁷ Vào tháng bảy năm ấy, Tiên tri Ha-na-nia chết.

29

Thư Gửi cho Người Lưu Đày

¹ Giê-rê-mi viết thư từ Giê-ru-sa-lem gửi cho các trưởng lão, các thầy tế lễ, các tiên tri, và tất cả người bị Vua Nê-bu-cát-nết-sa bắt lưu đày sang Ba-by-lôn.

² Thư viết sau khi Vua Giê-cô-nia, * bà thái hậu, các quan cao cấp, và các quan chức khác của Giu-đa, cùng tất cả thợ điêu khắc và thợ thủ công đã bị đày khỏi Giê-ru-sa-lem.

³ Ông gửi thư này cho Ê-lê-a-sa, con Sa-phan, và Ghê-ma-ria, con Hinh-kia khi họ được Vua Sê-đê-kia sai làm sứ giả đến Ba-by-lôn gặp Vua Nê-bu-cát-nết-sa. Thư của Giê-rê-mi viết như sau:

⁴ Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán với tất cả người bị Ngài lưu đày từ Giê-ru-sa-lem qua xứ Ba-by-lôn:

⁵ “Hãy xây nhà, và ở tại đó. Hãy trồng vườn cây mà ăn trái.

⁶ Hãy kết hôn và sinh con. Hãy tìm người phối ngẫu cho chúng, nhờ đó các con sẽ có thêm nhiều con cháu. Cứ gia tăng! Đừng giảm sút!

⁷ Hãy tìm cầu hòa bình cho thành Ta đã sai các người đến. Hãy cầu Chúa Hằng Hữu thay cho dân chúng trong thành vì sự bình an của các con tùy thuộc nơi hòa bình trong thành ấy.”

* 29:2 Vua này còn có tên là Giê-hô-gia-kin

⁸ Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: “Đừng để các tiên tri giả và các thầy bói ở với các con trong xứ Ba-by-lôn lừa gạt. Đừng nghe những điệp báo mộng của chúng,

⁹ vì chúng mạo Danh Ta nói tiên tri. Ta không bao giờ sai phái chúng,” Chúa Hằng Hữu phán vậy.

¹⁰ Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: “Các con sẽ ở tại Ba-by-lôn trong bảy mươi năm. Nhưng rồi Ta sẽ đến và thực hiện mọi điều Ta đã hứa, và Ta sẽ đem các con trở về quê hương.

¹¹ Vì Ta biết chương trình Ta hoạch định cho các con,” Chúa Hằng Hữu phán. “Đó là chương trình thịnh vượng, không phải là tai họa, các con có một tương lai sáng sủa và một niềm hy vọng.

¹² Trong những ngày ấy, khi các con cầu khẩn Ta, Ta sẽ nghe.

¹³ Nếu các con tìm kiếm Ta hết lòng, các con sẽ gặp được Ta.”

¹⁴ Chúa Hằng Hữu phán: “Các con sẽ tìm gặp Ta, và Ta sẽ chấm dứt sự lưu đày và khôi phục vận nước các con. Ta sẽ tập hợp các con từ tất cả quốc gia mà Ta đã đày các con đến, rồi sẽ đem các con về nhà trên chính xứ sở của các con.”

¹⁵ Hiện nay, các người cho rằng Chúa Hằng Hữu đã đẩy lên những tiên tri cho các người ngay tại Ba-by-lôn.

¹⁶ Cho nên, đây là điều Chúa Hằng Hữu phán

về vua đang ngự trên ngai Đa-vít và tất cả người nào vẫn đang sống tại đây trong Giê-ru-sa-lem—tức là những bà con họ hàng không bị lưu đày sang Ba-by-lôn.

¹⁷ Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân phán: “Ta sẽ giáng chiến tranh, đói kém, và dịch bệnh trên chúng và khiến chúng giống như những trái vả xấu, hư thối đến nỗi không ăn được.

¹⁸ Phải, Ta sẽ lấy chiến tranh, đói kém, và dịch bệnh đuổi theo chúng, và Ta sẽ phân tán chúng khắp nơi trên đất. Trong mỗi nước mà Ta đã đày chúng, Ta sẽ khiến chúng bị nguyên rửa, ghê tởm, khinh rẻ, và chế nhạo.

¹⁹ Vì chúng không chịu nghe lời Ta, dù Ta đã liên tục truyền bảo qua các tiên tri Ta sai đến. Và các con từng bị lưu đày cũng không muốn lắng nghe,” Chúa Hằng Hữu phán vậy.

²⁰ Vì thế, hãy lắng nghe sứ điệp của Chúa Hằng Hữu, hỡi các lưu dân tại Ba-by-lôn.

²¹ Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán về các tiên tri của các người—tức A-háp, con Cô-la-gia, và Sê-đê-kia, con Ma-a-xê-gia—là những người mạo Danh Chúa nói tiên tri: “Ta sẽ nộp chúng cho Nê-bu-cát-nết-sa xử tử ngay trước mắt các con.

²² Số phận thê thảm của chúng sẽ trở thành châm biếm, vì thế những người Giu-đa lưu đày sẽ dùng chuyện này làm câu nguyên rửa: ‘Cầu Chúa Hằng Hữu khiến người như Sê-đê-kia và A-háp, chúng đã bị vua Ba-by-lôn thiêu sống!’

23 Vì hai người này phạm tội ghê tởm giữa vòng dân Ta. Chúng đã thông dâm với vợ người lân cận và mạo Danh Ta nói điều giả dối, nói những điều Ta không hề truyền dạy. Ta là nhân chứng cho việc này. Ta, Chúa Hằng Hữu, đã phán vậy.”

Sứ Điệp cho Sê-ma-gia

24 Chúa Hằng Hữu ban sứ điệp này cho Sê-ma-gia ở Nê-hê-lam tại Ba-by-lôn:

25 “Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: Người đã tự ý viết thư cho Sô-phô-ni, con Thầy Tế lễ Ma-a-xê-gia, tất cả thầy tế lễ, và toàn dân trong Giê-ru-sa-lem. Người đã viết cho Sô-phô-ni như sau:

26 Chúa Hằng Hữu đã lập ông làm thầy tế lễ thay thế Giê-hô-gia-đa, làm quản đốc nhà Chúa Hằng Hữu. Trách nhiệm của ông là trừng trị bọn tiên tri ngông cuồng và đe dọa sẽ gông cùm các tiên tri ấy.

27 Thế sao ông không làm gì với Giê-rê-mi, người A-na-tốt, là người nói tiên tri cho ông?

28 Giê-rê-mi có gửi thư cho các lưu dân ở Ba-by-lôn, bảo rằng cuộc lưu đày của chúng ta còn lâu dài. Hắn nói: ‘Hãy xây nhà mà ở. Hãy trồng vườn cây mà ăn trái.’ ”

29 Nhưng khi Thầy Tế lễ Sô-phô-ni nhận thư của Sê-ma-gia, ông liền đem thư đến cho Giê-rê-mi và đọc thư.

30 Khi ấy Chúa Hằng Hữu ban sứ điệp này cho Giê-rê-mi:

31 “Hãy gửi thư cho tất cả người lưu đày trong Ba-by-lôn. Nói rằng: ‘Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán liên quan đến Sê-ma-gia, người Nê-hê-lam: Từ khi nó dám mạo Danh Ta mà nói tiên tri giả dối để lừa gạt các con mặc dù Ta chưa từng sai phái nó,

32 nên Ta sẽ hình phạt nó và gia đình nó. Không ai trong con cháu nó được trông thấy phước lành Ta dành cho dân Ta, vì nó dám xúi giục các con nổi loạn chống lại Ta. Ta, Chúa Hằng Hữu, phán vậy!’ ”

30

Lời Hứa Giải Thoát

1 Chúa Hằng Hữu ban một sứ điệp khác cho Giê-rê-mi. Chúa phán:

2 “Đây là điều Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: Hãy ghi chép để lưu giữ mọi lời Ta đã phán dạy con, Giê-rê-mi.

3 Vì kỳ hạn đang đến, khi ấy Ta sẽ phục hưng dân Ta, cả Ít-ra-ên và Giu-đa. Ta sẽ cho họ hồi hương, cho họ lấy lại quyền sở hữu đất mà Ta đã ban cho tổ phụ họ, và họ sẽ an cư lạc nghiệp trên đất nước này. Ta, Chúa Hằng Hữu, đã phán vậy!”

4 Đây là sứ điệp Chúa Hằng Hữu ban, liên quan đến Ít-ra-ên và Giu-đa.

5 Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:

“Ta nghe tiếng khóc sợ hãi;
tiếng kinh hoàng, chẳng phải tiếng bình an.

6 Để Ta đặt câu hỏi này:

- Đàn ông có sinh em bé được không?
Thế tại sao chúng đứng tại đó, mặt tái ngắt,
hai tay ôm chặt bụng
như đàn bà trong cơn chuyển dạ?
- ⁷ Không có ngày nào khủng khiếp như vậy.
Đó là ngày rối loạn cho Ít-ra-ên* dân Ta.
Tuy nhiên, cuối cùng họ sẽ được giải cứu!”
- ⁸ Chúa Hằng Hữu Vạn Quân phán:
“Vì trong ngày ấy,
Ta sẽ bẻ gãy cái ách đè nặng trên cổ họ
và đập tan xiềng xích của quân thù.
Các dân tộc nước ngoài sẽ không còn là chủ
họ nữa.
- ⁹ Vì dân Ta sẽ phục vụ Chúa Hằng Hữu, Đức
Chúa Trời của họ
và Vua của họ thuộc dòng Đa-vít—
tức Vua mà Ta sẽ đẩy lên cho họ.
- ¹⁰ Vậy nên đừng sợ hãi, hỡi Gia-cốp, đầy tớ Ta;
đừng kinh hoàng, hỡi Ít-ra-ên!”
Chúa Hằng Hữu phán vậy.
“Vì Ta sẽ cho các con từ các nước xa xôi trở
về quê hương.
Ta sẽ đem dòng dõi các con trở về từ đất lưu
đày.
- Ít-ra-ên sẽ trở lại cuộc sống hòa bình và yên tĩnh,
và không còn bị ai đe dọa khủng bố nữa.
- ¹¹ Vì Ta ở với các con luôn và sẽ cứu các con,”
Chúa Hằng Hữu phán vậy.

* **30:7** Gia-cốp

“Ta sẽ triệt tiêu các nước, nơi mà Ta đã phân tán các con,
nhưng Ta sẽ không tiêu diệt các con hoàn toàn.

Ta sẽ sửa phạt các con, nhưng trong công chính;
Ta không thể bỏ qua cho các con.”

¹² Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:

“Thương tích của các con không thể chữa lành
vết thương của các con thật trầm trọng.

¹³ Không ai cứu giúp các con
hay băng bó thương tích của các con.
Không thuốc nào có thể chữa lành các con.

¹⁴ Tất cả người yêu—đồng minh của các con—
đều bỏ các con
và không thêm lưu ý đến các con nữa.

Ta đã gây thương tích cho các con cách tàn nhẫn,
như Ta là kẻ thù của các con.

Vì gian ác các con quá nhiều,
tội lỗi các con quá lớn.

¹⁵ Tại sao các con kêu la vì hình phạt mình—
vết thương này không chữa lành được sao?

Ta đã hình phạt các con
vì gian ác các con quá nhiều
và tội lỗi các con quá lớn.

¹⁶ Nhưng tất cả những ai ăn nuốt các con thì
chính họ sẽ bị ăn nuốt,
tất cả quân thù các con sẽ bị bắt lưu đày.

Những ai cướp giật các con sẽ bị cướp giật,
và những ai tấn công các con sẽ bị tấn công.

¹⁷ Ta sẽ phục hồi sức khỏe các con

và chữa lành vết thương các con,” Chúa Hằng Hữu phán vậy.

“Vì các con từng bị gọi là kẻ bị ruồng bỏ—
‘Si-ôn không ai quan tâm đến.’ ”

18 Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:

“Đến ngày Ta cho Ít-ra-ên hồi hương từ xứ lưu
đày

và phục hồi thân phận của họ,

Giê-ru-sa-lem sẽ được tái thiết trên đồng hoang
tàn đổ nát,

và các cung điện sẽ dựng lên như ngày xưa.

19 Nơi đó, sẽ vang lên lời vui mừng và bài ca cảm
tạ,

Ta sẽ gia tăng số dân Ta, không còn suy giảm
nữa;

Ta sẽ khiến họ được tôn trọng, không còn
yếu hèn nữa. †

20 Dòng dõi họ sẽ cường thịnh như thuở xưa.

Quốc dân họ sẽ được vững lập trước mặt Ta,
và Ta sẽ trừng phạt những ai phá hoại họ.

21 Họ sẽ có người cai trị của riêng họ một lần
nữa,

và người ấy sẽ ra đến từ dân tộc của họ.

Ta sẽ cho người ấy đến gần Ta,” Chúa Hằng Hữu
phán,

“vì ai dám đến gần Ta trừ khi Ta cho phép? ‡

22 Các con sẽ làm dân Ta,

và Ta sẽ làm Đức Chúa Trời của các con.”

† 30:19 Ctd không còn nhỏ nhoi ‡ 30:21 Lời tiên tri này chỉ về các lãnh đạo sau thời kỳ lưu đày vừa làm vua vừa giữ chức tế lễ tối cao

- 23 Kìa! Cơn giận của Chúa Hằng Hữu phừng lên
 như bão tố,
 một cơn gió dữ dội quay cuồng trên đầu kẻ
 ác.
- 24 Cơn thịnh nộ của Chúa Hằng Hữu sẽ không
 nguôi
 cho đến khi hoàn tất đúng chương trình
 Ngài dự định.
- Trong những ngày sắp đến
 các người sẽ hiểu tất cả về sứ điệp này.

31

Hy Vọng Phục Hồi

¹ Chúa Hằng Hữu phán: “Đến thời ấy, Ta sẽ là Đức Chúa Trời của tất cả gia tộc Ít-ra-ên, và họ sẽ là dân Ta.

² Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:
 Những ai sống sót trong cơn hủy diệt
 sẽ tìm được phước dù trong hoang mạc,
 vì Ta sẽ ban sự an nghỉ cho người Ít-ra-ên.”

³ Từ lâu, Chúa Hằng Hữu đã phán bảo Ít-ra-ên:*

“Ta yêu các con, dân Ta, với tình yêu vĩnh cửu.
 Ta đã thu hút các con với lòng từ ái vô biên.

⁴ Ta sẽ dựng lại các con, hồi trình nữ Ít-ra-ên.
 Các con sẽ lại vui mừng
 và nhảy múa theo nhịp trống cơm.

⁵ Các con sẽ lại trồng vườn nho trên núi Sa-ma-ri
 và ăn trái từ vườn của các con tại đó.

⁶ Đến ngày ấy, các lính canh sẽ hô lớn

* **31:3** Nt Đức Giê-hô-va đã hiện ra cùng tôi thời xa xưa, bảo rằng:

trên các đồi Ép-ra-im:

‘Hãy chỗi dậy, chúng ta cùng lên núi Si-ôn
để thờ phượng Chúa Hằng Hữu, là Đức Chúa
Trời chúng ta.’ ”

⁷ Bây giờ, đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:
“Hãy hát một bài hoan ca cho Gia-cốp.

Hãy reo hò vì dân tộc đứng đầu các nước.

Hãy lớn tiếng tôn vinh và ca ngợi:

‘Lạy Chúa Hằng Hữu, xin cứu vớt dân Ngài,
là đoàn dân Ít-ra-ên còn sót lại!’

⁸ Nay, Ta sẽ đem họ hồi hương từ phương bắc
và từ khắp góc của trái đất.

Ta sẽ không quên người mù và người què,
các bà mẹ đang thai nghén và đàn bà chuyển
bung.

Đoàn người đông đảo sẽ trở về!

⁹ Nước mắt mừng vui sẽ chảy dài trên mặt họ,
và Ta sẽ dẫn họ về quê hương theo sự chăm
sóc của Ta.

Ta sẽ dắt họ đi bên các dòng sông yên tĩnh
và trên con đường ngay thẳng mà họ không
bao giờ vấp ngã.

Vì Ta là Cha của Ít-ra-ên,
và Ép-ra-im là con đầu lòng của Ta.

¹⁰ Hãy nghe sứ điệp của Chúa Hằng Hữu,
hỡi các dân tộc trên thế giới;

hãy loan báo đến tận các nước[†] xa xôi rằng:
Chúa Hằng Hữu, Đấng đã phân tán dân Ngài,
sẽ tập họp họ trở lại và chăm sóc họ

[†] **31:10** Bờ biển

như người chặn cửa bày Ngài.

11 Vì Chúa Hằng Hữu đã cứu chuộc Ít-ra-ên ra khỏi nanh vuốt của những người mạnh hơn họ.

12 Họ sẽ hồi hương và hoan ca trên các đỉnh cao của Giê-ru-sa-lem.

Họ sẽ được rạng rỡ vì phước lành của Chúa Hằng Hữu—

được thịnh vượng về mùa lúa mì, rượu mới, và dầu ô-liu,

bầy bò và bầy chiên sinh sôi nảy nở rất nhiều.

Đời sống họ như khu vườn nhuần tưới, và nỗi buồn thảm sẽ tiêu tan.

13 Các thiếu nữ sẽ vui mừng nhảy múa, trai trẻ và người già cũng hân hoan vui hưởng.

Ta sẽ biến buồn rầu của họ ra vui vẻ.

Ta sẽ an ủi họ và biến sầu thảm ra hân hoan.

14 Các thầy tế lễ sẽ hưởng các lễ vật béo bổ, và dân Ta sẽ no nê các thức ăn dư dật.

Ta, Chúa Hằng Hữu, phán vậy!”

Sự Đau Buồn của Ra-chên Trở Nên Vui

15 Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:

“Có tiếng khóc tại Ra-ma—

đau đớn tột cùng, than vãn đắng cay

Tiếng Ra-chên thương khóc các con mình, từ chối được an ủi—

vì con cái mình chẳng còn nữa.”

16 Nhưng đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:

“Đừng than khóc nữa,

vì Ta sẽ ban thưởng cho các con,” Chúa Hằng Hữu phán.

“Con cháu các con sẽ trở về với các con từ vùng đất xa xôi của kẻ thù.

17 Vẫn còn hy vọng cho tương lai các con,” Chúa Hằng Hữu phán.

“Con cháu các con sẽ được trở về quê hương mình.

18 Ta đã nghe tiếng than khóc của Ép-ra-im:

‘Chúa đã sửa phạt con nghiêm khắc, như bò đực cần tập mang ách.

Xin cho con quay về với Chúa và xin phục hồi con,

vì chỉ có Chúa là Chúa Hằng Hữu, là Đức Chúa Trời của con.

19 Con đã lia bỏ Đức Chúa Trời, nhưng rồi con đã ăn năn.

Con đã tự đánh vì sự ngu dại của mình!

Con hết sức xấu hổ vì những điều mình làm trong thời niên thiếu.’

20 Ít-ra-ên chẳng phải vẫn là con Ta,

đứa con mà Ta yêu thích sao?” Chúa Hằng Hữu phán.

“Ta thường quở phạt nó, nhưng Ta vẫn yêu thương nó.

Đó là tại sao Ta mong mỏi và thương xót nó vô cùng.

21 Hãy chuẩn bị bằng chỉ đường; dựng trên các cột mốc.

Hãy làm dấu trên đường nơi các con đi qua.

Hãy trở về đây, trinh nữ Ít-ra-ên của Ta;
hãy trở về các thành của mình.

²² Người còn đi lang thang đến khi nào,
hỡi con gái ượng ngạnh của Ta?

Vì Chúa Hằng Hữu sẽ làm một điều mới lạ trên
đất—
người nữ sẽ bao bọc người nam!”

²³ Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức
Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: “Khi Ta cho chúng
trở về quê hương, sau thời gian lưu đày, người
Giu-đa và các thành nó sẽ lại nói: ‘Cầu Chúa
Hằng Hữu ban phước lành cho người, là Nhà
Công Chính, là Núi Thánh Khiết!’

²⁴ Dân cư trong thành, nông dân, và người
chăn bầy sẽ sống chung trong hòa bình và phước
hạnh.

²⁵ Vì Ta đã làm cho người mệt mỏi được hồi
sức,[‡] và tấm lòng buồn thảm được vui mừng.”

²⁶ Đến đây, tôi thức dậy và nhìn quanh. Giấc
ngủ của tôi thật êm đềm.

²⁷ Chúa Hằng Hữu phán: “Sẽ đến thời kỳ Ta
tăng dân số và cho gia súc sinh sôi nảy nở thật
nhiều trong nhà Ít-ra-ên và Giu-đa.

²⁸ Trong quá khứ, Ta phải đau lòng bứt rứt
và kéo đổ đất nước này. Ta đã lật đổ, hủy diệt,
và giáng tai họa trên nó. Nhưng trong tương
lai, Ta sẽ hết lòng vun trồng và gây dựng nó.
Ta, Chúa Hằng Hữu, phán vậy!

²⁹ Người ta sẽ không còn dùng câu tục ngữ:
‘Cha mẹ ăn trái nho chua,

[‡] 31:25 Nt thỏa mãn

mà con cái mình phải ê răng.’

³⁰ Mỗi người phải chết vì tội lỗi của chính mình —ai ăn trái nho chua thì người ấy phải bị ê răng.”

³¹ Chúa Hằng Hữu phán: “Sẽ đến ngày Ta lập giao ước mới với dân tộc Ít-ra-ên và Giu-đa.

³² Giao ước này sẽ khác hẳn giao ước Ta đã lập với tổ phụ họ khi Ta dẫn dắt họ ra khỏi đất Ai Cập. Nhưng tổ phụ họ đã bội ước, dù Ta yêu họ như chồng yêu vợ,” Chúa Hằng Hữu phán vậy.

³³ “Nhưng đây là giao ước mới Ta lập với người Ít-ra-ên trong ngày ấy,” Chúa Hằng Hữu phán. “Ta sẽ đặt luật pháp Ta trong họ, và Ta sẽ ghi luật pháp Ta trong tim họ. Ta sẽ là Đức Chúa Trời của họ, và họ sẽ là dân Ta.

³⁴ Đến thời kỳ ấy, không cần ai nhắc nhở dân Ta nhìn biết Ta vì tất cả mọi người, từ người nhỏ đến người lớn đều biết Ta cách đích thực,” Chúa Hằng Hữu phán vậy. “Ta sẽ tha thứ gian ác họ, và Ta sẽ không bao giờ nhớ đến tội lỗi họ nữa.”

³⁵ Chúa Hằng Hữu là Đấng ban mặt trời chiếu sáng ban ngày,
trăng và sao chiếu sáng ban đêm,
Đấng khuấy động đại dương, tạo nên các lượn sóng lớn.

Danh Ngài là Chúa Hằng Hữu Vạn Quân,
và đây là điều Ngài phán:

³⁶ “Ta sẽ không từ bỏ Ít-ra-ên dân Ta
khi các định luật thiên nhiên vẫn còn đó!”

³⁷ Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:
“Như các tầng trời không thể đo được
và nền của trái đất không thể dò thấu,

vậy nên Ta sẽ không ném họ đi
vì gian ác mà họ đã làm.

Ta, Chúa Hằng Hữu, đã phán vậy!”

³⁸ Chúa Hằng Hữu phán: “Sắp đến ngày cả Giê-ru-sa-lem sẽ được tái thiết cho Ta, từ Tháp Ha-na-nên đến Cổng Góc.

³⁹ Dây đo sẽ được kéo dài từ đồi Ga-rép đến Gô-a.

⁴⁰ Khắp cả đất—kể cả khu mộ địa và khu đổ rác trong thung lũng, tất cả cánh đồng chạy dài đến Thung Lũng Kít-rôn và đến tận Cổng Ngựa về phía đông—sẽ được thánh hóa cho Chúa Hằng Hữu. Thành này sẽ chẳng bao giờ bị chiếm đóng hay tiêu diệt nữa.”

32

Giê-rê-mi Mua Đất

¹ Sứ điệp tiếp theo của Chúa Hằng Hữu ban cho Giê-rê-mi trong năm thứ mười triều đại Sê-đê-kia, vua Giu-đa. Nhằm năm thứ mười tám triều Vua Nê-bu-cát-nết-sa.

² Lúc ấy, quân đội Ba-by-lôn đang bao vây Giê-ru-sa-lem, còn Giê-rê-mi đang bị giam cầm trong sân thị vệ tại cung điện hoàng gia.

³ Vua Sê-đê-kia giam Giê-rê-mi tại đó, và hỏi ông tại sao cứ nói lời tiên tri này: “Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: ‘Này, Ta sẽ nộp thành này cho vua Ba-by-lôn, cho nó chiếm đóng.’

⁴ Vua Sê-đê-kia sẽ bị người Ba-by-lôn bắt và sẽ bị giải tới trước mặt vua Ba-by-lôn để trực tiếp tra vấn.

⁵ Vua ấy sẽ giải Sê-đê-kia về Ba-by-lôn, và ở đó cho đến khi Ta thăm viếng,' Chúa Hằng Hữu phán. 'Dù vua kháng cự đến đâu cũng không thắng quân Ba-by-lôn được?' "

⁶ Lúc đó Chúa Hằng Hữu phán bảo tôi sứ điệp này. Chúa phán:

⁷ "Này, em chú bác của con là Ha-na-mê-ên, con Sa-lum, sẽ đến thăm con và nói: 'Hãy mua đám ruộng của tôi ở A-na-tốt. Theo luật thì anh có quyền mua nó trước khi nó được bán cho người khác.' "

⁸ Rồi như lời Chúa Hằng Hữu đã phán, Ha-na-mê-ên, em chú bác của tôi đến thăm tôi trong tù. Ông đề nghị: "Xin anh mua giúp em đám ruộng tại A-na-tốt, xứ Bên-gia-min. Theo đúng luật,* anh có quyền mua nó trước khi được bán cho người khác, vậy xin anh hãy mua ruộng đó làm gia sản." Khi ấy, tôi biết đó là sứ điệp tôi đã nghe là từ Chúa Hằng Hữu.

⁹ Vậy, tôi liền mua đám ruộng tại A-na-tốt, và trả cho Ha-na-mê-ên mười bảy lạng bạc.

¹⁰ Tôi ký tên và niêm phong khế ước mua bán trước mặt các nhân chứng, tôi cân đủ số bạc và trả cho em ấy.

¹¹ Tôi lấy bản khế ước được niêm phong và bản sao khế ước không niêm phong, trong đó có ghi rõ thời hạn và các thể lệ mua bán,

¹² và tôi giao bản sao cho Ba-rúc, con Nê-ri-gia và cháu Ma-a-sê-gia. Tôi làm tất cả việc này trước mặt người em họ là Ha-na-mê-ên, những

* **32:8** Xem Lê 25:23-25

người chứng kiến việc ký tên vào khế ước, và những người Giu-đa đang ngồi trong sân thị vệ.

¹³ Và trước mặt, họ tôi dặn Ba-rúc:

¹⁴ “Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: ‘Hãy lấy hai tờ khế ước này, bản niêm phong và bản sao không niêm phong, cất trong một bình gốm để giữ chúng lâu dài.’

¹⁵ Vì đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: ‘Sẽ có ngày dân chúng sẽ lại mua bán nhà, ruộng, và vườn nho trong xứ Ít-ra-ên.’ ”

Giê-rê-mi Cầu Nguyện

¹⁶ Sau khi giao các văn kiện mua đất cho Ba-rúc, tôi bèn cầu nguyện với Chúa Hằng Hữu:

¹⁷ “Lạy Chúa Hằng Hữu Chí Cao! Chính Ngài đã dùng quyền năng vĩ đại và cánh tay vô địch mà tạo dựng trời và đất. Thật chẳng có việc gì quá khó cho Ngài!

¹⁸ Chúa tỏ lòng nhân từ thương xót nghìn đời, nhưng cũng phạt đến đời con cháu kế tiếp. Ngài là Đức Chúa Trời vĩ đại toàn năng, là Chúa Hằng Hữu Vạn Quân.

¹⁹ Ngài là Đấng khôn ngoan tuyệt đối, hay làm những phép lạ vĩ đại và diệu kỳ. Mắt Chúa quan sát nếp sống của loài người, và Ngài thưởng phạt theo nếp sống của mỗi người.

²⁰ Chúa đã thực hiện những phép màu diệu lạ tại Ai Cập—những điều mà dân chúng vẫn còn nhớ đến ngày nay! Chúa đã tiếp tục thi thố

những phép lạ vĩ đại tại nước Ít-ra-ên và toàn thế giới. Ngài đã làm Danh Ngài nổi tiếng đến ngày nay.

²¹ Chúa đã giải thoát Ít-ra-ên ra khỏi ngục tù Ai Cập bằng những phép lạ lớn lao và diệu kỳ, với đôi tay mạnh mẽ và cánh tay quyền năng, làm cho mọi người khiếp sợ.

²² Chúa đã cho dân tộc Ít-ra-ên đất nước này như Ngài hứa với tổ phụ họ từ xưa—là đất tràn đầy sữa và mật.

²³ Tổ phụ chúng con đã vào chiếm cả xứ này làm cơ nghiệp, tuy nhiên, họ không vâng lời Chúa và không vâng giữ[†] luật pháp Ngài. Họ không thi hành một mệnh lệnh nào của Ngài. Vì thế, Chúa đã giáng tai họa khủng khiếp trên họ.

²⁴ Xin Chúa xem các pháo đài cao[‡] được dựng để tấn công các tường thành! Bởi chiến tranh, đói kém, và dịch bệnh, nên thành này sẽ bị nộp vào tay người Ba-by-lôn, là dân sẽ xâm chiếm nó. Tất cả biến cố đều xảy ra đúng như lời Chúa đã phán.

²⁵ Lạy Chúa Hằng Hữu Chí Cao, vậy mà Ngài còn bảo con mua ruộng—trả một số bạc lớn trước mặt các nhân chứng làm chi—dù thành này sắp bị nộp vào tay người Ba-by-lôn.”

Báo Trước về Giê-ru-sa-lem Sụp Đổ

²⁶ Chúa Hằng Hữu liền trả lời cho Giê-rê-mi:

[†] 32:23 Nt đi theo [‡] 32:24 Nt trụ bao vây

27 “Ta là Chúa Hằng Hữu, là Đức Chúa Trời của cả nhân loại. Có việc gì khó quá cho Ta không?

28 Vì thế, đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: Ta sẽ giao thành này vào tay người Ba-by-lôn và Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, và vua sẽ chiếm thành.

29 Quân Ba-by-lôn ngoài thành sẽ tấn công vào và phóng hỏa đốt thành. Chúng sẽ thiêu hủy tất cả đền đài mà dân chúng đã cố tình chọc giận Ta bằng cách dâng hương cho thần Ba-anh trên mái nhà và dâng rượu cho các tà thần khác.

30 Ít-ra-ên và Giu-đa chỉ biết làm ác từ ngày mới dựng nước. Chúng tạo đủ mọi thứ để khiêu khích Ta,” Chúa Hằng Hữu phán.

31 “Từ khi thành này được sáng lập đến nay, dân cư nó chỉ cố tình chọc giận Ta, vậy nên Ta quyết định dẹp nó đi.

32 Tội lỗi của Ít-ra-ên và Giu-đa—tội của người Giê-ru-sa-lem, các vua, các quan chức, các thầy tế lễ, và các tiên tri—đều đã trêu tức Ta.

33 Dân Ta xoay lưng lìa bỏ Ta và không chịu quay về. Dù Ta đã kiên nhẫn dạy chúng, nhưng chúng không chịu nghe và thực hành.

34 Chúng dám đem thần tượng ghê tởm vào làm như bản Đền Thờ Ta.

35 Chúng còn xây các bàn thờ cao cho tà thần Ba-anh trong thung lũng Ben Hin-nôm, để thiêu sống con trai và con gái mình cho thần Mô-lóc. Ta chẳng bao giờ truyền bảo một việc ghê tởm như thế; hay nghĩ tới một việc như vậy. Thật là tội ác không thể nào tưởng tượng được, nó đã

khuyến Giu-đa phạm tội nghiêm trọng!”

Lời Hứa Phục Hồi

³⁶ “Bây giờ Ta sẽ phán thêm về thành này. Các người nói rằng: ‘Thành này sẽ rơi vào tay vua Ba-by-lôn trong lúc chiến tranh, đói kém, và dịch bệnh.’ Nhưng đây là điều Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán:

³⁷ Ta sẽ đem dân Ta trở về từ các xứ mà Ta đã phân tán họ ra trong cơn thịnh nộ. Ta sẽ đem họ về trong thành này, cho họ được an cư lạc nghiệp.

³⁸ Họ sẽ làm dân Ta và Ta sẽ làm Đức Chúa Trời của họ.

³⁹ Ta sẽ cho họ cùng một lòng một trí: Thờ phượng Ta mãi mãi, vì ích lợi cho bản thân họ cũng như cho tất cả dòng dõi họ.

⁴⁰ Ta sẽ lập một giao ước đời đời với họ: Ta sẽ chẳng bao giờ lìa bỏ họ và sẽ ban phước lành cho họ. Ta sẽ đặt niềm kính sợ Ta vào lòng họ để họ không bao giờ lìa bỏ Ta nữa.

⁴¹ Ta sẽ vui lòng ban phước dồi dào và hết lòng duy trì, củng cố xứ sở họ. §

⁴² Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: Như Ta đã giữ đúng lời cảnh cáo giáng họa trên dân này thế nào, Ta cũng sẽ giữ đúng lời hứa ban phước lành cho họ thế ấy.

⁴³ Người ta sẽ mua và bán ruộng đất trong xứ này, là đất mà các người nói: ‘Nó là một nơi

§ 32:41 Ctd đốc cả tâm hồn trồng họ cho vững gốc trong xứ này

hoang vu không có người hay thú vật, vì đã từng giao nạp cho Ba-by-lôn.’

⁴⁴ Phải, dân chúng sẽ lại mua và bán ruộng đất—ký khế ước, đóng dấu, và mời người làm chứng—trong xứ Bên-gia-min và các khu thị tứ Giê-ru-sa-lem, các thành Giu-đa và các vùng đồi núi, các đồng bằng Phi-li-tin, đến tận xứ Nê-ghep. Vì sẽ có ngày Ta sẽ làm cho đất nước này phồn thịnh. Ta, Chúa Hằng Hữu, phán vậy!”

33

Lời Hứa Bình An và Phồn Thịnh

¹ Trong thời gian Giê-rê-mi bị giam cầm tại sân thị vệ, Chúa Hằng Hữu ban cho ông sứ điệp thứ hai:

² “Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán—là Chúa Hằng Hữu tạo dựng vũ trụ, Đấng hình thành và tạo lập việc này, Danh Ngài là Chúa Hằng Hữu:

³ Hãy kêu cầu Ta, Ta sẽ trả lời con; Ta sẽ cho con biết những việc lớn lao, huyền nhiệm con chưa từng biết.

⁴ Vì đây là điều Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: Về các nhà cửa, cung điện của các vua Giu-đa đã bị phá tan để dùng chống lại đồn lũy và gươm giáo của kẻ thù.

⁵ Dân này chiến đấu chống lại quân Ba-by-lôn,* nhưng những người trong thành này chết nhiều đến nỗi thành đầy thi thể, vì bị Ta hình phạt trong cơn thịnh nộ. Ta đã từ bỏ họ vì tội ác họ quá nặng nề.

* 33:5 Nt người Canh-đê

⁶ Tuy nhiên, khi đến kỳ Ta sẽ chữa lành thương tích cho Giê-ru-sa-lem và cho nó hưởng thái bình và an ninh lâu dài.

⁷ Ta sẽ phục hồi sự phồn thịnh của Giu-đa và Ít-ra-ên, và xây dựng lại các thành của họ.†

⁸ Ta sẽ tẩy sạch tội ác họ đã phạm và tha thứ tất cả gian ác lỗi lầm họ đã làm nghịch cùng Ta.

⁹ Thành này sẽ làm vinh dự Danh Ta, làm cho Ta vui mừng và đem lại cho Ta sự ca ngợi và tôn kính trước mặt tất cả dân tộc trên thế giới! Cả nhân loại sẽ nghe tin Ta ban phước lành và thái bình thịnh trị cho dân Ta đến nỗi họ phải run sợ.

¹⁰ Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: Các con nói: ‘Đây là một nơi hoang vu, cả người và thú vật cũng không có.’ Trong các đường phố vắng vẻ của Giê-ru-sa-lem và các thành khác của Giu-đa, một lần nữa sẽ được nghe

¹¹ những tiếng mừng rỡ và tiếng cười vui vẻ. Người ta sẽ lại nghe tiếng hân hoan của chú rể và cô dâu, cùng những bài hát của những người dâng lời tạ ơn lên Chúa Hằng Hữu. Họ sẽ hát:

‘Cảm tạ Chúa Hằng Hữu Vạn Quân,
vì Chúa Hằng Hữu thật nhân từ.

Lòng thương xót Ngài còn đến đời đời!’

Vì Ta sẽ cho đất nước này vui tươi phồn thịnh hơn hẳn ngày xưa. Chúa Hằng Hữu phán.

¹² Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân phán: Nơi này sẽ hoang vắng tiêu điều đến nỗi không còn một bóng người hay dấu chân thú vật,

† 33:7 Nt như ban đầu

nhưng rồi tất cả thành sẽ đầy người chăn và bày chiên an nghỉ.

¹³ Một lần nữa những người chăn chiên sẽ đếm số bày của mình trong các miền đồi núi và các thành ở phía đông đồng bằng Phi-li-tin,[‡] các đô thị xứ Nê-ghép, khắp lãnh thổ Bên-gia-min, các vùng phụ cận Giê-ru-sa-lem, và các thành Giu-đa. Ta, Chúa Hằng Hữu, đã phán vậy!

¹⁴ Sẽ có ngày, Chúa Hằng Hữu phán, Ta sẽ thực hiện những điều Ta đã hứa với dân tộc Ít-ra-ên và Giu-đa.

¹⁵ Trong những ngày đó và đến lúc ấy,
Ta sẽ khiến cho nhánh công chính đâm chồi từ dòng Vua Đa-vít.
Người sẽ thi hành công minh và công chính trên khắp đất.

¹⁶ Trong ngày ấy, Giu-đa sẽ được giải cứu, và Giê-ru-sa-lem sẽ được an ninh.

Thành sẽ được mang tên là:

‘Chúa Hằng Hữu Là Đấng Công Chính của Chúng Ta.’

¹⁷ Vì đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: Đa-vít sẽ có một hậu tự ngồi trên ngôi Ít-ra-ên mãi mãi.

¹⁸ Các thầy tế lễ dòng Lê-vi luôn luôn có người dâng lễ thiêu, lễ chay, và các tế lễ hằng ngày cho Ta.”

¹⁹ Rồi sứ điệp của Chúa Hằng Hữu lại đến với Giê-rê-mi:

[‡] **33:13** Nt các thành phố của xứ Shephelah

20 “Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: Khi nào người hủy bỏ được giao ước ngày và đêm của Ta, làm cho ngày, đêm lộn xộn,

21 thì người mới hủy bỏ được giao ước Ta lập với Đa-vít và dòng họ Lê-vi.

22 Ta sẽ gia tăng dòng dõi của Đa-vít và số các thầy tế lễ Lê-vi đầy tớ Ta đông đảo đến mức không ai đếm được, nhiều như sao trời, như cát biển.”

23 Chúa Hằng Hữu ban một sứ điệp khác cho Giê-rê-mi. Ngài phán:

24 “Con có nghe các dân tộc mỉa mai không? — ‘Chúa Hằng Hữu đã chọn Giu-đa và Ít-ra-ên và rồi Ngài từ bỏ họ!’ Chúng khinh dể và nói rằng Ít-ra-ên không còn là một dân tộc nữa.

25 Nhưng đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: ‘Nếu Ta không lập giao ước với ngày và đêm, không thay đổi các định luật vũ trụ, Ta sẽ không từ bỏ dân Ta.

26 Ta sẽ không bao giờ khước từ dòng dõi Gia-cốp hay Đa-vít, đầy tớ Ta, cũng chẳng bao giờ thay đổi kế hoạch đưa con cháu Đa-vít lên ngôi cai trị các dòng dõi của Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp. Ta sẽ cho dân này cường thịnh hơn ngày trước và hưởng sự nhân từ của Ta mãi mãi.’”

34

Lời Cảnh Báo cho Sê-đê-ki-a

1 Vua Nê-bu-cát-nết-sa, nước Ba-by-lôn, cùng tất cả đội quân từ các vương quốc vua cai trị, tấn

công Giê-ru-sa-lem và các thành Giu-đa. Lúc ấy, sứ điệp của Chúa Hằng Hữu đến với Giê-rê-mi:

² “Hãy đến với Vua Sê-đê-kia, nước Giu-đa, và nói với vua ấy rằng: ‘Đây là điều Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: Này, Ta sẽ nạp thành này vào tay vua Ba-by-lôn, và người sẽ phóng hỏa đốt đi.

³ Người sẽ không thoát nhưng bị bắt và bị dẫn đến gặp vua Ba-by-lôn mặt đối mặt. Rồi người sẽ bị lưu đày qua nước Ba-by-lôn.

⁴ Nhưng hãy nghe lời Chúa Hằng Hữu phán hứa, hỡi Sê-đê-kia, vua Giu-đa. Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: Người sẽ không tử trận,

⁵ nhưng sẽ qua đời bình an. Dân chúng sẽ an táng người theo nghi lễ như các tổ phụ người, và các vua trước người. Người ta sẽ chịu tang và than khóc cho người: “Lạy Chúa, chủ của chúng con đã chết!” Đây là lời Ta đã hứa, Chúa Hằng Hữu phán vậy.’ ”

⁶ Tiên tri Giê-rê-mi thuật lại đúng những lời đó cho Vua Sê-đê-kia của Giu-đa.

⁷ Lúc ấy, quân Ba-by-lôn tấn công vào Giê-ru-sa-lem, La-ki, và A-xê-ca—là hai thành kiên cố còn lại của Giu-đa chưa bị chiếm đóng.

Tự Do cho Nô Lệ Người Hê-bơ-rơ

⁸ Sứ điệp này của Chúa Hằng Hữu ban cho Giê-rê-mi sau khi Vua Sê-đê-kia lập giao ước với toàn dân, công bố trả tự do cho các nô lệ.

⁹ Vua ra lệnh cho mọi người phải phóng thích nô lệ người Hê-bơ-rơ—cả nam lẫn nữ. Không ai được giữ người Giu-đa làm nô lệ nữa.

10 Từ các cấp lãnh đạo đến thường dân đều phải tuân theo lệnh của vua,

11 nhưng sau đó họ đổi ý. Họ bắt những người mới được phóng thích trở về làm nô lệ như trước.

12 Vì thế Chúa Hằng Hữu phán cùng Giê-rê-mi về họ:

13 “Đây là điều Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: Từ nghìn xưa, Ta đã lập giao ước với tổ phụ các người khi Ta giải thoát họ khỏi ách nô lệ của người Ai Cập.

14 Ta đã bảo phải phóng thích tất cả nô lệ người Hê-bơ-rơ trong thời hạn sáu năm. Thế mà tổ phụ các người không tuân hành.

15 Gần đây, các người trở lại làm điều phải trước mặt Ta, vâng theo lệnh. Các người phóng thích đồng hương mình và lập giao ước trước mặt Ta trong Đền Thờ mang Danh Ta.

16 Nhưng giờ đây, các người lại nuốt lời thề sỉ nhục Danh Ta bằng cách bắt những người được trả tự do trở lại làm nô lệ như cũ.

17 Vì thế, đây là lời Chúa Hằng Hữu phán: Kể từ khi các người không vâng lời Ta, không chịu trả tự do cho người lân cận mình,* nên Ta sẽ cho các người được tự do để bị hủy diệt do chiến tranh, đói kém, và dịch bệnh. Các dân tộc trên thế giới sẽ ghê tởm các người.

18 Ta sẽ hình phạt những kẻ đã bội giao ước Ta, không thi hành lời thề nguyện long trọng trước

* 34:17 Nt lảng giềng

mặt Ta, Ta sẽ khiến chúng bị như bò con bị xẻ đôi, rồi đi ngang qua giữa hai phần xẻ đôi ấy.†

19 Thật vậy, Ta sẽ khiến các người như vậy, dù các người là các quan chức của Giu-đa hay Giê-ru-sa-lem, các quan tòa án, các thầy tế lễ, hay thường dân—vì các người đã bội lời thề của mình.

20 Ta sẽ nạp mạng các người cho kẻ thù, và kẻ thù các người sẽ giết sạch các người. Xác các người sẽ làm thức ăn cho chim trời và thú rừng.

21 Ta sẽ giao nạp Vua Sê-đê-kia, nước Giu-đa, và các quan chức Giu-đa vào tay quân đội của vua Ba-by-lôn. Và dù vua Ba-by-lôn đã rời khỏi Giê-ru-sa-lem trong một thời gian,

22 Ta sẽ gọi quân Ba-by-lôn quay lại. Họ sẽ tấn công thành này, chiếm đóng và phóng hỏa đốt thành. Ta sẽ khiến chúng tàn phá các thành Giu-đa đến nỗi không còn ai sống tại đó nữa.”

35

Người Rê-cáp Trung Tín

1 Đây là sứ điệp của Chúa Hằng Hữu ban cho Giê-rê-mi khi Giê-hô-gia-kim, con Giô-si-a, làm vua Giu-đa:

2 “Hãy đến tận nhà thăm gia tộc Rê-cáp, mời họ lên Đền Thờ Chúa Hằng Hữu. Dẫn họ vào một phòng nào đó trong nội thất rồi rót rượu mời họ uống.”

† 34:18 Một cách thề của người Ít-ra-ên

³ Vậy, tôi đến gặp Gia-xa-nia, con Giê-rê-mi, cháu Ha-bát-si-nia, cùng tất cả anh em và các con trai ông—tất cả nhà Rê-cáp đều trình diện.

⁴ Tôi dẫn họ lên Đền Thờ, và chúng tôi đi vào phòng được ấn định cho các con trai của Ha-nan, con Y-đa-lia, người của Đức Chúa Trời. Phòng này ở gần phòng của các quan chức Đền Thờ, ngay trên phòng của Ma-a-xê-gia, con Sa-lum, người canh cửa Đền Thờ.

⁵ Tôi bày các chén và các bình đầy rượu trước mặt họ và mời họ uống,

⁶ nhưng họ từ chối. Họ nói: “Thưa không, chúng tôi không uống rượu, vì tổ phụ chúng tôi là Giô-na-đáp, con Rê-cáp, đã truyền dạy chúng tôi: ‘Các con và con cháu các con đừng bao giờ uống rượu.’

⁷ Đừng xây nhà hoặc gieo giống hay trồng nho, nhưng cứ ở trong lều suốt đời. Nếu các con vâng theo lời dạy này, thì các con sẽ được sống lâu, sống tốt lành trong xứ.’

⁸ Vì thế, chúng tôi vâng lời người trong mọi điều người dạy. Chúng tôi đã không hề uống rượu cho đến ngày nay, kể cả vợ, con trai, và con gái chúng tôi cũng vậy.

⁹ Chúng tôi cũng không xây nhà, không tậu vườn nho, không mua ruộng, gieo hạt.

¹⁰ Chúng tôi sống trong lều và giữ đúng tất cả những điều Giô-na-đáp, tổ phụ chúng tôi dặn bảo.

¹¹ Nhưng khi Vua Nê-bu-cát-nết-sa, nước Ba-by-lôn, xâm lăng đất nước này, chúng tôi rất sợ

hải người Ba-by-lôn và người Sy-ri. Vì vậy, chúng tôi quyết định dời lên Giê-ru-sa-lem. Đó là lý do chúng có mặt ở đây.”

¹² Lúc ấy, Chúa Hằng Hữu ban sứ điệp này cho Giê-rê-mi:

¹³ “Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: Hãy đi và nói với dân tộc Giu-đa và Giê-ru-sa-lem: ‘Hãy đến và học bài học về cách vâng lời Ta.

¹⁴ Gia tộc Rê-cáp không uống rượu cho đến ngày nay vì họ vâng lời Giô-na-đáp dặn bảo con cháu đừng uống rượu. Còn Ta đã dặn bảo các người nhiều lần, nhưng các người vẫn không nghe.

¹⁵ Ta cũng lần lượt sai các tiên tri đến dạy bảo các người rằng: “Mỗi người hãy bỏ đường lối xấu xa và quay lại làm việc thiện lành. Đừng thờ phượng các thần lạ để các người sẽ được tiếp tục an cư lạc nghiệp trong xứ mà Ta đã ban cho các người và tổ phụ các người.” Nhưng các người không lắng nghe Ta và không vâng lời Ta.

¹⁶ Con cháu của Giô-na-đáp, con Rê-cáp, đã vâng giữ tuyệt đối lời răn dạy của tổ phụ họ, còn các người lại không chịu vâng lời Ta.’

¹⁷ Vì thế, đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: ‘Vì Ta dạy, các người không nghe hay Ta gọi, các người không trả lời, nên Ta sẽ giáng tất cả tai họa trên dân tộc Giu-đa và Giê-ru-sa-lem, như Ta đã báo trước.’ ”

¹⁸ Rồi Giê-rê-mi quay sang gia tộc Rê-cáp và

nói: “Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: ‘Các người đã vâng lời Giô-na-đáp, tổ phụ mình, nghiêm chỉnh thi hành mọi điều người khuyên răn, dạy bảo.’

¹⁹ Vì thế, đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: ‘Giô-na-đáp, con Rê-cáp, sẽ luôn có con cháu phục vụ Ta mãi mãi.’ ”

36

Ba-rúc Đọc Sứ Điệp của Chúa Hằng Hữu

¹ Năm thứ tư triều Giê-hô-gia-kim, con Giô-si-a, vua Giu-đa, Chúa Hằng Hữu ban sứ điệp này cho Giê-rê-mi:

² “Hãy lấy một cuộn sách mà chép tất cả sứ điệp Ta cảnh cáo Ít-ra-ên, Giu-đa, và các nước khác. Bắt đầu sứ điệp thứ nhất từ đời Giô-si-a, và viết xuống mỗi sứ điệp cho đến ngày nay.

³ Có lẽ, người Giu-đa sẽ ăn năn khi nghe về mọi tai họa Ta định giáng trên chúng. Rồi Ta sẽ tha thứ gian ác và tội lỗi của chúng.”

⁴ Vậy, Giê-rê-mi gọi Ba-rúc, con Nê-ri-gia, và theo lời đọc của Giê-rê-mi về tất cả lời tiên tri mà Chúa Hằng Hữu phán bảo ông, Ba-rúc viết tất cả xuống cuộn sách.

⁵ Rồi Giê-rê-mi bảo Ba-rúc: “Tôi còn bị giam cầm và không được lên Đền Thờ.

⁶ Vậy, anh hãy đem cuộn sách này vào Đền Thờ trong ngày lễ kiêng ăn, và đọc cho dân chúng nghe sứ điệp của Chúa Hằng Hữu mà tôi vừa bảo anh ghi chép trong cuộn sách này. Hãy đọc

sứ điệp này để dân chúng từ các thành Giu-đa về đền thờ dự lễ đều nghe được.

⁷ Có lẽ họ sẽ lia bỏ đường gian ác và cầu khẩn sự tha thứ của Chúa Hằng Hữu trước khi quá trễ. Vì cơn giận và thịnh nộ của Chúa ngăm đe họ thật khủng khiếp.”

⁸ Ba-rúc làm theo lời Giê-rê-mi dặn bảo và đọc mọi sứ điệp của Chúa Hằng Hữu cho dân chúng tại Đền Thờ.

⁹ Ông làm việc này trong ngày lễ kiêng ăn vào tháng chín, năm thứ năm trị vì của Giê-hô-gia-kim, con Giô-si-a. Dân chúng từ khắp nơi trong nước Giu-đa về Giê-ru-sa-lem dự lễ tại Đền Thờ trong ngày ấy.

¹⁰ Ba-rúc đọc mọi lời của Giê-rê-mi trong cuộn sách cho tất cả dân chúng. Ông đứng trước Đền Thờ phía trước phòng của Ghê-ma-ria, con Thư ký Sa-phan. Phòng này ở trên sân thượng của Đền Thờ, cạnh lối vào Cửa Mới.

¹¹ Khi Mi-chê, con Ghê-ma-ria, cháu Sa-phan, nghe xong sứ điệp của Chúa Hằng Hữu,

¹² ông đi xuống phòng thư ký trong cung vua, nơi các quan chức triều đình đang họp. Thư ký Ê-li-sa-ma có mặt tại đó cùng với Đê-la-gia, con Sê-ma-gia, Ên-na-than, con Ạc-bô, Ghê-ma-ria, con Sa-phan, Sê-đê-kia, con Ha-na-nia, và các quan chức khác.

¹³ Khi Mi-chê báo với họ về các sứ điệp Ba-rúc đã đọc cho dân chúng nghe,

¹⁴ các quan chức liền sai Giê-hu-đi, con Nê-tha-nia, cháu Sê-lê-mia, chắt Cút-si, yêu cầu Ba-rúc

đến và đọc cho họ nghe sứ điệp của Chúa. Vậy, Ba-rúc lấy cuộn sách và mang tới họ.

¹⁵ Các quan chức nói: “Hãy ngồi xuống và đọc cho chúng ta nghe.” Ba-rúc làm theo lời họ yêu cầu.

¹⁶ Khi họ nghe xong tất cả sứ điệp này, họ hoảng sợ nhìn nhau, rồi bảo Ba-rúc: “Chúng ta phải làm việc này lên vua.

¹⁷ Nhưng trước hết hãy cho chúng tôi biết nhờ đâu ông viết những sứ điệp này. Có phải Giê-rê-mi đọc cho ông chép không?”

¹⁸ Ba-rúc giải thích: “Giê-rê-mi đã đọc những lời đó và tôi dùng mực viết xuống, từng chữ một, vào cuộn sách này.”

¹⁹ Các quan chức nói với Ba-rúc: “Ông và Giê-rê-mi phải tìm chỗ trốn ngay. Đừng cho ai biết các ông ở đâu!”

²⁰ Rồi các quan chức giấu cuộn sách trong phòng của Thư ký Ê-li-sa-ma, rồi vào cung tâu lại với vua chuyện vừa xảy ra.

Vua Giê-hô-gia-kim Đốt Cuộn Sách

²¹ Vua sai Giê-hu-đi lấy cuộn sách. Giê-hu-đi mang sách về từ phòng của Thư ký Ê-li-sa-ma và đọc cho vua nghe cũng như các quần thần túc trực quanh vua.

²² Lúc ấy vào cuối mùa thu, vua đang ngồi trong cung mùa đông, trước lò sưởi.

²³ Mỗi lần Giê-hu-đi đọc xong ba hay bốn cột, thì vua lấy con dao và cắt phần giấy đó. Vua ném nó vào lửa, hết phần này đến phần khác, cho đến khi cả cuộn sách bị thiêu rụi.

24 Cả vua lẫn quần thần đều không tỏ vẻ lo sợ hoặc ăn năn về những điều đã nghe.

25 Dù Ên-na-than, Ê-la-gia, và Ghê-ma-ria đã tìm cách ngăn vua đừng đốt sách, nhưng vua nhất quyết không nghe.

26 Vua còn ra lệnh cho con trai mình là Giê-rác-mê-ên, Sê-ra-gia, con Ách-ri-ên, và Sê-lê-mia, con Áp-đê-ên, truy bắt Ba-rúc và Giê-rê-mi. Nhưng Chúa Hằng Hữu đã giấu hai người.

Giê-rê-mi Chép Lại Cuộn Sách Khác

27 Sau khi vua đốt cuộn sách mà Ba-rúc đã ghi chép theo lời Giê-rê-mi, Chúa Hằng Hữu ban cho Giê-rê-mi một sứ điệp khác. Chúa phán:

28 “Hãy lấy một cuộn sách khác, chép lại mọi lời trong sách mà Vua Giê-hô-gia-kim đã đốt.

29 Sau đó nói với vua rằng: ‘Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: Người đốt cuộn sách vì sách ghi rằng vua Ba-by-lôn sẽ tiêu diệt đất nước này, luôn cả người và vật.

30 Bây giờ, đây là điều Chúa Hằng Hữu phán về Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa: Nó sẽ chẳng có hậu tự nào được ngồi trên ngôi Đa-vít. Thân nó sẽ bị ném ra ngoài, phơi nắng ban ngày và dầm sương già ban đêm.

31 Ta sẽ hình phạt nó, dòng tộc nó, và triều thần nó vì tội lỗi của chúng nó. Ta sẽ đổ trên chúng, trên cả dân chúng Giu-đa và Giê-ru-sa-lem, tất cả tai họa mà Ta đã loan báo, vì chúng không chịu nghe lời Ta cảnh cáo.’ ”

³² Giê-rê-mi bèn lấy một cuộn sách khác và đọc lại cho thư ký của mình là Ba-rúc. Ông viết lại mọi điều trong cuộn sách mà Vua Giê-hô-gia-kim đã đốt trong lửa. Lần này, ông còn thêm nhiều chi tiết khác nữa!

37

Sê-đê-kia Gọi Giê-rê-mi

¹ Sê-đê-kia, con Giô-si-a, thế vị Giê-cô-nia, con Giê-hô-gia-kim, làm vua Giu-đa. Người được Vua Nê-bu-cát-nết-sa, nước Ba-by-lôn, chỉ định lên ngôi vua.

² Nhưng cả Vua Sê-đê-kia, các triều thần cho đến cả dân còn sót trong xứ đều không chịu nghe những gì Chúa Hằng Hữu phán qua Giê-rê-mi.

³ Tuy nhiên, Vua Sê-đê-kia sai Giê-hu-canh, con Sê-lê-mia, và Thầy Tế lễ Sê-pha-nia, con Ma-xê-gia, đến cầu xin Giê-rê-mi: “Xin ông vì chúng tôi cầu khẩn Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng ta.”

⁴ Bấy giờ, Giê-rê-mi chưa bị giam nên còn đi lại tự do.

⁵ Lúc ấy, đội quân của Pha-ra-ôn từ Ai Cập tiến vào lãnh thổ phía nam Giu-đa. Quân Canh-đê hay tin ấy liền rút khỏi Giê-ru-sa-lem.

⁶ Chúa Hằng Hữu ban sứ điệp này cho Giê-rê-mi:

⁷ “Đây là điều Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: Vua Giu-đa sẽ sai con đến cầu hỏi Ta về các việc sẽ xảy ra. Hãy trả lời rằng:

‘Quân của Pha-ra-ôn đến giúp người nhưng sẽ bị thất trận và bỏ chạy về Ai Cập.

⁸ Người Canh-đê sẽ quay lại, chiếm đóng, và thiêu đốt thành này!’ ”

⁹ “Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: Đừng tự nghĩ rằng quân Ba-by-lôn đã rút khỏi. Chúng không bỏ đi đâu!

¹⁰ Dù cho các người có đánh tan quân Ba-by-lôn đến nỗi chỉ còn lại những thương binh, thì chúng cũng vùng dậy, bỏ trại kéo ra, đốt tan thành này.”

Giê-rê-mi Bị Giam Giữ

¹¹ Khi quân Ba-by-lôn rút khỏi Giê-ru-sa-lem vì quân Pha-ra-ôn đang tiến đánh,

¹² Giê-rê-mi cũng vừa rời khỏi thành lên đường đến xứ Bên-gia-min để nhận miếng đất đã mua.

¹³ Nhưng mới vừa đi qua Cổng Bên-gia-min, thì ông bị một tên lính canh bắt và buộc tội: “Ông là người bỏ chạy theo quân Ba-by-lôn!” Người lính canh bắt giữ ông là Di-rê-gia, con Sê-lê-mia, cháu Ha-na-nia.

¹⁴ Giê-rê-mi đáp: “Người nói bậy! Ta không hề có ý như vậy.” Nhưng Di-rê-gia không nghe, cứ bắt Giê-rê-mi giải lên cho các quan.

¹⁵ Họ tức giận với Giê-rê-mi nên tra tấn rồi giam vào nhà của Thư ký Giô-na-than. Nhà của Giô-na-than trở thành nhà giam.

¹⁶ Giê-rê-mi bị giam trong buồng tối dưới hầm và ở đó lâu ngày.

17 Sau đó, Vua Sê-đê-kia bí mật ra lệnh giải Giê-rê-mi vào cung, vua hỏi ông: “Có phải ông nhận sứ điệp từ Chúa Hằng Hữu không?”

Giê-rê-mi đáp: “Thưa vua, có! Vua sẽ bị nộp vào tay vua Ba-by-lôn.”

18 Rồi Giê-rê-mi hỏi vua Sê-đê-kia: “Tôi đã phạm tội gì? Tôi có làm gì chống lại vua, các cận thần của vua, hay dân chúng để phải bị bỏ tù như thế?”

19 Còn những tiên tri đã quả quyết với vua rằng vua Ba-by-lôn chẳng bao giờ tiến đánh vua hay xâm lăng đất nước này, bây giờ họ ở đâu?

20 Xin hãy nghe, muôn tâu chúa tôi, tôi thỉnh cầu vua. Xin đừng trả tôi về nhà Thư ký Giô-nathan, vì tôi sẽ chết tại đó.”

21 Vậy Vua Sê-đê-kia ra lệnh không để Giê-rê-mi trở lại hầm tối. Thay vào đó, vua giam Giê-rê-mi trong sân thị vệ của hoàng cung. Vua còn ra lệnh cấp cho Giê-rê-mi mỗi ngày một ổ bánh, cho đến ngày trong thành hết bánh. Vậy, Giê-rê-mi bị giam trong ngục hoàng cung.

38

Giê-rê-mi Bị Bỏ Xuống Giếng

1 Bây giờ, Sê-pha-tia, con Ma-than, Ghê-đa-lia, con Pha-su-rơ, Giu-can, con Sê-lê-mia, và Pha-su-rơ, con Manh-ki-gia, đã nghe những điều Giê-rê-mi giảng cho dân chúng.

2 Ông từng nói: “Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: ‘Mỗi người ở lại trong Giê-ru-sa-lem sẽ bị chết vì chiến tranh, đói kém, và dịch bệnh,

nhưng những ai đầu hàng quân Canh-đê sẽ thoát chết. Chiến lợi phẩm của họ là sự sống. Họ sẽ sống!’

³ Chúa Hằng Hữu còn phán: ‘Thành Giê-ru-sa-lem chắc chắn sẽ bị nạp vào tay đội quân của vua Ba-by-lôn, vua sẽ chiếm đóng thành.’ ”

⁴ Vậy nên, những vị quan này đến gặp vua và thưa rằng: “Muôn tâu, người này phải chết! Những điều hắn nói đã làm giảm nhuệ khí chiến đấu của quân đội đang trấn thủ thành, cũng như gây hoang mang cho dân chúng. Hắn là một kẻ phản bội!”

⁵ Vua Sê-đê-kia liền đồng ý: “Được rồi. Hãy làm điều các người muốn. Ta không thể ngăn chặn các người được.”

⁶ Vậy, các quan chức liền bắt Giê-rê-mi, dùng dây thả xuống một cái giếng sâu trong sân nhà tù. Giếng này vốn của Manh-ki-gia, một người trong hoàng tộc. Giếng không có nước, chỉ có bùn dày đặc dưới đáy, Giê-rê-mi bị lún trong giếng bùn đó.

⁷ Tuy nhiên, Ê-bết Mê-lết, người Cút, là một thái giám, được tin Giê-rê-mi bị nhốt trong giếng. Lúc ấy vua đang ngồi trong tòa án tại Cổng Bên-gia-min,

⁸ Ê-bết Mê-lết vội vã đến tâu với vua:

⁹ “Muôn tâu chúa tôi, những người này đã làm điều đại ác khi bỏ Tiên tri Giê-rê-mi xuống giếng sâu! Ông ta chắc chết đói mất, vì tất cả bánh trong thành đã gần hết.”

10 Vua ra lệnh cho Ê-bết Mê-lết: “Hãy dẫn ba mươi người cùng đi với người, và kéo Giê-rê-mi ra khỏi giếng trước khi người chết.”

11 Ê-bết Mê-lết đem ba mươi người theo mình và đến một phòng ở phía dưới kho báu, tại đó ông tìm giẻ và quần áo cũ. Ông mang những thứ này đến giếng rồi dùng dây dòn xuống cho Giê-rê-mi.

12 Ê-bết Mê-lết gọi Giê-rê-mi: “Hãy lấy giẻ và áo cũ quấn trên dây rồi lót dưới nách ông.” Khi Giê-rê-mi đã sẵn sàng,

13 họ liền kéo ông lên. Vậy, Giê-rê-mi được đưa về sân thị vệ—nhà tù hoàng cung—nơi ông bị giam trước đây.

Sê-đê-kia Lại Hỏi Ý Kiến Giê-rê-mi

14 Một ngày kia, Vua Sê-đê-kia sai người giải Giê-rê-mi đến cửa thứ ba của Đền Thờ Chúa Hằng Hữu. Vua nói: “Ta muốn hỏi người một điều, người đừng giấu giếm chi cả.”

15 Giê-rê-mi đáp: “Nếu tôi nói thật, vua sẽ giết tôi. Còn nếu tôi cho vua ý kiến, vua cũng chẳng nghe lời tôi.”

16 Vì thế, Vua Sê-đê-kia bí mật thề với Giê-rê-mi: “Thật như Chúa Hằng Hữu, là Đấng Sáng Tạo hằng sống của chúng ta, ta sẽ không giết người, cũng không giao nạp người cho những người muốn người chết.”

17 Giê-rê-mi tâm cùng Sê-đê-kia: “Đây là điều Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: ‘Nếu người đầu hàng các tướng lãnh Ba-by-lôn thì người và gia

đình sẽ sống và thành này* sẽ không bị thiêu hủy.

¹⁸ Nhưng nếu người không chịu đầu hàng, thì người sẽ không thoát khỏi! Thành sẽ bị trao vào tay quân Ba-by-lôn, chúng sẽ đốt tan thành.' ”

¹⁹ Vua Sê-đê-kia nói: “Nhưng ta sợ phải đầu hàng, vì người Ba-by-lôn sẽ giao ta cho bọn Do Thái, là dân đã đầu hàng quân Ba-by-lôn. Ai biết được chúng sẽ làm gì ta!”

²⁰ Giê-rê-mi đáp: “Vua sẽ không bị giao cho bọn ấy nếu vua chọn vâng lời Chúa Hằng Hữu. Vua sẽ bảo toàn được mạng sống, và sẽ được an lành.

²¹ Nhưng nếu vua không chịu đầu hàng thì đây là điều Chúa Hằng Hữu cho tôi biết:

²² Tất cả phụ nữ còn sót lại trong cung vua sẽ bị nộp cho quan quân Ba-by-lôn. Rồi những phụ nữ sẽ chế giễu vua rằng:

‘Bạn bè thân tín của vua là thế!

Họ đã lừa dối vua và thắng vua rồi.

Khi chân vua lún sâu trong bùn,

bè bạn liền phó mặc vua cho số phận!’

²³ Tất cả vợ và con vua sẽ bị nộp cho người Ba-by-lôn, và vua cũng không thể nào chạy thoát. Vua sẽ bị vua Ba-by-lôn bắt và thành này sẽ bị thiêu hủy.”

²⁴ Rồi Sê-đê-kia dặn Giê-rê-mi: “Người không được nói điều người vừa nói với ta cho ai nghe cả, nếu không người sẽ chết!

* **38:17** Giê-ru-sa-lem

25 Nếu các quan nghe rằng ta nói chuyện với người, thì chúng có thể bảo: ‘Hãy nói cho chúng ta nghe người và vua vừa nói gì. Nếu người không nói cho chúng ta biết, chúng ta sẽ giết người.’

26 Nếu điều đó xảy ra, thì người chỉ cần nói với chúng rằng người cầu xin vua đừng đem người về ngục Giô-na-than, kẻ người sẽ chết tại đó.”

27 Quả nhiên, chẳng bao lâu các quan trong triều đến cật vấn Giê-rê-mi về vụ đó. Giê-rê-mi cứ theo lời vua dặn mà đối đáp với các quan. Các quan đành chịu, không tìm ra sự thật.

28 Giê-rê-mi bị giam cầm tại sân thị vệ cho đến ngày kinh thành Giê-ru-sa-lem bị chiếm đóng.

39

Giê-ru-sa-lem Sụp Đổ

1 Tháng mười* năm thứ chín đời Vua Sê-đê-kia cai trị, Vua Nê-bu-cát-nết-sa đốc toàn lực tấn công và bao vây Giê-ru-sa-lem.

2 Hai năm rưỡi sau, vào ngày chín tháng tư, năm thứ mười một triều Sê-đê-kia, quân Ba-by-lôn công phá tường thành, và thành thất thủ.

3 Tất cả tướng lãnh Ba-by-lôn đều kéo vào và ngồi tại Cửa Giữa: Nê-t-gan Sa-rết-sê, người Sam-ga, Nê-bô Sa-sê-kim, quan chỉ huy trưởng, Nê-t-gan Sa-rết-sê, quân sư của vua, và các quan lớn khác.

4 Khi Vua Sê-đê-kia và toàn quân thấy quân Ba-by-lôn đã công phá vào thành, nên họ bỏ chạy.

* 39:1 Tháng giêng

Họ đợi đến trời tối rồi trốn qua một chiếc cổng kín giữa hai bức tường thành phía sau vườn ngự uyển và hướng về Thung Lũng A-ra-ba.

⁵ Nhưng quân Canh-đê đuổi theo vua và bắt vua trong đồng bằng Giê-ri-cô. Họ đem vua về cho Vua Nê-bu-cát-nết-sa, nước Ba-by-lôn, tại Ríp-la, trong xứ Ha-mát. Vua Ba-by-lôn lập tòa án xét xử và tuyên án Sê-đê-kia tại đó.

⁶ Ông bắt Sê-đê-kia chứng kiến cuộc hành hình các hoàng tử và tất cả hàng quý tộc Giu-đa.

⁷ Họ móc cả hai mắt Sê-đê-kia, xiềng lại bằng các xích đồng, rồi giải về Ba-by-lôn.

⁸ Quân Ba-by-lôn đốt rụi Giê-ru-sa-lem, kể cả hoàng cung, và phá đổ các tường lũy bọc quanh thành.

⁹ Nê-bu-xa-ra-đan, quan chỉ huy thị vệ, đưa đi lưu đày qua Ba-by-lôn tất cả số dân sống sót sau cuộc chiến tranh, kể cả những người đã đào ngũ theo ông ấy.

¹⁰ Nhưng Nê-bu-xa-ra-đan cho những người nghèo khổ nhất được ở lại trong Giu-đa, đồng thời cấp phát ruộng đất và vườn nho cho họ coi sóc.

Giê-rê-mi Vẫn Sống trong Giu-đa

¹¹ Vua Nê-bu-cát-nết-sa ra lệnh cho Nê-bu-xa-ra-đan, quan chỉ huy thị vệ, đi tìm Giê-rê-mi. Vua nói:

¹² “Đưa người về và chăm sóc thật tốt, nhưng không được hãm hại, và cung cấp cho người bất cứ điều gì người muốn.”

13 Vậy, Nê-bu-xa-ra-đan, quan chỉ huy thị vệ; Nê-bu-sa-ban, quan chỉ huy trưởng; Nê-tan Sa-rết-sê, quân sư của vua, và các quan tướng khác của vua Ba-by-lôn

14 sai người đem Giê-rê-mi ra khỏi ngục. Họ giao cho Ghê-đa-lia, con A-hi-cam, cháu Sa-phan, săn sóc và đem người về nhà. Vậy, Giê-rê-mi ở lại trong Giu-đa sống chung với dân của mình.

15 Chúa Hằng Hữu ban một sứ điệp nữa cho Giê-rê-mi trong thời gian ông bị giam cầm:

16 “Hãy nói với Ê-bết Mê-lết người Ê-thi-ô-pi rằng: ‘Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: Ta sẽ làm cho thành này mọi điều mà Ta đã ngăm đe. Ta sẽ giáng họa, chứ không ban phước. Người sẽ thấy nó bị hủy diệt,

17 nhưng Ta sẽ giải cứu người từ tay những người mà người rất sợ.

18 Vì người đã tin cậy Ta, Ta sẽ giải cứu người và bảo tồn mạng sống người. Đó là phần thưởng Ta dành cho người. Ta, Chúa Hằng Hữu, phán vậy!’ ”

40

1 Chúa Hằng Hữu ban một sứ điệp cho Giê-rê-mi sau khi Nê-bu-xa-ra-đan, quan chỉ huy thị vệ, trả tự do cho Giê-rê-mi tại Ra-ma. Ông sai tìm Giê-rê-mi đang bị xiềng chung với đoàn phu tù Giê-ru-sa-lem và Giu-đa bị lưu đày qua xứ Ba-by-lôn.

² Quan chỉ huy thị vệ gọi Giê-rê-mi đến và nói: “Chính Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời của ông đã giáng tai họa trên đất nước này,

³ như lời Ngài đã cảnh cáo. Vì dân này phạm tội nghịch cùng Chúa Hằng Hữu và bất tuân với Ngài. Đó là lý do việc này đã xảy ra.

⁴ Nhưng tôi đã tháo gỡ xiềng xích cho ông và để ông đi. Nếu ông muốn cùng tôi qua Ba-by-lôn, thì cùng đi. Tôi sẽ chăm sóc cẩn thận cho ông. Nhưng nếu ông không muốn đến đó, thì cứ ở lại đây. Cả xứ ở trước mắt ông—muốn đi đâu tùy ý.

⁵ Nhưng nếu ông quyết định ở lại, ông hãy về ở với Ghê-đa-lia, con A-hi-cam, cháu Sa-phan. Vì ông ấy vừa được vua Ba-by-lôn chỉ định làm tổng trấn Giu-đa. Hãy ở đó cùng với đoàn dân dưới sự cai trị của ông ấy. Nhưng tùy ý ông; ông có thể đi nơi nào ông thích.”

Rồi Nê-bu-xa-ra-đan, quan chỉ huy thị vệ, cung cấp cho Giê-rê-mi lương thực và tiền rồi để người đi.

⁶ Vậy, Giê-rê-mi trở về cùng Ghê-đa-lia, con A-hi-cam tại Mích-pa, và người sống trong Giu-đa với dân còn sót trong xứ.

Ghê-đa-lia, Tổng Trấn Giu-đa

⁷ Các thủ lĩnh của nhóm quân lưu tán Giu-đa ở miền thôn quê nghe tin vua Ba-by-lôn đã chỉ định Ghê-đa-lia, con A-hi-cam, làm tổng trấn cai trị những người nghèo còn sót lại trong Giu-đa—gồm đàn ông, phụ nữ, và trẻ em là những người không bị đày qua Ba-by-lôn.

⁸ Họ liền đến yết kiến Ghê-đa-lia tại Mích-pa. Những người này gồm: Ích-ma-ên, con Nê-tha-nia, Giô-ha-nan, và Giô-na-than, con Ca-rê-át, Sê-ra-gia, con Tân-hu-mết, các con trai của Ê-phai ở Nê-tô-pha-tít, và Giê-xa-nia, con của Ma-ca-thít, cùng tất cả quân lính đi theo họ.

⁹ Ghê-đa-lia dùng lời thề trấn an họ: “Đừng sợ phục vụ họ. Hãy sống ở đây và phục vụ vua Ba-by-lôn, thì ai nấy sẽ được an cư lạc nghiệp.

¹⁰ Tôi sẽ phải ở lại Mích-pa để đại diện anh em tiếp người Ba-by-lôn khi họ đến. Nhưng anh em hãy thu hoạch rượu, trái mùa hạ, dầu dự trữ trong bình và sống tại những thành mà anh em được chiếm đóng.”

¹¹ Khi những người Do Thái kiêu ngạo tại Mô-áp, Am-môn, Ê-đôm, và các nước lân bang nghe tin rằng vua Ba-by-lôn đã để lại vài người sống sót trong Giu-đa và Ghê-đa-lia là tổng trấn,

¹² họ bèn rời các xứ tị nạn để trở về Giu-đa. Trên đường về, họ dừng tại Mích-pa để gặp Ghê-đa-lia và vào vùng thôn quê Giu-đa để thu hoạch nhiều rượu nho và trái mùa hạ.

Âm Mưu Chống Lại Ghê-đa-lia

¹³ Ít lâu sau, Giô-ha-nan, con Ca-rê-át, và một số thủ lĩnh quân lưu tán đến gặp Ghê-đa-lia tại Mích-pa.

¹⁴ Họ nói với ông: “Ông có biết rằng Ba-a-lít, vua Am-môn, đã bí mật sai Ích-ma-ên, con Nê-tha-nia, đến ám sát ông không?” Tuy nhiên, Ghê-đa-lia không tin lời họ.

¹⁵ Sau đó Giê-ha-nan nói riêng với Ghê-đa-lia và tình nguyện ám sát Ích-ma-ên. Giô-na-than hỏi: “Tại sao chúng ta để hấn đến đây giết ông? Chuyện gì sẽ xảy ra khi người Giu-đa trở về đây? Tại sao phải để những người còn sống sót bị tàn sát?”

¹⁶ Nhưng Ghê-đa-lia nói với Giê-ha-nan: “Ta cấm anh làm bất cứ điều gì, vì điều anh nói về Ích-ma-ên không đúng.”

41

Ghê-đa-lia Bị Mưu Sát

¹ Đến tháng bảy, Ích-ma-ên, con Nê-tha-nia, cháu Ê-li-sa-ma, thuộc hoàng tộc và là một trong các tướng chỉ huy của vua, cùng mười người đến Mích-pa gặp Ghê-đa-lia. Trong khi họ ăn bánh với nhau tại đó,

² Ích-ma-ên và mười người ấy đột nhiên đứng dậy, rút gươm đâm chết Ghê-đa-lia, là người được vua Ba-by-lôn đặt làm tổng trấn trong xứ.

³ Ích-ma-ên cũng giết mọi người Do Thái ở tại Mích-pa với Ghê-đa-lia, cùng với quân lính Ba-by-lôn đang đóng tại đó.

⁴ Ngày thứ hai, trước khi mọi người hay tin về việc Ghê-đa-lia bị ám sát,

⁵ thì có tám mươi người từ Si-chem, Si-lô, và Sa-ma-ri kéo nhau lên Đền Thờ để thờ phượng Chúa Hằng Hữu. Họ cạo đầu, xé áo, rạch da thịt rồi mang theo các lễ vật và trầm hương.

⁶ Ích-ma-ên thấy họ đi ngang Mích-pa, liền ra nghênh đón, vừa đi vừa khóc. Ích-ma-ên đến

cùng họ mà nói rằng: “Ôi, hãy đến và xem chuyện xảy ra cho Ghê-đa-lia!”

⁷ Khi họ vào trong thành, Ích-ma-ên và các thủ hạ lập tức tàn sát bảy mươi người trong nhóm ấy, rồi ném xác xuống một hồ chứa nước.

⁸ Còn mười người sống sót xin Ích-ma-ên tha với lời hứa là họ sẽ mang đến ông các kho lúa mì, lúa mạch, dầu ô-liu, và mật ong mà họ đã cất giấu.

⁹ Hồ chứa nước, nơi Ích-ma-ên quăng thi hài của những người bị giết vào đó, là một hồ lớn do Vua A-sa xây để tăng cường hệ thống phòng thủ Mích-pa trong cuộc chiến với Vua Ba-ê-sa, nước Ít-ra-ên. Ích-ma-ên, con Nê-tha-nia, lấp hồ bằng thân người.

¹⁰ Ích-ma-ên bắt làm tù binh các công chúa và dân chúng còn sót lại mà Nê-bu-xa-ra-đan để lại Mích-pa dưới quyền cai trị của Ghê-đa-lia, rồi dẫn hết qua xứ Am-môn.

¹¹ Giô-ha-nan, con Ca-rê-át, và các thủ lĩnh quân lưu tán nghe chuyện ác mà Ích-ma-ên đã làm,

¹² họ liền tập họp toàn thể lực lượng đi đánh Ích-ma-ên. Họ đuổi theo ông tại hồ lớn gần hồ Ga-ba-ôn.

¹³ Đoàn dân bị Ích-ma-ên bắt đều reo mừng khi thấy Giô-ha-nan và các quân lưu tán.

¹⁴ Tất cả những người bị bắt dẫn đi từ Mích-pa đều trốn chạy và họ bắt đầu giúp Giô-ha-nan.

¹⁵ Còn Ích-ma-ên cùng tám thủ hạ thoát khỏi tay Giô-ha-nan, trốn qua xứ Am-môn.

¹⁶ Giô-ha-nan, con Ca-rê-át, và các thủ lĩnh quân lưu tán tập họp những người sống sót được cứu khỏi Ích-ma-ên, là những người mà hắn đã bắt đi tại Mích-pa sau vụ ám sát Ghê-đa-lia, con A-hi-cam, cùng tất cả binh sĩ, nội giám, phụ nữ, và trẻ con rời khỏi Ga-ba-ôn.

¹⁷ Họ khởi hành, sau đó tạm dừng tại Ghê-rút Kim-ham, gần Bết-lê-hem, trên đường xuống Ai Cập.

¹⁸ Vì họ sợ quân Ba-by-lôn trả thù khi nghe tin Ích-ma-ên ám sát Ghê-đa-lia mà vua Ba-by-lôn đã lập làm tổng trấn trong xứ.

42

Lời Cảnh Báo Nên Ở Lại Giu-đa

¹ Tất cả thủ lĩnh quân lưu tán, gồm Giô-ha-nan, con Ca-rê-át, và Giê-na-xia, con Hô-sê-gia, cùng toàn dân từ trẻ nhỏ đến người già

² đều kéo đến thăm Tiên tri Giê-rê-mi. Họ nói: “Xin ông cầu hỏi Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng ta. Như chính mắt ông đã thấy ngày trước dân đông đảo, mà bây giờ chúng tôi chỉ còn một nhóm nhỏ thế này.

³ Xin ông cầu khẩn Chúa, Đức Chúa Trời của ông dạy chúng tôi biết phải làm gì và đi đâu bây giờ.”

⁴ Giê-rê-mi đáp: “Được! Ta sẽ cầu hỏi Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời các người, theo lời

yêu cầu của các người và thuật lại tất cả những lời Chúa dạy, không giấu một chi tiết nào.”

⁵ Rồi họ nói với Giê-rê-mi: “Cầu Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời thành tín chứng giám nghịch cùng chúng tôi nếu chúng tôi không vâng theo bất cứ điều gì Chúa bảo chúng tôi làm!

⁶ Dù thuận hay nghịch, chúng tôi cũng sẽ vâng lời Chúa Hằng Hữu, là Đức Chúa Trời của ông, Đấng mà chúng tôi đã nhờ ông đi cầu hỏi. Vì nếu chúng tôi vâng lời Chúa, chúng tôi mới thành công.”

⁷ Mươi ngày sau, Chúa Hằng Hữu đáp lời Giê-rê-mi.

⁸ Vậy, ông liền gọi Giô-ha-nan, con Ca-rê-át, các thủ lĩnh của quân lưu tán, và cả dân chúng từ trẻ nhỏ đến người già.

⁹ Ông nói với họ: “Các người đã yêu cầu tôi cầu hỏi Chúa Hằng Hữu, là Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, và đây là lời Ngài phán:

¹⁰ ‘Hãy ở lại trong đất này. Nếu các người vâng theo, thì Ta sẽ gây dựng các người chứ không phá hủy; Ta sẽ vun trồng các người, chứ không bứng gốc. Vì Ta xót xa về những hình phạt mà Ta đã giáng trên các người.

¹¹ Đùng sợ vua Ba-by-lôn nữa,’ Chúa Hằng Hữu phán. ‘Vì Ta ở với các người để bảo vệ và giải cứu các người khỏi tay vua.

¹² Ta sẽ tỏ lòng thương xót các người, làm cho vua chạnh lòng, và cho các người được ở tại đây trong xứ của các người.’ ”

13 “Nhưng nếu các người không vâng theo Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời các người, và nếu các người nói: ‘Chúng tôi sẽ không ở lại xứ này;

14 thay vào đó, chúng tôi sẽ đi Ai Cập, là nơi không có chiến tranh, không kêu gọi nhập ngũ, và đói kém,’

15 thì hãy lắng nghe sứ điệp của Chúa Hằng Hữu cảnh cáo dân sót lại của Giu-đa. Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: ‘Nếu các người ngoan cố xuống Ai Cập và sống ở đó,

16 thì chiến tranh và nạn đói sẽ theo sát gót chân các người, và các người sẽ chết tại đó.

17 Đó là số phận dành cho những người đòi tị nạn tại Ai Cập. Phải, các người sẽ chết vì chiến tranh, đói kém, và dịch bệnh. Không một ai trong các người thoát khỏi các tai họa mà Ta sẽ giáng trên các người.’ ”

18 “Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: ‘Ta đã đổ cơn giận và thịnh nộ trên dân cư Giê-ru-sa-lem thể nào, Ta cũng sẽ đổ cơn thịnh nộ trên các người thể ấy khi các người bước chân vào Ai Cập. Các người sẽ bị người Ai Cập chửi mắng, ghê tởm, nguyên rửa, và nhục mạ. Các người sẽ chẳng bao giờ được nhìn lại chốn này nữa.’

19 Hãy nghe, hỡi những người Giu-đa còn sót lại. Chúa Hằng Hữu phán dặn các người: ‘Đừng xuống Ai Cập!’ Đừng quên lời tôi đã cảnh cáo các người hôm nay.

²⁰ Các người đã tự dối lòng khi nhờ tôi cầu nguyện cùng Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời của các người. Các người hứa rằng: 'Xin hãy cho chúng tôi biết những điều Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng ta phán bảo, chúng tôi sẽ làm theo!'

²¹ Và ngày nay, tôi đã truyền lại cho các người những lời Chúa Hằng Hữu phán dạy, nhưng cũng như ngày trước, các người sẽ không vâng theo Chúa Hằng Hữu, là Đức Chúa Trời của các người.

²² Thế thì, các người chắc chắn sẽ chết vì chiến tranh, đói kém, và dịch bệnh tại Ai Cập, xứ mà các người thích đến trú ngụ."

43

Giê-rê-mi Bị Đem qua Ai Cập

¹ Khi Giê-rê-mi công bố sứ điệp của Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời của họ, cho mọi người xong,

² A-xa-ria, con Hô-sai, và Giô-ha-nan, con Ca-rê-át, và những người ngạo mạn nói với Giê-rê-mi: "Ông nói dối! Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng ta, không cấm chúng ta đi xuống Ai Cập!

³ Chính Ba-rúc, con Nê-ri-gia, xúi ông nói điều này, vì ông ấy muốn chúng tôi ở lại đây để quân Ba-by-lôn giết hoặc bắt chúng tôi đi lưu đày."

⁴ Vậy, Giô-ha-nan, các lãnh đạo quân lưu tán, và toàn dân không vâng theo mệnh lệnh của Chúa Hằng Hữu phán dặn phải ở lại đất Giu-đa.

⁵ Giô-ha-nan và các lãnh đạo khác dẫn tất cả người Giu-đa còn sót lại là những người từng trải lạc khắp mọi nước đã trở về Giu-đa.

⁶ Trong đám đông ấy có đàn ông, phụ nữ, và trẻ em, các công chúa, và tất cả dân cư sót lại mà Nê-bu-xa-ra-đan, quan chỉ huy thị vệ, cho ở lại với Ghê-đa-lia và luôn cả nhà tiên tri Giê-rê-mi và Ba-rúc.

⁷ Những người này không vâng lời Chúa dạy và kéo nhau xuống thành Tác-pha-nết, nước Ai Cập.

⁸ Tại Tác-pha-nết, Chúa Hằng Hữu lại ban một sứ điệp khác cho Giê-rê-mi. Chúa phán:

⁹ “Trong khi người Giu-đa đang nhìn, hãy lượm những viên đá lớn và chôn chúng dưới những tảng đá lát tại lối ra vào của cung Pha-ra-ôn trong Tác-pha-nết.

¹⁰ Con hãy nói với dân cư Giu-đa: ‘Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: Nay, Ta sẽ sai gọi Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đầy tớ Ta, đến Ai Cập. Ta sẽ đặt ngôi người trên các tảng đá mà Ta đã giấu. Người sẽ giăng màn trướng trên đó.

¹¹ Và khi người đến, người sẽ đem quân tấn công vào đất nước Ai Cập. Ai đáng chết sẽ bị giết, ai đáng bị lưu đày sẽ bị lưu đày, ai muốn chiến tranh sẽ có chiến tranh.

¹² Người sẽ nhóm một ngọn lửa thiêu hủy những đền thờ của các thần Ai Cập; người sẽ đốt phá các thần tượng và mang các tượng ấy đi. Người sẽ cướp phá đất nước Ai Cập như người chặn bắt bọ chết bu trên áo choàng. Và người sẽ

ra đi bình an.

¹³ Người sẽ đập phá các trụ thờ trong đền thờ Bết-se-mét* và phóng hỏa những đền thờ của các thần Ai Cập.’ ”

44

Hình Phạt vì Thờ Hình Tượng

¹ Sứ điệp này đến với Giê-rê-mi tiên tri về người Giu-đa đang kêu nộ tại thành Mích-đôn, Tác-pha-nết, Nốp, và vùng Pha-trốt, nước Ai Cập:

² “Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: Các ngươi đã thấy tất cả tai họa Ta đã đổ trên Giê-ru-sa-lem và các thành Giu-đa. Kìa, ngày nay, các thành ấy đã điêu tàn, không còn ai ở đó.

³ Vì chúng đã làm ác, cố tình làm Ta giận. Chúng đi xông hương và phục vụ các tà thần chúng chưa hề biết, tổ phụ chúng cũng chưa hề biết.

⁴ Dù vậy, Ta đã liên tục sai các đầy tớ Ta, tức các tiên tri, đến kêu gọi các ngươi rằng: ‘Đừng làm những việc ghê tởm này vì đó là điều Ta ghét.’

⁵ Nhưng dân Ta không lắng tai nghe và không lìa bỏ đường ác. Chúng cứ đốt hương dâng cho các thần khác.

⁶ Vì thế, cơn thịnh nộ Ta đổ xuống như ngọn lửa đoán phạt bùng lên trong các thành Giu-đa

* **43:13** Ctd thành phố các Đền Thờ

và các đường phố Giê-ru-sa-lem, gây cảnh đổ nát, điêu tàn đến ngày nay.

⁷ Bây giờ, Chúa Hằng Hữu, Chúa, Đức Chúa Trời Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, hỏi: Tại sao các người tự gây họa diệt vong cho mình? Vì không ai trong các người sống sót—không còn đàn ông, phụ nữ, hay trẻ con giữa vòng những người đến từ Giu-đa, ngay cả hài nhi còn ẩm trên tay cũng vậy.

⁸ Tại sao các người cố tình chọc giận Ta bằng cách tạc thần tượng, xông hương cho các tà thần tại đất Ai Cập? Các người tự hủy diệt mình để rồi bị tất cả dân tộc trên thế giới nguyên rủa và chế giễu.

⁹ Lẽ nào các người quên tội ác của tổ phụ, tội ác của các vua và các hoàng hậu Giu-đa, tội ác của các người và vợ các người đã phạm trong Giu-đa và Giê-ru-sa-lem rồi sao?

¹⁰ Mãi đến ngày nay, các người chẳng chịu ăn năn hay kính sợ. Không ai chọn vâng giữ luật pháp Ta và thực thi các nguyên tắc đạo đức Ta đã dạy các người và tổ phụ các người.

¹¹ Vì thế, đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: Này, Ta quyết định hủy diệt mỗi người trong các người!

¹² Ta sẽ đoán phạt dân sót lại của Giu-đa—những người đã ngoan cố vào nước Ai Cập tị nạn—Ta sẽ thiêu đốt chúng. Chúng sẽ bị tiêu diệt trên đất Ai Cập, bị giết bởi chiến tranh và đói kém. Tất cả sẽ chết, từ trẻ con đến người già cả.

Người Giu-đa sẽ bị chửi mắng, ghê tởm, nghiền rủa, và nhục mạ.

¹³ Ta sẽ hình phạt chúng trong Ai Cập, như Ta đã hình phạt chúng trong Giê-ru-sa-lem bằng chiến tranh, đói kém, và dịch bệnh.

¹⁴ Cả dân sót lại của Giu-đa đã xuống định cư tại Ai Cập không còn hy vọng trở về Giu-đa, sẽ không còn một ai sống sót. Không một người nào được trở về, trừ ra một số nhỏ thoát chết.”

¹⁵ Lúc ấy, tất cả người nữ có mặt và tất cả người nam biết vợ mình từng dâng hương cho các tà thần—một đoàn dân đông đảo người Giu-đa sống tại Pha-trốt, đất Ai Cập—trả lời Giê-rê-mi:

¹⁶ “Chúng tôi không thèm nghe những sứ điệp của Chúa Hằng Hữu mà ông đã nói.

¹⁷ Chúng tôi sẽ làm những gì chúng tôi muốn. Chúng tôi sẽ dâng hương và tiếp rượu cho Nữ Vương trên trời tùy ý chúng tôi muốn—đúng như chúng tôi, tổ phụ chúng tôi, vua chúa, và các quan chức chúng tôi đã thờ phượng trước nay trong các thành Giu-đa và các đường phố Giê-ru-sa-lem. Trong những ngày đó, chúng tôi có thực phẩm dồi dào, an cư lạc nghiệp, không bị tai họa nào cả!

¹⁸ Nhưng từ ngày chúng tôi ngưng việc dâng hương và tiếp rượu cho Nữ Vương trên trời, chúng tôi gặp nhiều hoạn nạn, bị giết vì chiến tranh và đói kém.”

¹⁹ Một bà nói thêm: “Suốt thời gian chúng tôi dâng hương và tiếp rượu cho Nữ Vương trên trời, làm bánh theo tượng nữ vương, chỒNG

chúng tôi lại không biết và không phụ giúp sao? Dĩ nhiên không phải vậy!”

20 Giê-rê-mi liền giải thích cho đoàn dân, cả đàn ông lẫn đàn bà:

21 “Các người nghĩ rằng Chúa Hằng Hữu không biết khi các người theo gương các tổ phụ, hợp với các vua chúa, các quan chức và toàn thể dân chúng để xông hương cho các thần tượng trong các thành Giu-đa và các đường phố Giê-ru-sa-lem sao?

22 Chính vì Chúa không chịu đựng nổi những tội ác của các người nên Ngài mới khiến đất nước các người bị hủy phá, điêu tàn, không còn ai cư trú và bị mọi người nguyền rủa như ngày nay.

23 Tất cả tai họa này xảy ra là do các người đã xông hương cho các thần và phạm tội chống lại Chúa Hằng Hữu. Các người đã ngoan cố không vâng lời Ngài và không sống theo lời răn dạy, mệnh lệnh, và luật pháp của Ngài.”

24 Rồi Giê-rê-mi nói tiếp với cả đoàn dân, kể cả các phụ nữ: “Hãy lắng nghe sứ điệp của Chúa Hằng Hữu, toàn dân Giu-đa sống tại Ai Cập.

25 Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán: ‘Các người và vợ các người nói rằng: “Chúng tôi sẽ giữ lời hứa tiếp tục dâng hương và tiếp rượu cho Nữ Vương trên trời,” và các người đã chứng tỏ điều đó qua hành động của mình. Thế thì các người cứ tiếp tục giữ lời cam kết và thề nguyện với thần các người!’ ”

26 “Nhưng hãy lắng nghe sứ điệp của Chúa Hằng Hữu, hồi tất cả người Giu-đa đang sống tại Ai Cập: ‘Ta lấy Danh vĩ đại của Ta mà thề.’ Chúa Hằng Hữu phán: ‘Sẽ không còn bất cứ người Giu-đa trong đất này được xưng bằng Danh Ta. Không một ai trong các người có thể cầu khẩn trong Danh Ta hay thề nguyện như lời thề này: “Thật như Chúa Hằng Hữu Chí Cao hằng sống.”’

27 Vì Ta sẽ lưu ý để giáng họa cho các người, không còn ban phước nữa. Mỗi người Giu-đa sống tại Ai Cập sẽ đau đớn vì chiến tranh và đói kém cho đến khi các người chết.

28 Chỉ có một số rất ít sẽ thoát chết và quay về Giu-đa. Còn tất cả những kẻ ngoan cố định cư tại Ai Cập sẽ biết rõ lời ai nói đúng—lời Ta hay lời chúng!’ ”

29 “Chúa Hằng Hữu phán: ‘Đây, Ta cho các người một dấu hiệu rằng Ta sẽ trừng phạt các người tại xứ này, để các người biết rằng Ta sẽ thực hiện lời Ta hứa giáng họa trên các người.’

30 Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: ‘Ta sẽ khiến Pha-ra-ôn Hốp-ra,* vua Ai Cập, bị nộp vào tay kẻ nội thù† như Ta đã nộp Vua Sê-đê-kia, nước Giu-đa, vào tay Vua Nê-bu-cát-nết-sa, nước Ba-by-lôn.’ ”

45

Sứ Điệp cho Ba-rúc

* **44:30** Hốp-ra (cũng gọi là Apries, trị vì nước Ai Cập từ năm 588 đến 568 TCN) † **44:30** Hốp-ra bị tùy tướng là A-ma-sai ám sát và cướp ngai vàng

¹ Đây là lời của Tiên tri Giê-rê-mi nói với Ba-rúc, con Nê-ri-gia, vào năm thứ tư triều Giê-hô-gia-kim, con Giô-si-a, sau khi Ba-rúc chép xuống mọi điều Giê-rê-mi đã đọc. Ông nói:

² “Đây là điều Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán dạy Ba-rúc:

³ Con từng than thở: ‘Khốn khổ cho tôi! Chẳng phải tôi đã chịu đủ khổ đau sao? Nay, Chúa Hằng Hữu còn cho thêm buồn rầu nữa! Tôi mệt đuối vì thở than rên xiết, chẳng được nghỉ ngơi tí nào.’

⁴ Ba-rúc, đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: ‘Ta sẽ hủy phá đất nước Ta đã xây. Ta sẽ bứng những gì Ta trồng trên khắp cả xứ.

⁵ Con còn muốn tìm kiếm danh vọng sao? Đừng làm như vậy! Ta sẽ giáng tai họa trên dân này; nhưng mạng sống con sẽ được bảo toàn bất kỳ con đi đâu. Ta, Chúa Hằng Hữu, đã phán vậy!’ ”

46

Sứ Điệp cho Các Dân Tộc

¹ Tiếp theo là sứ điệp của Chúa Hằng Hữu phán cùng Tiên tri Giê-rê-mi về các dân tộc ngoại bang.

Sứ Điệp cho Ai Cập

² Đây là sứ điệp về Ai Cập được ban vào năm thứ tư của triều Giê-hô-gia-kim, con Giô-si-a, vua Giu-đa, trong cuộc chiến Cát-kê-mít khi quân của Pha-ra-ôn Nê-cô, vua Ai Cập, bị quân Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đánh bại tại Sông Ơ-phơ-rát:

3 “Hãy chuẩn bị thuẫn,
và xung phong ra trận!

4 Hãy thẳng yên cương,
thúc ngựa đến sa trường.

Hãy vào vị trí.

Hãy đội nón sắt.

Hãy mài giáo thật bén,
và mặc áo giáp.

5 Nhưng kia, Ta thấy gì?

Quân Ai Cập rút lui trong kinh hãi.

Các chiến binh hoảng sợ bỏ chạy
không ai dám ngoảnh lại.

Sự kinh khiếp bao phủ tứ bề,”

Chúa Hằng Hữu phán vậy.

6 “Người chạy nhanh nhất cũng không trốn kịp;
người can trường cũng không thoát khỏi.

Tại phía bắc, bên Sông Ơ-phơ-rát,
chúng vấp té và ngã nhào.

7 Đây là ai, dâng lên như nước lũ sông Nin,
cuồn cuộn trên khắp đất?

8 Đó là quân Ai Cập,
tràn vào khắp đất,

khoác lác rằng nó sẽ phủ đầy mặt đất như nước
lũ,

đánh tan các thành và tiêu diệt dân cư.

9 Hãy nghe lệnh, hỡi những kỵ binh và chiến xa;
hãy tấn công, hỡi các dũng sĩ của Ai Cập!

Hãy đến, hỡi tất cả quân liên minh từ Ê-thi-ô-pi,
Ly-bi, và Ly-đi

là những tay giỏi dùng thuẫn và cung!

10 Vì đây là ngày của Chúa, Chúa Hằng Hữu Vạn Quân,
 ngày báo trả các thù nghịch.
 Các lưỡi gươm sẽ tàn sát cho đến khi chán ngấy,
 phải, cho đến khi nó uống máu say sưa,
 Chúa, là Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, sẽ nhận tế
 lễ dâng hôm nay
 tại xứ miền bắc, bên Sông Ơ-phơ-rát.

11 Hãy đi lên Ga-la-át và lấy thuốc,
 hỏi các trinh nữ Ai Cập!
 Các người dùng đủ thuốc chữa trị
 nhưng thương tích các người sẽ không lành.
 12 Các nước đều hay tin các người bị ô nhục.
 Tiếng kêu khóc sầu đau của người phủ khắp
 đất.
 Các chiến binh mạnh mẽ của người sẽ vấp nhau
 và tất cả cùng gục ngã.”

13 Rồi Chúa Hằng Hữu ban cho Tiên tri Giê-rê-mi sứ điệp về cuộc tấn công Ai Cập của Vua Nê-bu-cát-nết-sa.

14 “Hãy loan tin khắp Ai Cập!
 Hãy thông báo trong các thành Mích-đôn,
 Nốp, và Tác-pha-nết!
 Hãy chuẩn bị chiến đấu,
 vì gươm sẽ tàn phá khắp nơi chung quanh
 các người.

15 Tại sao các dũng sĩ* của các người bỏ chạy?
 Chúng không thể đứng vững, vì Chúa Hằng Hữu đánh ngã các thần ấy.

* 46:15 Ctd thần A-pit, thần bò đực

16 Chúng tiếp tục vấp ngã và chông chất lên nhau
rồi chúng rủ nhau:

‘Hãy chỗi dậy chạy trốn về dân của chúng ta,
về nơi chúng ta sinh ra.

Hầu chúng ta tránh gươm của kẻ thù!’

17 Tại đó, chúng sẽ gọi:

‘Pha-ra-ôn, vua của Ai Cập, là người huênh
hoang,

đã để mất cơ hội của mình!’ ”

18 Vị Vua, Danh Ngài là Chúa Hằng Hữu Vạn
Quân, phán:

“Thật như Ta hằng sống,

Đấng đang đến chống lại Ai Cập

hiên ngang như Núi Tha-bô,

sừng sững như Núi Cát-mên nổi lên trên
miền duyên hải!

19 Hãy thu xếp hành trang! Chuẩn bị đi lưu đày,
hỡi cư dân Ai Cập!

Vì thành Mem-phi sẽ bị tàn phá,
không còn ai ở nữa.

20 Ai Cập là một con bò cái tơ đẹp đẽ,

nhưng bị ong lỗ từ phương bắc đến chích
nó!

21 Lính đánh thuê như bò con béo cũng xoay
lưng.†

Chúng cùng nhau bỏ trốn

vì ngày đại họa sắp đến cho Ai Cập,

là kỳ đoán phạt lớn.

22 Ai Cập rút lui, lạng lẽ như con rắn trườn đi.

Quân thù tràn đến với quân lực hùng mạnh;

† 46:21 Nt bò con khiếp sợ

chúng cầm búa rìu xông tới như tiều phu
đốn củi.

²³ Chúng chặt hết cây rừng để lục soát,” Chúa
Hằng Hữu phán,

“vì chúng đông như cào cào, không đếm
được.

²⁴ Ai Cập sẽ bị nhục nhã;

như người con gái bị nộp cho bọn người từ
phương bắc.”

²⁵ Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời
của Ít-ra-ên, phán: “Ta sẽ trừng phạt A-môn,
thần của Thê-be, và tất cả tà thần khác trong
Ai Cập. Ta sẽ trừng phạt vua Ai Cập và những
người tin tưởng nó.

²⁶ Ta sẽ giao nộp chúng cho những người
muốn tiêu diệt chúng—tức Vua Nê-bu-cát-nết-
sa và quân Ba-by-lôn. Nhưng sau đó, đất nước
này sẽ được phục hồi như ngày xưa. Ta, Chúa
Hằng Hữu, đã phán vậy!”

²⁷ “Nhưng đừng sợ, hỡi Gia-cốp, đây tớ Ta ơi;
đừng kinh hãi, hỡi Ít-ra-ên.

Vì Ta sẽ giải cứu các con từ các nước xa xôi
và đem dòng dõi các con khắp nơi trở về quê
hương.

Phải, Ít-ra-ên sẽ trở về an cư lạc nghiệp tại quê
hương

và không còn phải sợ hãi chúng nữa.

²⁸ Đừng sợ hãi, hỡi Gia-cốp, đây tớ Ta ơi,
vì Ta ở với con,” Chúa Hằng Hữu phán.

“Ta sẽ tiêu diệt các nước là những nơi các con
bị lưu đày,

nhưng các con Ta sẽ không bị tiêu diệt hết
đâu.
Ta sẽ trừng phạt con, nhưng trong công minh;
Ta không thể không sửa trị con.”

47

Sứ Điệp về Phi-li-tin

¹ Đây là sứ điệp Chúa Hằng Hữu phán cùng
Tiên tri Giê-rê-mi về số phận của người Phi-li-
tin ở Ga-xa, trước khi thành này bị quân Ai Cập
đánh.

² Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:
“Kìa nước lụt dâng lên từ phương bắc
tràn trên khắp đất.
Nó sẽ cuốn trôi đất và mọi vật trong đó,
kể cả thành và dân cư.
Người ta sẽ kêu gào trong kinh khủng,
và mọi người trong xứ sẽ than khóc.

³ Nghe tiếng vó ngựa dồn dập,
tiếng bánh xe âm âm như chiến xa ào ạt kéo
tới.
Những người cha kinh hoàng bủn rủn tay chân,
không dám ngoảnh mặt lại tìm con cái.

⁴ Đã đến ngày người Phi-li-tin bị tiêu diệt
cùng với các đồng minh Ty-rơ và Si-đôn.
Phải, Chúa Hằng Hữu đang tiêu diệt nước Phi-
li-tin,
tức là dân sót lại từ đảo Cáp-tô.

⁵ Ga-xa sẽ nhục nhã, cao trọc đầu;
Ách-ca-lôn nín lặng.
Hỡi dân sót lại trong đồng bằng,

các người rạch mình than khóc cho đến khi nào?

⁶ Ôi, gương của Chúa Hằng Hữu,
bao giờ người mới nghỉ ngơi?
Hãy trở vào vỏ của mình;
nghỉ ngơi và nằm yên trong đó.

⁷ Nhưng làm sao nó nằm yên
khi Chúa Hằng Hữu sai nó đi thi hành hình phạt?
Vì thành Ách-ca-lôn
và dân chúng miền duyên hải
phải bị tiêu diệt.”

48

Sứ Điệp về Mô-áp

¹ Sứ điệp này phán về Mô-áp. Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân, Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán:

“Khốn cho thành Nê-bô;
nó sẽ sớm bị điều tảo.
Thành Ki-ri-a-ta-im sẽ bị nhục nhã vì bị chiếm đóng;
các đồn lũy nó sẽ bị nhục mạ và phá vỡ.

² Danh tiếng của Mô-áp không còn nữa,
vì trong Hết-bôn, có âm mưu tiêu diệt nó.
Chúng nói: ‘Hãy đến, chúng ta sẽ xóa nước này
khỏi các nước.’
Thành Mát-mên cũng vậy, cũng sẽ nín lặng;
tại đó, lưới gươm sẽ rượt đuổi người.

³ Hãy nghe tiếng kêu khóc từ Hô-rô-na-im,

- vang lên vì cảnh cướp bóc và tàn phá kinh
khủng.
- 4 Mô-áp bị tiêu diệt.
Tiếng trẻ khóc than vang đến tận Xô-a.
- 5 Trên đường lên Lu-hít,
người ta vừa đi vừa khóc.
Trên đường xuống Hô-rô-na-im,
vang tiếng khóc than cho cảnh tàn phá.
- 6 Hãy trốn chạy vì mạng sống mình!
Hãy ẩn mình như bụi cây trong hoang mạc!
- 7 Vì các người ỷ lại nơi cửa cải và thành tích,
nên các người sẽ bị diệt vong.
Thần Ê-mốt của các người bị lưu đày
cùng với bọn tư tế và quan quyền!
- 8 Tất cả thành sẽ bị hủy diệt,
không một ai thoát khỏi—
trên vùng cao nguyên hay dưới các thung lũng,
vì Chúa Hằng Hữu đã phán vậy.
- 9 Ước gì người Mô-áp mọc cánh
để bay xa thoát nạn diệt vong,
vì dân thành nó bị tàn sát,
không còn lại người nào.
- 10 Khốn cho người làm việc Chúa cách giả dối,
những người không chịu để cho gương mình
vấy máu!
- 11 Từ khởi đầu lịch sử, Mô-áp đã sống trong an
nhàn,
chưa bao giờ bị lưu đày.
Nó như rượu ngon thơm ngát, dịu ngọt.
Cất kỹ trong thùng rượu lâu năm,

chưa bao giờ rót ra.”

12 Chúa Hằng Hữu phán: “Nhưng sắp đến kỳ
khi Ta sai người đến rót rượu từ trong bình.
Họ sẽ rót ra,

rồi đập bể bình đi!

13 Lúc ấy, người Mô-áp mới hổ thẹn về thần Kê-
mốt,
cũng như dân tộc Ít-ra-ên hổ thẹn về thần
bò con ở Bê-tên.

14 Sao các người còn khoác lác: ‘Chúng ta là
những anh hùng,
những dũng sĩ thiện chiến.’

15 Nhưng bây giờ Mô-áp và các thành nó sẽ bị
hủy diệt.

Các thanh niên ưu tú của Mô-áp đều bị tàn
sát,”

Vua, Danh Ngài là Chúa Hằng Hữu Vạn Quân
phán.

16 “Tai họa sắp đổ xuống Mô-áp;
tai vạ đến rất nhanh.

17 Các dân tộc lân bang của Mô-áp,
hãy khóc giùm cho nó!

Hãy xem quyền trượng của nó đã gãy thế nào,
và cây gậy xinh đẹp của nó tiêu tan ra sao!

18 Hãy rời vinh quang của người
và ngồi trên đất, hỡi dân cư Đì-bôn,
vì kẻ hủy diệt Mô-áp cũng sẽ tàn phá Đì-bôn.
Chúng lật đổ các đồn lũy của người.

19 Hỡi dân cư A-rô-e,
hãy kéo ra đường xem.

Hãy hỏi người trốn chạy khỏi Mô-áp:

‘Chuyện gì đã xảy ra tại đó?’

20 Và đáp rằng:

‘Mô-áp bị tàn phá, bị ruồng bỏ;

Hãy khóc than và rên xiết!

Hãy loan báo khắp vùng Sông Ạt-nôn rằng:

Mô-áp đã bị hủy diệt!’

21 Sự trừng phạt giáng xuống khắp vùng bình nguyên—

trên Hô-lôn, Gia-xa, và Mê-phát,

22 Đi-bôn, Nê-bô, và Bết Đíp-la-tha-im,

23 Ki-ri-a-ta-im, Bết Ga-mun, và Bết Mê-ôn,

24 Kê-ri-giốt và Bốt-ra—

cùng tất cả thành của Mô-áp, xa và gần.”

25 Chúa Hằng Hữu phán: “Sức mạnh của Mô-áp đã kết thúc.

Cánh tay của nó đã bị gãy.

26 Hãy làm cho Mô-áp say

vì nó đã kiêu ngạo chống lại Chúa Hằng Hữu.

Mô-áp sẽ nuốt lại đồ nó mửa ra

và bị mọi người chế giễu.

27 Có phải người đã chế giễu Ít-ra-ên?

Có phải người đã bắt nó giữa những kẻ trộm sào

mà người xem thường nó như người đã làm?

28 Hỡi cư dân Mô-áp,

hãy trốn khỏi các thành và ẩn náu trong hang đá.

Hãy trốn như chim bồ câu

núp trong tổ giữa các khe đá.

29 Chúng ta đã nghe nói rằng Mô-áp rất kiêu căng,

ngạo mạn, và tự tôn tự đại.”

30 Chúa Hằng Hữu phán: “Ta biết Mô-áp thật xấu xược

nhưng nó chỉ khoe khoang, khoác lác—
không còn sức lực.

31 Vì thế, Ta than van cho Mô-áp;

phải, Ta thương tiếc vì Mô-áp.

Lòng Ta tan nát vì người Kiệt Ha-rê-sết.

32 Hỡi cây nho ở Síp-ma,

Ta sẽ khóc cho người nhiều hơn Ta đã khóc
cho Gia-ê-xe.

Các cành người vươn xa đến Biển Chết,

nhưng kẻ hủy diệt đến lột trần người!

Nó đến hái sạch nho và trái mùa hạ của
người.

33 Sự hoan hỉ và vui mừng đã biến mất khỏi
cánh đồng phì nhiêu của xứ Mô-áp.

Ta khiến cho rượu ngưng chảy từ máy ép.

Không ai hò reo lúc ép nho.

Tại đó chỉ có tiếng kêu la, phải, chẳng phải
tiếng mừng vui.

34 Nhưng là tiếng kêu la kinh hoàng từ Hết-
bôn cho đến tận Ê-lê-a-lê và Gia-hát; từ Xoa đến
tận Hô-rô-na-im và Ê-lát Sê-li-sia. Ngay cả nước
Nim-rim cũng khô cạn.”

35 Chúa Hằng Hữu phán: “Ta sẽ chấm dứt sự
cúng tế tại những nơi cao và việc dâng hương
cho các thần tượng tại Mô-áp.

36 Lòng Ta than khóc Mô-áp và Kiệt Ha-rê-sết như tiếng sáo buồn thảm, vì tài nguyên chúng tích trữ đã mất hết rồi.

37 Dân chúng cạo trọc đầu và râu mình trong than khóc. Chúng chém tay mình và lưng thắt bao gai.

38 Khấp các đường phố Mô-áp, trên các sân thượng đều vang tiếng khóc lóc, than van. Vì Ta đã đập tan Mô-áp như cái bình cũ kỹ, vô dụng.

39 Hãy nghe tiếng đập vỡ! Hãy nghe tiếng khóc than! Hãy xem cảnh sỉ nhục của Mô-áp. Nó trở nên đê tài chế giễu, là biểu tượng sụp đổ cho các dân tộc lân bang.”

40 Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:
“Này! Kẻ thù sẽ bay nhanh như đại bàng,
xòe cánh ra che phủ đất Mô-áp.

41 Các thành của nó sẽ bị chiếm đóng,
và các đồn lũy nó đều thất thủ.
Ngay cả các chiến sĩ mạnh nhất cũng sẽ đau đớn
như đàn bà trong cơn chuyển dạ.

42 Mô-áp sẽ không còn là một nước nữa,
vì nó đã tự tôn tự đại, chống lại Chúa Hằng Hữu.”

43 Chúa Hằng Hữu phán: “Hỡi Mô-áp!
Sự kinh hoàng, căm bậy, và lưới đã dành sẵn
cho ngươi.

44 Ai trốn sẽ mắc vào căm bậy,
ai thoát bậy sẽ bị vướng vào lưới.
Vì Ta sẽ đem lại một năm hình phạt cho Mô-áp,”
Chúa Hằng Hữu phán vậy.

45 Những người chạy trốn đến Hết-bôn,

không còn đủ sức đi xa hơn nữa.
 Vì một ngọn lửa từ Hết-bôn,
 từ giữa hoàng cung Vua Si-hôn,
 sẽ thiêu cháy khắp đất
 cùng tất cả dân phản loạn.

⁴⁶ Hỡi Mô-áp, người ta than khóc cho người!
 Dân của thần Kê-mốt đã bị hủy diệt!
 Con trai và con gái của người
 sẽ bị bắt đi lưu đày.

⁴⁷ “Nhưng Ta sẽ phục hồi sự thịnh vượng của
 Mô-áp
 trong những ngày cuối cùng.
 Ta, Chúa Hằng Hữu, đã phán vậy!”
 Đây là lời cuối cùng của Tiên tri Giê-rê-mi nói
 về Mô-áp.

49

Sứ Điệp về Am-môn

¹ Sứ điệp tiên tri về người Am-môn. Đây là
 điều Chúa Hằng Hữu phán:

“Chẳng lẽ Ít-ra-ên không có con cháu
 thừa kế tại Gát sao?

Tại sao người, kẻ thờ thần Minh-côm,
 lại sống trong các thành này?”

² Chúa Hằng Hữu phán: “Vì thế, sẽ có ngày,
 Ta khiến chiến tranh vang dội khắp thủ đô
 Ráp-ba của người.

Thành đó sẽ trở nên một đống tro tàn,
 và các thành phụ cận sẽ bị thiêu hủy.

Lúc ấy, Ít-ra-ên sẽ trở lại đất

mà người đã chiếm,” Chúa Hằng Hữu phán.

- ³ “Hãy khóc than, hỡi Hết-bôn,
vì thành A-hi bị hủy phá.
Hãy thở than, hỡi cư dân Ráp-ba!
Hãy mặc lên người áo tang.
Hãy kêu la và than thở, và chạy qua lại trong
thành,
vì thần Minh-côm, các thầy tế lễ và các quan
chức
sẽ bị dẫn đến vùng đất xa xôi
- ⁴ Người tự hào về các thung lũng màu mỡ,
nhưng chúng sẽ sớm bị điêu tàn.
Người tin vào của cải mình,
hỡi con gái bất trung,
và nghĩ rằng không ai dám hại người.
- ⁵ Nhưng này! Ta sẽ đổ sự kinh hoàng trên
người,”
Chúa là Chúa Hằng Hữu Vạn Quân phán.
“Vì các dân tộc lân bang sẽ đuổi các người ra
khỏi quê hương,
và không ai cứu giúp dân lưu đày các người
trong ngày chạy trốn.
- ⁶ Nhưng Ta sẽ phục hồi sự thịnh vượng cho Am-
môn
trong ngày cuối cùng.
Ta, Chúa Hằng Hữu, phán vậy.”

Sứ Điệp về Ê-đôm

⁷ Sứ điệp này tiên tri về Ê-đôm. Đây là điều
Chúa Hằng Hữu Vạn Quân phán:

“Trong Thê-man không còn người khôn ngoan
sao?

Người mưu trí mất hết mưu lược rồi sao?

⁸ Hãy quay lưng và trốn chạy!

Hãy ẩn dưới hang sâu, hỡi người Đê-đan!

Vì Ta sẽ giáng tai ương xuống cho Ê-đôm,*

Ta cũng sẽ đoán phạt ngươi!

⁹ Những người hái nho

luôn chừa vài trái cho người nghèo khó.

Nếu kẻ trộm đến lúc ban đêm,

chúng chẳng lấy mọi thứ.

¹⁰ Nhưng Ta sẽ lột trần xứ Ê-đôm,

và sẽ không còn chỗ nào để ẩn náu nữa.

Các con cái nó, anh em nó, và láng giềng nó

đều sẽ bị tiêu diệt,

và chính Ê-đôm cũng sẽ không còn nữa.

¹¹ Nhưng Ta sẽ bảo vệ các cô nhi còn lại trong
vòng các ngươi.

Hỡi các quả phụ, cũng vậy, hãy trông cậy
vào sự trợ giúp Ta.”

¹² Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán: “Nếu
những người vô tội đã phải chịu đau khổ, thì
các ngươi phải chịu bao nhiêu! Các ngươi sẽ
thoát khỏi hình phạt chẳng! Các ngươi buộc
phải uống chén đoán phạt này!”

¹³ Chúa Hằng Hữu phán: “Vì Ta đã nhân danh
Ta thề rằng Bốt-ra sẽ trở thành nơi ghê tởm và
gò đống đổ nát; nó sẽ bị chế giễu và nguyên rửa.
Các thành và làng mạc của nó sẽ điêu tàn vĩnh
viễn.”

* 49:8 Nt Ê-sau

- 14 Tôi nghe sứ điệp này từ Chúa Hằng Hữu
rằng một sứ giả được đưa đến các nước, nói:
“Hãy liên kết chống lại Ê-đôm,
và chuẩn bị cho cuộc chiến!”
- 15 Chúa Hằng Hữu phán với Ê-đôm:
“Ta sẽ làm cho nó hèn yếu giữa các nước.
Người sẽ bị các nước khinh dể.
- 16 Các người đã tự lừa dối
bởi sự kinh hoàng các người gieo rắc
và bởi lòng tự hào của các người.
Hỡi những người sống trong các khe đá
và chiếm lĩnh các núi cao.
Dù các người lót tổ trên núi cao như đạì bàng,
Ta cũng kéo người xuống,”
Chúa Hằng Hữu phán.
- 17 “Ê-đôm sẽ trở nên vật ghê tởm.
Mọi người đi qua đều kinh ngạc
và sẽ sửng sốt vì cảnh điêu tàn họ nhìn thấy.
- 18 Các thành của các người sẽ hoang vắng như
Sô-đôm và Gô-mô-rơ,
và các vùng phụ cận,” Chúa Hằng Hữu
phán.
“Không một ai sống tại đó;
không một ai cư ngụ trong đó.
- 19 Ta sẽ đến như sư tử từ rừng rậm Giô-đan,
tiến vào đồng cỏ phì nhiêu.
Ta sẽ đuổi Ê-đôm ra khỏi xứ nó,
Ta sẽ lập người lãnh đạo Ta chọn.
Vì ai giống như Ta, và ai có thể thách thức
Ta?

Người cai trị nào có thể chống lại ý muốn
Ta?"

20 Hãy nghe kế hoạch của Chúa Hằng Hữu chống
lại Ê-đôm

và cư dân Thê-man.

Dù trẻ nhỏ cũng sẽ bị kéo khỏi như những chiên
non,

và nơi họ ở thành chốn hoang tàn.

21 Mặt đất rúng động khi nghe Ê-đôm sụp đổ,
tiếng kêu la khủng khiếp vang dội đến tận
Biển Đỏ.

22 Kìa! Kẻ thù sẽ đến nhanh như đại bàng,
giăng cánh đến tận Bốt-ra.

Dù chiến sĩ mạnh mẽ nhất cũng sẽ đau đớn
như đàn bà trong cơn chuyển dạ.

Sứ Điệp về Đa-mách

23 Sứ điệp này tiên tri về Đa-mách. Đây là điều
Chúa Hằng Hữu phán:

"Các thành Ha-mát và Ạt-bát đều khiếp sợ
khi nghe tin họ sẽ bị tiêu diệt.

Lòng dân rối loạn đảo điên

như mặt biển giữa cơn giông tố.

24 Đa-mách trở nên yếu ớt,
cư dân đều bỏ chạy.

Khiếp đảm, khổ não, và sầu thảm siết chặt nó
như đàn bà đang quặn thắt.

25 Thành danh tiếng đó, thành vui mừng đó,
sẽ rơi vào quên lãng!

26 Các thanh niên người ngã chết đầy đường phố.
Quân đội người bị tiêu diệt trong một ngày,"
Chúa Hằng Hữu Vạn Quân phán vậy.

27 “Ta sẽ nhóm một ngọn lửa trong tường lũy Đa-mách để đốt tan các cung điện của Bên Ha-đát.”

Sứ Điệp về Kê-đa và Hát-so

28 Đây là sứ điệp tiên tri về Kê-đa và vương quốc Hát-so, sẽ bị Vua Nê-bu-cát-nết-sa, nước Ba-by-lôn, tấn công. Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:

“Hãy đứng dậy, tấn công Kê-đa!

Hãy tiêu diệt các dân tộc phương Đông!

29 Các trại và bầy gia súc của chúng sẽ bị chiếm đoạt, cùng với các vật dụng trong nhà và đoàn lạc đà cũng bị cướp đi.

Khắp nơi vang lên tiếng kêu khủng khiếp:

‘Chúng ta bị khủng bố mọi nơi!’ ”

30 Chúa Hằng Hữu phán: “Hỡi cư dân Hát-so, hãy chạy trốn thật xa, ẩn náu dưới hang sâu, vì Vua Nê-bu-cát-nết-sa, nước Ba-by-lôn, đã bàn mưu và định chiến lược tiêu diệt các ngươi.”

31 Chúa Hằng Hữu phán:

“Hãy tấn công nước giàu có đang sống an nhàn tự tin, không cần cửa đóng, then cài, ở riêng một mình một cõi.

32 Các lạc đà và bầy gia súc của chúng sẽ là của ngươi.

Ta sẽ phân tán dân này theo gió, là dân cạo tóc hai bên màng tang.

Ta sẽ giáng tai họa trên chúng từ mọi phía,” Chúa Hằng Hữu phán vậy.

33 “Hát-so sẽ trở thành hang chó rừng,
và nó sẽ hoang tàn vĩnh viễn.
Không còn ai sống tại đó;
không còn ai bén mảng đến đó nữa.”

Sứ điệp về Ê-lam

34 Sứ điệp của Chúa Hằng Hữu ban cho Tiên tri Giê-rê-mi về Ê-lam khi Vua Sê-đê-kia, nước Giu-đa, mới lên ngôi trị vì.

35 Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân phán:
“Ta sẽ bẻ gãy cung của Ê-lam—
là sức mạnh chủ yếu của nó.

36 Ta sẽ mang quân thù từ mọi nơi đến,
Ta sẽ phân tán người Ê-lam theo bốn hướng
gió.
Chúng sẽ bị lưu đày đến các nước trên đất.

37 Chính Ta sẽ đến cùng quân thù của Ê-lam để
phân tán nó.
Trong cơn thịnh nộ phừng phừng, Ta sẽ
mang tai họa lớn
giáng trên dân tộc Ê-lam,” Chúa Hằng Hữu
phán vậy.

“Quân thù sẽ cầm gươm đuổi theo chúng
cho đến khi Ta tiêu diệt chúng hoàn toàn.”

38 Chúa Hằng Hữu phán: “Ta sẽ đặt ngôi Ta trên
Ê-lam
và Ta sẽ tiêu diệt vua quan của chúng.

39 Nhưng Ta sẽ phục hồi sự thịnh vượng của Ê-
lam
trong những ngày cuối cùng.
Ta, Chúa Hằng Hữu, đã phán vậy!”

50

Sứ Điệp về Ba-by-lôn

¹ Chúa Hằng Hữu ban sứ điệp này cho Tiên tri Giê-rê-mi về Ba-by-lôn và xứ của người Ba-by-lôn.

² Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:
 “Hãy loan báo toàn thế giới,
 đừng giấu giếm gì cả.
 Hãy dựng cờ báo hiệu
 để mọi người biết rằng Ba-by-lôn sẽ sụp đổ!
 Bên bị sỉ nhục, Me-rô-đắc hoảng kinh,
 thần tượng nó bị sỉ nhục và đập nát.
³ Vì một nước từ phương bắc sẽ tấn công
 và làm cho nó hoang tàn, không còn ai ở đó
 nữa.
 Mọi thứ sẽ biến mất;
 cả người và vật đều trốn biệt.”

Hy Vọng cho Ít-ra-ên và Giu-đa

⁴ Chúa Hằng Hữu phán:
 “Trong những ngày cuối cùng,
 dân tộc Ít-ra-ên sẽ trở về nhà
 cùng với dân tộc Giu-đa.
 Họ sẽ cùng khóc lóc
 và tìm kiếm Chúa Hằng Hữu là Đức Chúa
 Trời của họ.
⁵ Họ sẽ hỏi đường về Si-ôn
 và khởi hành quay về quê hương.
 Họ sẽ buộc mình quay về với Chúa Hằng Hữu
 trong một giao ước đòi đòi rằng sẽ không
 bao giờ quên lãng.”

6 Dân Ta như đàn chiên thất lạc.
Người chăn dẫn chúng đi sai lối
khiến chúng lang thang trên núi cao.
Chúng bị lạc đường,
không tìm được lối về nơi an nghỉ.
7 Ai gặp chúng cũng ăn nuốt chúng.
Rồi lại bảo rằng:
'Chúng ta chẳng mắc tội gì khi tấn công chúng,
vì chúng đã phạm tội nghịch cùng Chúa
Hăng Hữu,
nơi an nghỉ thật của chúng,
và hy vọng của tổ phụ chúng.'

8 Nhưng bây giờ, hãy trốn ra khỏi Ba-by-lôn!
Hãy rời xứ của người Ba-by-lôn.
Như dê đực dẫn đầu bầy mình,
hãy dẫn dân Ta trở về nhà.
9 Vì kìa, Ta dấy binh
từ các nước lớn ở phương bắc.
Chúng sẽ xuống tấn công và tiêu diệt Ba-by-lôn,
và nó sẽ bị chiếm đóng.
Cung tên của chúng sẽ luôn trúng mục tiêu;
không bao giờ sai trật!
10 Canh-đê sẽ bị cướp phá
cho đến khi quân xâm lăng no nê của cướp.
Ta, Chúa Hăng Hữu, đã phán vậy!"

Ba-by-lôn Chắc Chắn Sụp Đổ

11 "Các người vui mừng và hớn hở
vì các người đã cướp bóc dân tuyển chọn
của Ta.
Các người nhảy nhót như bò cái tơ đập lúa

và hí lên như ngựa giống.

12 Mẹ các người sẽ bị chôn vùi
trong xấu hổ và nhục nhã.

Các người sẽ trở thành quốc gia nhỏ yếu nhất—
một hoang mạc, một đồng hoang khô hạn.

13 Vì cơn thịnh nộ của Chúa Hằng Hữu,
Ba-by-lôn sẽ trở nên vùng đất bỏ hoang.

Ai đi ngang đó đều sẽ kinh khiếp
và sẽ sửng sốt khi thấy sự tàn phá.

14 Phải, hãy chuẩn bị tấn công Ba-by-lôn,
hỡi các nước lân bang.

Hỡi các xạ thủ, hãy bắn vào nó; đừng tiếc cung
tên.

Vì nó đã phạm tội nghịch với Chúa Hằng
Hữu.

15 Hãy reo hò và thét lên từ mọi phía.

Kìa! Nó đầu hàng!

Thành lũy nó sụp đổ.

Đó là sự báo trả của Chúa Hằng Hữu,

hãy báo trả nó xứng đáng,

Trả lại nó những tội ác nó đã làm với người
khác!

16 Hãy lấy khỏi Ba-by-lôn tất cả ai gieo giống;

hãy đuổi đi tất cả con gặt.

Vì sợ lưỡi gươm của kẻ thù,

mà mọi người sẽ bỏ chạy và trốn về quê
hương mình.”

Hy Vọng cho Dân Đức Chúa Trời

17 “Ít-ra-ên như đàn chiên
bị sư tử đuổi chạy tán loạn.

Trước hết, vua A-sy-ri cắn xé chúng.

Sau đến Vua Nê-bu-cát-nết-sa, nước Ba-by-lôn, nhai xương chúng.”

¹⁸ Vì thế, đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân,

Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán:

“Bây giờ, Ta sẽ hình phạt vua Ba-by-lôn và dân tộc nó, như Ta đã hình phạt vua A-sy-ri.

¹⁹ Ta sẽ đem Ít-ra-ên trở về quê hương, cho chúng hưởng hoa lợi các cánh đồng Cát-mên và Ba-san,

cho chúng vui thỏa trên núi Ép-ra-im và núi Ga-la-át.”

²⁰ Chúa Hằng Hữu phán: “Trong thời kỳ đó, người ta sẽ không tìm thấy tội ác trong Ít-ra-ên hay trong Giu-đa, vì Ta sẽ tha thứ hết cho đoàn dân còn sống sót.”

Chúa Hằng Hữu Đoán Phạt Ba-by-lôn

²¹ “Hỡi các chiến sĩ, hãy tấn công Mê-ra-tha-im* và chống lại người Phê-cốt.†

Hãy truy nã, giết, và tiêu diệt nó, như Ta đã truyền lệnh,” Chúa Hằng Hữu phán.

²² “Có tiếng reo hò xung phong và tiếng tàn phá vô cùng dữ dội.

²³ Ba-by-lôn, cây búa đáng sợ nhất thế giới, đã bị gãy tan tành.

Ba-by-lôn đã trở thành một nơi đổ nát giữa các nước!

* **50:21** Phía nam Ba-by-lôn † **50:21** Phía đông Ba-by-lôn

- 24 Hỡi Ba-by-lôn, Ta đã xếp đặt cho ngươi bị sập
bẫy.
Ngươi bị bắt vì ngươi chống lại Chúa Hằng
Hữu.
- 25 Chúa đã mở kho và phân phát khí giới
để đoán phạt quân thù trong cơn thịnh nộ.
Khủng bố giáng trên Ba-by-lôn
là do bàn tay của Đấng Chí Cao, Chúa Hằng
Hữu Vạn Quân.
- 26 Phải, từ các xứ xa xôi, hãy kéo đến tấn công
nó.
Hãy mở các kho lúa của nó.
Nghiền nát các thành lũy và nhà cửa nó
thành một đồng hoang tàn.
Hãy tận diệt nó, đừng chừa lại gì!
- 27 Hãy tiêu diệt cả bầy ghé nó—
đó sẽ là điều kinh hãi cho nó!
Khốn cho chúng nó!
Vì đã đến lúc Ba-by-lôn bị đoán phạt.
- 28 Hãy nghe những người trốn thoát từ Ba-by-lôn,
họ sẽ thuật lại trong Giê-ru-sa-lem
rằng Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng
ta đã báo trả
trên bọn người đã phá Đền Thờ của Ngài.
- 29 Hãy tập hợp các xạ thủ đến Ba-by-lôn.
Bao vây thành, không để ai chạy thoát.
Hãy báo lại nó những việc ác nó làm cho các
nước,
vì nó đã kiêu căng thách thức Chúa Hằng
Hữu, là Đấng Thánh của Ít-ra-ên.

30 Các trai tráng của nó sẽ ngã chết trong các
đường phố.
Các chiến sĩ nó sẽ bị tàn sát,”
Chúa Hằng Hữu phán.

31 “Này, Ta chống lại ngươi, hỡi dân tộc kiêu
căng,”
Chúa, là Chúa Hằng Hữu Vạn Quân phán.
“Ngày đoán phạt ngươi đã đến—
là ngày Ta sẽ hình phạt ngươi.

32 Hỡi xứ kiêu ngạo, ngươi sẽ vấp té và ngã quỵ,
không ai đỡ ngươi đứng lên.
Vì Ta sẽ nhóm lửa trong các thành Ba-by-lôn
và thiêu rụi mọi vật chung quanh nó.”

33 Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân phán:
“Dân tộc Ít-ra-ên và dân tộc Giu-đa đã bị áp bức.
Những kẻ bắt chúng cứ giữ chặt, không chịu
thả chúng ra.

34 Nhưng Đấng Cứu Chuộc chúng thật là mạnh
mẽ.
Danh Ngài là Chúa Hằng Hữu Vạn Quân.
Ngài sẽ bênh vực[‡] chúng,
cho chúng được nghỉ ngơi trong Ít-ra-ên.
Nhưng người Ba-by-lôn
sẽ không được yên nghỉ!

35 Lưỡi kiếm hủy diệt sẽ đâm chém người Ba-by-
lôn,”
Chúa Hằng Hữu phán vậy.
“Nó sẽ triệt hạ người Ba-by-lôn,

[‡] 50:34 Nt biện hộ cho

các quan chức và người khôn ngoan cũng vậy.

36 Gươm sẽ diệt người mưu trí của nó và chúng sẽ trở nên khờ dại.

Gươm sẽ giáng trên các chiến sĩ can trường nhất khiến chúng phải kinh hoàng.

37 Gươm sẽ đánh tan các đoàn kỵ mã, chiến xa, và quân đồng minh từ xứ xa xôi, tất cả chúng sẽ thành đàn bà.

Gươm sẽ tàn phá các kho châu báu và chúng sẽ bị cướp sạch.

38 Gươm cũng sẽ diệt nguồn nước uống của nó, gây ra khô hạn khắp nơi.

Tại sao? Vì cả xứ đều đầy dẫy thần tượng, và dân chúng mê dại vì thần tượng.

39 Vì thế, Ba-by-lôn sẽ sớm biến thành chỗ ở cho thú hoang và linh cẩu.

Nó sẽ thành nhà cho đà điểu.

Không bao giờ có người sống tại đó nữa; nó sẽ bị bỏ hoang vĩnh viễn.

40 Ta sẽ tiêu diệt Ba-by-lôn như Sô-đôm, Gô-mô-rơ,

và các vùng phụ cận," Chúa Hằng Hữu phán.

"Không ai còn sinh sống trong đó, không ai đến đó cư ngụ nữa.

41 Kia! Quân đông đảo từ phương bắc kéo xuống.

Dưới quyền lãnh đạo của nhiều vua xuất hiện từ tận cùng trái đất.

42 Tất cả đều trang bị đầy đủ cung và giáo.

Chúng dữ tợn, không thương xót.
Chúng cỡi ngựa tiến đến,
chúng la như sóng biển thét gào.
Chúng đến trong chuẩn bị,
sẵn sàng tiêu diệt người, hỡi Ba-by-lôn.
43 Nghe tin báo về quân thù,
vua Ba-by-lôn kinh hoàng, khiếp đảm.
Nổi đau đón siết chặt vua,
như đàn bà quặn thắt lúc lâm bồn.

44 Ta sẽ đến như sư tử trong rừng rậm Giô-đan,
nhảy sỏ vào đàn chiên đang ăn cỏ.
Ta sẽ đuổi Ba-by-lôn ra khỏi xứ,
và Ta sẽ đặt người Ta chọn cai trị chúng.
Vì ai giống như Ta, và ai có thể thách thức Ta?
Người cai trị nào dám trái ý Ta?"

45 Hãy nghe kế hoạch Chúa ấn định để tiêu diệt
Ba-by-lôn
và xứ của người Ba-by-lôn.

Cả đến trẻ nhỏ cũng sẽ bị kéo đi như chiên,
và nhà của chúng sẽ bị tàn diệt.

46 Cả mặt đất sẽ rúng động kêu là: "Ba-by-lôn
sụp đổ!"
Tiếng thét hãi hùng tuyệt vọng vang động
khắp thế giới.

51

¹ Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán:
"Này, Ta sẽ giục lòng kẻ hủy diệt tiến đánh Ba-
by-lôn

- và cả xứ người Canh-đê, để tiêu diệt nó.
2 Dân ngoại quốc sẽ đến và sàng sảy nó,
thổi sạch nó như rơm rạ.
Trong ngày nó gặp hoạn nạn,
quân thù từ khắp nơi kéo đến vây đánh nó.
3 Đừng để các xạ thủ kịp mặt áo giáp
hay kéo cung tên.
Đừng tha ai hết, cả những chiến sĩ giỏi!
Hãy để toàn quân của nó bị tuyệt diệt.
4 Chúng sẽ ngã chết la liệt trên đất Ba-by-lôn
bị đâm chết giữa các đường phố.
5 Vì Chúa Hằng Hữu Vạn Quân
không lìa bỏ Ít-ra-ên và Giu-đa.
Ngài vẫn là Đức Chúa Trời của họ,
dù đất nước họ đầy tội lỗi
nghịch với Đấng Thánh của Ít-ra-ên.”
- 6 Hãy trốn khỏi Ba-by-lôn! Hãy chạy cho toàn
mạng!
Đừng vì tội lỗi nó mà chịu chết lây!
Vì đây là thời kỳ báo ứng của Chúa;
Ngài sẽ hình phạt xứng đáng.
7 Ba-by-lôn vốn là một cái chén vàng trong tay
Chúa Hằng Hữu,
chén được làm để cho cả thế giới uống.
Các dân tộc đã uống rượu của Ba-by-lôn,
và khiến họ say điên cuồng.
8 Nhưng Ba-by-lôn sẽ thành linh sụp đổ.
Hãy khóc than nó.
Cho nó thuốc men.
May ra nó có thể được chữa lành.

- 9 Nếu có thể, chúng ta cũng cứu giúp nó,
nhưng bây giờ không có gì có thể cứu nó.
Hãy để nó đi; hãy lìa bỏ nó.
Mỗi người chúng ta hãy quay về quê hương
xứ sở.
Vì sự đoán phạt nó lên đến tận trời;
cao đến nỗi không thể đo lường được.
- 10 Chúa Hằng Hữu đã minh oan cho chúng ta.
Hãy đến, chúng ta hãy công bố tại Si-ôn
mọi việc mà Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời
chúng ta đã làm.
- 11 Hãy chuốt mũi tên cho nhọn!
Hãy đưa khiên lên cho cao!
Vì Chúa Hằng Hữu đã giục lòng các vua Mê-đi
thi hành kế hoạch tấn công và tiêu diệt Ba-
by-lôn.
Đây là sự báo trả của Chúa,
báo trả cho Đền Thờ của Ngài.
- 12 Hãy dựng cờ chống lại tường lũy Ba-by-lôn!
Hãy tăng cường lính canh, đặt thêm trạm
gác.
Chuẩn bị phục kích,
vì Chúa Hằng Hữu đã hoàn tất chương trình
của Ngài chống lại Ba-by-lôn.
- 13 Ngươi là thành sống giữa các dòng sông,
là trung tâm giao thương lớn,
nhưng ngươi đã đến ngày tận số.
Dòng đời ngươi đã chấm dứt.
- 14 Chúa Hằng Hữu Vạn Quân đã có lời thề
và lấy Danh Ngài mà thề rằng:

“Địch quân sẽ tràn ngập các thành người
 như hàng triệu cào cào cắn phá,
 tiếng chúng reo hò chiến thắng vang dội
 khắp nơi.”

Bài Ngợi Ca Chúa Hằng Hữu

- 15 Chúa Hằng Hữu sáng tạo địa cầu bởi quyền
 năng
 và Ngài đã bảo tồn bằng sự khôn ngoan.
 Với tri thức của chính Chúa,
 Ngài đã giảng các tầng trời.
- 16 Khi Chúa phán liền có tiếng sấm vang,
 các tầng trời phủ đầy nước.
 Ngài khiến mây dâng cao khắp đất.
 Ngài sai chớp nhoáng, mưa,
 và gió bão ra từ kho tàng của Ngài.
- 17 Mọi người đều vô tri, vô giác, không một chút
 khôn ngoan!
 Người thợ bạc bị các thần tượng mình sỉ
 nhục,
 vì việc tạo hình tượng chỉ là lừa dối.
 Tượng không có chút hơi thở hay quyền
 năng.
- 18 Tượng không có giá trị; là vật bị chế giễu!
 Đến ngày đoán phạt, tất cả chúng sẽ bị tiêu
 diệt.
- 19 Nhưng Đức Chúa Trời của Gia-cốp không phải
 là tượng!
 Vì Ngài là Đấng Sáng Tạo vạn vật
 và dựng nước Ít-ra-ên của Ngài.
 Danh Ngài là Chúa Hằng Hữu Vạn Quân!

Cơn Trùng Phạt Lớn của Ba-by-lôn

20 “Người* là lưỡi rìu và vũ khí chiến trận của Ta,”

Chúa Hằng Hữu phán.

“Ta sẽ dùng người để đập tan các nước
và tiêu diệt nhiều vương quốc.

21 Ta sẽ dùng người chà nát các quân đội—
tiêu diệt ngựa và lính kỵ,
chiến xa, và người lái xe.

22 Ta sẽ dùng người hình phạt† đàn ông và phụ
nữ,

người già và trẻ nhỏ,
các thanh niên và thiếu nữ.

23 Ta sẽ phân tán người chăn lẩn bầy gia súc,
nông dân lẩn trâu bò,
tướng lãnh lẩn quan chức.

24 Ta sẽ báo trả Ba-by-lôn
và tất cả người Canh-đê
vì các việc ác chúng đã làm
cho dân Ta tại Giê-ru-sa-lem,” Chúa Hằng
Hữu phán vậy.

25 “Này, hỡi núi hùng vĩ, là kẻ tiêu diệt các nước!
Ta chống lại người,” Chúa Hằng Hữu phán.

“Ta sẽ giá tay đánh người,
khiến người lẩn xuống từ vách núi.

Khi Ta hoàn thành,
người sẽ bị cháy rụi.

26 Người sẽ điêu tàn mãi mãi.

* 51:20 Sy-ru † 51:22 Ctd bẻ nát

Không ai dùng đá từ người để xây nền hay
làm đá góc nhà.
Người sẽ bị quét sạch khỏi mặt đất,[‡]
Chúa Hằng Hữu phán.

27 Hãy giương cờ trong xứ.
Hãy thổi kèn khắp các nước!
Chuẩn bị các nước để chiến tranh với Ba-by-
lôn.
Hãy triệu tập các đội quân A-ra-rát, Minh-ni,
và Ách-kê-na.

Hãy cử một tướng chỉ huy,
và sai ngựa chiến ra trận như châu chấu!

28 Hãy điều động đội quân từ các nước—
dẫn đầu bởi vua Mê-đi
và tất cả thủ lĩnh và quan cai trị[‡] trong xứ
đánh nó.

29 Mặt đất run rẩy và quặn đau,
vì tất cả các ý định của Chúa Hằng Hữu về
Ba-by-lôn sẽ được thực hiện.
Ba-by-lôn sẽ biến thành hoang mạc hoang
vắng không còn một bóng người.

30 Các chiến sĩ hùng mạnh của Ba-by-lôn ngừng
chiến đấu.
Chúng rút vào trong chiến lũy, sức mạnh
của họ không còn nữa.
Chúng trở nên như phụ nữ.

Nhà cửa chúng bị đốt sạch
và các then cổng thành đã bị bẻ gãy.

31 Hết người đưa tin này đến người đưa tin khác
như sứ giả vội vàng báo lên vua

[‡] 51:28 Nt tất cả lãnh thổ trong vương quốc

rằng thành trì của vua bị chiếm đoạt.
 32 Mọi ngõ ngách trốn chạy đều bị canh giữ.
 Các đầm lầy bị thiêu cháy,
 và quân lính đang trong tình trạng hoảng
 sợ.

33 Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân,
 Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, phán:
 “Ba-by-lôn giống như lúa mì trên sân đập lúa,
 vào kỳ đập lúa.
 Không bao lâu nữa
 mùa gặt sẽ bắt đầu.”

34 “Vua Nê-bu-cát-nết-sa, nước Ba-by-lôn, đã ăn
 và nghiền nát chúng con
 và uống cạn sức mạnh của chúng con.
 Vua nuốt chửng chúng con như quái vật nuốt
 mỗi,
 làm cho bụng vua đầy của cải châu báu của
 chúng con.
 Rồi vua ném chúng con ra khỏi thành mình.

35 Xin khiến Ba-by-lôn đau như nó đã khiến
 chúng con đau,”
 dân cư Si-ôn nói.
 “Nguyện máu của chúng con đổ lại trên người
 Ba-by-lôn,”
 Giê-ru-sa-lem nói.

Sự Báo Trả của Chúa Hằng Hữu trên Ba-by-lôn

36 Đây là điều Chúa Hằng Hữu phán về Giê-ru-
 sa-lem:
 “Ta sẽ biện hộ cho các con,
 và Ta sẽ báo thù cho các con.

Ta sẽ làm cho sông nó khô
và các suối nó cạn,

37 Ba-by-lôn sẽ trở thành một đồng đố nát,
thành hang chó rừng.

Nó sẽ thành chốn ghê rợn và bị khinh miệt,
là nơi không ai ở.

38 Chúng cùng nhau rống như sư tử tở,
Gầm gừ như sư tử con.

39 Nhưng trong khi chúng nằm say túy lúy,
Ta sẽ dọn cho chúng một tiệc rượu khác.
Ta sẽ khiến chúng uống đến mê man bất tỉnh,
và chúng sẽ chẳng bao giờ thức dậy nữa,”
Chúa Hằng Hữu phán vậy.

40 “Ta sẽ kéo chúng xuống
như chiên con đến hàng làm thịt,
như chiên đực và dê bị giết để cúng tế.

41 Sê-sác đã bị sụp đổ—
Ba-by-lôn vĩ đại, thành được cả thế giới ca
ngợi!

Bây giờ, nó đã trở thành chốn ghê tởm
giữa các nước.

42 Biển đã tràn ngập Ba-by-lôn;
nhận chìm nó dưới các lượn sóng.

43 Các thành nước Ba-by-lôn đều đố nát;
như đồng hoang, như sa mạc,
không một người cư trú hay không ai bèn
mảng đến.

44 Ta sẽ đoán phạt Bêl, là thần của Ba-by-lôn,
và rút ra khỏi miệng nó những con mồi nó
đã cắn.

Các nước không còn kéo lên thờ phượng nó nữa.
Thành lũy Ba-by-lôn sẽ sụp đổ!”

Sứ Điệp về Người Lưu Đày

- 45 “Hỡi dân Ta, hãy chạy khỏi Ba-by-lôn.
Hãy tự cứu mình! Hãy tránh khỏi cơn giận
phừng phừng của Chúa Hằng Hữu.
- 46 Nhưng đừng kinh hoảng; đừng sợ hãi
khi các con nghe tin đồn.
Vì tin đồn sẽ tiếp tục đồn dập hết năm này đến
năm khác.
Bạo lực sẽ nổ ra khắp xứ,
lãnh đạo này sẽ chống nghịch lãnh đạo kia.
- 47 Chắc chắn thời kỳ
Ta đoán phạt thành vĩ đại này và tất cả thần
tượng của nó sẽ đến.
Cả nước sẽ bị nhục nhã,
xác chết đầy dẫy các đường phố.
- 48 Rồi các tầng trời và đất sẽ vui mừng,
vì quân xuất phát từ phương bắc sẽ tấn công
và tiêu diệt Ba-by-lôn,” Chúa Hằng Hữu
phán vậy.
- 49 “Ba-by-lôn đã tàn sát dân tộc Ít-ra-ên
và các nước trên thế giới thế nào,
thì nay người Ba-by-lôn cũng bị tàn sát thế
ấy.
- 50 Hãy bước ra, hỡi những người thoát chết khỏi
lưỡi gươm!
Đừng đứng đó mà xem—hãy trốn chạy khi
còn có thể!
Hãy nhớ Chúa Hằng Hữu, dù ở tận vùng đất xa
xôi,

và hãy nghĩ về nhà mình trong Giê-ru-sa-lem.”

51 Dân chúng nói: “Nhưng chúng con xấu hổ, chúng con bị sỉ nhục phải trùm mặt lại vì Đền Thờ của Chúa Hằng Hữu bị quân ngoại bang xâm phạm.”

52 Chúa Hằng Hữu đáp: “Đúng vậy, nhưng sắp đến thời kỳ
Ta tiêu diệt các thần tượng Ba-by-lôn.
Khấp đất nước Ba-by-lôn
chỉ nghe tiếng rên la của các người bị thương tích.

53 Dù Ba-by-lôn lừng lẫy tận trời,
dù cho thành lũy nó vô cùng kiên cố,
Ta cũng sai những kẻ tàn hại tiêu diệt nó.
Ta, Chúa Hằng Hữu đã phán vậy!”

Ba-by-lôn Hoàn Toàn Sụp Đổ

54 “Hãy lắng nghe! Từ Ba-by-lôn có tiếng kêu la vang dội,
tiếng tàn phá khốc liệt từ đất của người Ba-by-lôn.

55 Vì Chúa Hằng Hữu sẽ tàn phá Ba-by-lôn.
Chúa bắt nó câm miệng.
Các lượn sóng kẻ thù như nước lũ gào thét
át mất tiếng kêu của Ba-by-lôn.

56 Kẻ hủy diệt tiến đánh Ba-by-lôn.
Các chiến sĩ cường bạo nó sẽ bị bắt,
các vũ khí của chúng nó sẽ bị bẻ gãy.

Vì Chúa Hằng Hữu là Đức Chúa Trời hình phạt công minh;

Ngài luôn báo trả xứng đáng.

⁵⁷ Ta sẽ làm cho các vua chúa và những người khôn ngoan say túy lúy, cùng với các thủ lĩnh, quan chức, và binh lính.

Chúng sẽ ngủ một giấc dài và không bao giờ tỉnh dậy!”

Vua là Chúa Hằng Hữu Vạn Quân phán vậy.

⁵⁸ Đây là điều Chúa Hằng Hữu Vạn Quân phán: “Các thành lũy rộng thênh thang của Ba-by-lôn sẽ bị san bằng, các cổng đồ sộ cao vút sẽ bị thiêu hủy.

Dân chúng kiệt sức mà chẳng được gì, công khó của các dân chỉ dành cho lửa!”

Sứ Điệp của Giê-rê-mi Gửi cho Ba-by-lôn

⁵⁹ Tiên tri Giê-rê-mi gửi sứ điệp này cho một quan đại thần là Sê-ra-gia, con Nê-ri-gia, và cháu Ma-sê-gia, khi Sê-ra-gia đến Ba-by-lôn cùng Vua Sê-đê-kia, nước Giu-đa. Nhằm năm thứ tư triều Sê-đê-kia.

⁶⁰ Giê-rê-mi chép vào cuốn sách những lời tiên tri về sự suy vong của Ba-by-lôn—mọi lời đều được chép vào đây.

⁶¹ Ông nói với Sê-ra-gia: “Khi ông đến Ba-by-lôn, hãy đọc lớn tiếng mọi lời trong cuộn sách này.

⁶² Rồi cầu nguyện: ‘Lạy Chúa Hằng Hữu, Ngài đã phán sẽ tiêu diệt Ba-by-lôn đến nỗi không còn

một sinh vật nào sống sót. Nó sẽ bị bỏ hoang vĩnh viễn.'

⁶³ Khi đọc xong cuộn sách này, ông hãy buộc sách vào một tảng đá và ném xuống Sông Ô-phơ-rát.

⁶⁴ Rồi nói: 'Cùng cách này, Ba-by-lôn cũng sẽ chìm như thế, chẳng bao giờ chỗi dậy, vì sự đoán phạt Ta đổ trên nó.' "

Lời của Giê-rê-mi đến đây là hết.

52

Giê-ru-sa-lem Sụp Đổ

¹ Sê-đê-kia được hai mươi một tuổi khi lên ngôi và trị vì mười một năm tại Giê-ru-sa-lem. Mẹ người tên là Ha-mu-ta, con gái của Giê-rê-mi ở Líp-na.

² Nhưng vua làm điều ác trước mắt Chúa Hằng Hữu như Giê-hô-gia-kim đã làm.

³ Những việc này xảy ra vì Chúa Hằng Hữu nổi giận cùng người Giê-ru-sa-lem ra và Giu-đa, cho đến khi Chúa đuổi họ khỏi nơi Ngài ngự và đem họ đi lưu đày.

Sê-đê-kia nổi loạn chống vua Ba-by-lôn.

⁴ Ngày mười tháng mười của năm thứ chín đời Sê-đê-kia trị vì, Vua Nê-bu-cát-nết-sa, nước Ba-by-lôn, đem quân tấn công Giê-ru-sa-lem. Họ đóng quân chung quanh thành và xây đồn lũy để chống phá tường thành.

⁵ Giê-ru-sa-lem bị bao vây cho đến năm mười một đời Vua Sê-đê-kia trị vì.

⁶ Ngày chín tháng tư của năm thứ mười một đời Sê-đê-kia cai trị, nạn đói trong thành ngày càng trầm trọng, thực phẩm không còn.

⁷ Tường thành bị phá vỡ, tất cả binh lính đều bỏ chạy. Từ khi thành bị quân Ba-by-lôn bao vây, binh lính đều trông chờ đến đêm tối. Họ trốn qua cổng thành giữa hai bức tường phía sau vườn ngự uyển và chạy về hướng A-ra-ba.

⁸ Nhưng quân Ba-by-lôn đuổi theo Vua Sê-đê-kia và bắt được vua trong vùng đồng bằng Giê-ri-cô, vì tàn quân đã bỏ vua chạy tán loạn.

⁹ Chúng giải vua về cho vua Ba-by-lôn tại Ríp-la trong xứ Ha-mát. Vua Ba-by-lôn xét xử và tuyên án Sê-đê-kia tại đó.

¹⁰ Vua bắt Sê-đê-kia chứng kiến cuộc hành hình các hoàng tử và tất cả quan chức của Giu-đa.

¹¹ Chúng còn móc hai mắt Sê-đê-kia, xiềng lại bằng các sợi xích đồng, và giải về Ba-by-lôn. Sê-đê-kia bị giam trong ngục cho đến chết.

Đền Thờ bị Tiêu Hủy

¹² Ngày mười tháng năm, năm thứ mười chín đời Vua Nê-bu-cát-nết-sa trị vì, Nê-bu-xa-ra-đan, quan chỉ huy thị vệ và là cận thần của vua Ba-by-lôn, đến Giê-ru-sa-lem.

¹³ Ông đốt phá Đền Thờ Chúa Hằng Hữu, cung điện, và tất cả nhà cửa tại Giê-ru-sa-lem. Ông phá hủy tất cả dinh thự trong thành.

¹⁴ Rồi ông giám sát cả đoàn quân Ba-by-lôn phá sập các thành lũy bao bọc Giê-ru-sa-lem.

15 Nê-bu-xa-ra-đan, quan chỉ huy thị vệ, bắt lưu đầy một số dân nghèo, cùng những người sống sót trong thành, những người đầu hàng vua Ba-by-lôn, và các thợ thủ công.

16 Nhưng Nê-bu-xa-ra-đan cho những người nghèo khổ nhất được ở lại trong Giu-đa để lo việc trồng nho và làm ruộng.

17 Quân Ba-by-lôn phá hai trụ đồng dựng ở lối vào Đền Thờ Chúa Hằng Hữu, chân đế bằng đồng, chậu bằng đồng gọi là Biển, và lấy tất cả khí cụ bằng đồng chở về Ba-by-lôn.

18 Chúng cũng khuân đi các thùng, xẻng, kéo cắt tim đèn, bôn, đĩa, và những khí cụ bằng đồng dùng trong việc dâng tế lễ trong Đền Thờ.

19 Nê-bu-xa-ra-đan, quan chỉ huy thị vệ, cũng đem đi các chén nhỏ, lư hương, chậu, nồi, chân đèn, đĩa, tách, và tất cả khí cụ bằng vàng ròng hay bạc.

20 Số lượng đồng của hai trụ, cái chậu Biển và cái đế gồm mười hai con bò đực rất nặng, không tính được trọng lượng. Những vật này được làm cho Đền Thờ Chúa Hằng Hữu trong thời Vua Sa-lô-môn.

21 Mỗi trụ đồng cao 8,1 mét, chu vi 5,4 mét. Trụ được làm rỗng ruột, dày gần 8 phân.

22 Mỗi đỉnh trụ có phần chạm trổ dài 2,3 mét, chung quanh có mạng lưới và thạch lựu toàn bằng đồng.

23 Bốn phía trụ có 96 trái thạch lựu, và tổng cộng có 100 trái thạch lựu trên mạng lưới chung quanh đỉnh.

24 Nê-bu-xa-ra-đan, quan chỉ huy thị vệ, bắt thầy thượng tế Sê-ra-gia, Thầy Tế lễ Sô-phô-ni, là phụ tá, và ba người gác cửa.

25 Trong số những người còn trong thành, ông bắt viên thái giám chỉ huy quân đội; bảy quân sư riêng của vua; trưởng thư ký của tướng chỉ huy quân đội, người có trách nhiệm kêu gọi nhập ngũ trong nước; cùng sáu mươi thuộc hạ khác.

26 Nê-bu-xa-ra-đan, quan chỉ huy thị vệ, giải tất cả người ấy đến Ríp-la, nộp cho vua Ba-by-lôn.

27 Vua Ba-by-lôn ra lệnh xử tử tất cả các nhà lãnh đạo Giu-đa ấy tại Ríp-la, xứ Ha-mát. Vậy, người Giu-đa bị lưu đầy biệt xứ.

28 Số dân bị lưu đầy sang Ba-by-lôn vào năm thứ bảy đời Nê-bu-cát-nết-sa trị vì là 3.023 người.

29 Vào năm thứ mười tám đời Nê-bu-cát-nết-sa, ông bắt thêm 832 người.

30 Năm thứ hai mươi ba đời Nê-bu-cát-nết-sa, ông sai Nê-bu-xa-ra-đan, quan chỉ huy thị vệ, bắt thêm 745 người nữa—tổng cộng là 4.600 người bị bắt giữ.

Hy Vọng cho Hoàng Tộc Ít-ra-ên

31 Vào năm lưu đầy thứ ba mươi bảy của Vua Giê-hô-gia-kin, nước Giu-đa, Ê-vinh Mê-rô-đác lên ngôi vua Ba-by-lôn. Vua ân xá cho Giê-hô-gia-kin và thả ra khỏi ngục vào ngày hai mươi lăm tháng chạp năm đó.

³² Vua chuyện trò với Giê-hô-gia-kin cách nhã nhặn và cho người ngai cao hơn các vua bị lưu đày khác trong Ba-by-lôn.

³³ Vua cung cấp quần áo mới cho Giê-hô-gia-kin thay thế bộ áo tù bằng vải gai và cho người được ăn uống hằng ngày tại bàn ăn của vua trọn đời.

³⁴ Vậy, vua Ba-by-lôn ban bổng lộc cho Giê-hô-gia-kin trong suốt cuộc đời ông. Việc này được tiếp tục cho đến ngày vua qua đời.

Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện Đại™
Vietnamese: Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện
Đại™ (Bible)

copyright © 2015 Biblica, Inc.

Language: Tiếng Việt

Translation by: Biblica, Inc.

Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện Đại™

Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.

Biblica® Open Vietnamese Contemporary Bible™

Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện Đại™

Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.

Biblica® Open Vietnamese Contemporary Bible™

Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact-us>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2021-04-12

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 29 Jan 2022

653cd369-b5a5-59f3-bdc8-c5f5cbbaee8d